

வெளும்புத் துறைச் சுகும்

20 AUG 2010

April 2010
Issue : 28

ஒஸ்டிரி

தலைச்சயம் கில்லாமல் கிலக்கியம் கில்லை

பண்டிதர் தமிழ் ஓளி
சீ.தம்பராசா

கூடை-கிலக்கிய-பண்பாடுப் பல்கலைக் கழகங்களிடு
வெள்வெரும்

இனிய சுதந்திரேப்
புத்தாண்டு
நல் வாழ்த்துக்கள்!
காமும்புதமிழச் சங்கம்

ஏப்ரல் 2010
கில்லாமல் கிலக்கியம் கில்லை

உலகத்துமிழுச் சிற்றிதழ்கள் சங்கம்
புது எண் : 181/2005
நிறுத்து கொடு வந்துகொண்டு

அப்பள் திடுவன்றுவர்
கிளத்துப் பேரவை முதல்

இரு தென்திரை முதல்
தென்திரை முதல் அவைகள்
கால, இலக்கிய, இதியியல் துறைகள் சிறப்பாக
பணி புரிந்துமைக்காத உலகத்துமிழுச் சிற்றிதழ்கள்
சங்கம் பெருவையுடன் விழுது வழக்கியிருக்கிறது

வரவாற்றுத் தொழில்கள் இந்த விருதிகளை வழங்கு
வதில் உலகத்துமிழுச் சிற்றிதழ்கள் சங்கம் பெருவை
கொண்டிருத்

பாராட் டி.ம். வாழ்த்தும்
நிறுத்து கொடு வந்துகொண்டு வந்துகொண்டு

நாலகம் | நாலகம் | நாலகம் | நாலகம் | நாலகம் | நாலகம் |

50%

நாலகம்

நீண் : 2010
வீஞ்சி : 28

திருமண சேவை

சபமாக வாழ்க்கைற் றுறையைனை தெரிவு
செய்திட வேல் அழுதன்ஸ் காயதெந்து முறையோ!

◆ சுயதெரிவு ஒழுங்கு முறையில்
ஒவ்வாருவருக்கும் தனித்தனியே விபரக்

கோப்பும் அவ்விபரக் கோப்புள் :

★ குடும்ப விபரம்	★ தனிப்பட்ட விபரம்
★ எதிர்பார்ப்புக்கள்	★ சாதகக் குறிப்பு
★ சான்றிதழ் போட்டோ பிரதிகள்	★ புதைப்பட அல்லப்
★ சூருக்கிள்கை - கணிப்புச் சுவடி	
★ சோந்த பொருத்த அட்டவணை	

தெரிவு

வேல் அழுதன் திருமண ஒலோசனையகத்தில் ஓப்கத்தவராகி, மேலதிக விபரங்களைத் தெரிவிது - மனம் விரும்பும் வாழ்க்கைத் துறையைத் தெரிவு செய்யலாம்.

தொடர்பு

தீவிரன், புதன், வெள்ளி மாஸங்களை சனி, நூற்று நாட்களை “சுய தெரிவு முறை முன்னோடு” தனிமனித நிறுவநர், சுவரீதா, சக்கரூக்குமான திருமண ஒலோசகர், ஒழுங்குக்குநர் குறும்பிடியூ, மாவியழு வேல் அழுத வூடன் தொடர்பு கொண்டு வரவுற்றுறையைத் தெரிவிது கொள்ளலாம்.

தொலைபேசி

2360488 - வாடிக்கையாளருக்கு மாத்திரமின ஒழுக்கப்பட்டது.

2360694 / 4873928

ஆலோசனையகம்

8.3.3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவுத்தை காவல் நிலையுத்திற்கு எதிராக, நிலப் பக்கம், 83 மூலம் ஒழுங்கை வழி) 83 மூலம் ஒழுங்கை, வெள்ளவுத்தை, கொழும்பு -06.

சந்திப்பு :

தாங்களோ, தாங்களின் பிரதிநிதியோ வேல் அழுதனை முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில் சந்திக்கலாம்!

குறிப்பு :

வாடிக்கையாளர் வேல் அழுதனை தொடர்புகொள்ளும்போது, தவறாது தொடர்பு கிளக்கத்தைக் குறிப்பிடுக் கொடர்புகொள்ளும் வண்ணம் வேண்டப் படுகின்றனர்.

“இல்லையும் இல்லையும் இல்லை”

செங்கத்தீர்

► நோற்றும் : 30.01.2008 ◀

28

மாசி 2010 (திவ ஆண்டு 2041)

► 3வது ஆண்டு ◀

ஆரிரியி : சொங்கத்திரோ
நூலான ஆரிரியி : சும்பாகம் குதூப்
ஏதா.பே / Tel : 0777492861
மின்னஞ்சல் / E-mail : croos_a@yahoo.com

பூதாபு முகவரி :

திருத்.கோபாலகிருஷ்ணன்
இல.19, மேல்மாடித்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan
19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone

065-2227876, 077-2602634

மின்னஞ்சல் / E-mail
senkathirgopal@gmail.com

ஆலோசனை

ஆலோசனை வாழும்

காலைகள்

* மேலும் சில உலகங்கள்	18
* விளைச்சல் - 21 (குறுங்காவியம்)	27
* களவு இல்லம்	34
* மனிதப் புனிதம்	41
* பொன் மலர்	48

காலைகள்

* சின்ன நால்லில்லியபூம் பொதுங்களும்	19
* காலத்தை அளக்கும் கதைகள்	29
* சொல்வளம் பெருக்குவோம்-12	42
* மட்டக்களப்பின் முதல் தமிழ் பேர் நினர் வித்துவான் சுப்பாலபிள்ளை	44
* பதுளை கவிஞர் சாரணா கையும்	52
* புமில் சுருங்கும் பசுமைப் பேர்வை	58

காலைகள்

* “வேலை வேணும்” (சிறுகதை)	06
* வரலாற்றுச் சவுடுகள் (சிறுகதை)	11
- எனக்குப் பிடித்த என் கதை	
* புல்லுருவி (குறுங்கதை)	50
* செங்கமலம்-15 (தொடர்நாவல்)	54

◆ மூச்சியர் பக்கம்

◆ அதிதிப்பக்கம்	02
◆ கத்திரமுகம்	03
◆ கதை கூறும் குறள்-8	26
◆ பக்ரவ	36
◆ சீரிக்கதை	39
◆ விளாசல் வீரக்குட்டி	51
◆ வானவில்	63
◆ வானவில்	64

“காற்று ஈம் மிரு வீசெ, அது வள்ளும் போய்வார்க் காந்தூக, மன்னாற்று எவ்வது; கட்டகாற்று மநங்கு; வான் காற்று என்று. யோக்காற்று மன்னாக்கள் பக்கவனாக்கி வீர்மின்றுனர். காற்றுக் கேவன வள்ளுக்குவோம்.

அவன் வரும் நீண்டின் சேரு தங்களாகது காற்றும் இருக்கலாகாது, அழுகின் பக்காங்களைப் போடலாகாது. புழுத் பழங்குருக்கலாகாது. எதுவிதமான அக்குறும் கூடாது காற்று வழங்குன்.. அவன் மங்கு இயாருக் கூருக. அவன் வழங்கு”

இது பாரதி பாடிய வசன கவிதையின் ஒரு பகுதி. அவன் ஒரு தீர்க்கதறிசி என்பதற்கு ஆயிரம் அடையாளங்களைக் கூறலாம். இது ஒரு சிறு அடையாளம் மட்டும்தான். ஆனால் இதன் பரிமாணம் மிகப் பரந்தது.

இன்று நாம் வாழும் குழல் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருவதனைப்பற்றி நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் அதேவேளை, நாமே நமது குழலை மிக மோசமாக அக்குறப்படுத்தி வருகின்றோம். தமிழ் இலக்கியத்தைத் திசை திருப்பி ஜனரஞ்சகப்படுத்திய பாரதிக்கு அன்றைய நிலையில் இந்த விடயம் இலக்கியக்கருப்பொருளாக அமைந்தபோது, இன்று எம்மை மிக மோசமாகப் பாதிக்கும் புவி வெப்பமடைல் நிலைமையை இலக்கியக் கருப்பொருளாக ஏற்று மக்களை விழிப்புறச் செய்ய எம்மால் முடியாதா...?

இலக்கியம் என்பது சமகாலத்தைப் பிரதிபலிப்பதால் இன்று எம்மைப் பாதிக்கும் விடயங்களை இலக்கியத்தினுடோக்கும்களுக்கு இனங்காட்ட வேண்டும். மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்படுவரும் எமது சுற்றுப்புறச் குழல் பற்றிய சிந்தனைகளைத் தூண்டுமாறு நாம் எழுத முன்வரவேண்டும்.

சமூத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் மிக அண்மீத்த கடந்தகாலப் போக்கு யுத்தம் பற்றிய சிந்தனைகளால் நிறைந்திருந்த நிலை இன்று சற்று மாறிக்கொண்டு வரும் நிலையில், பேரவைமாகத் தெரியும் நமது சுற்றுப்புறச் குழல் மாசடைந்து வருவதை எமது இலக்கியத்தின் கருப்பொருளாகக் கொண்டுவர நாம் இதுவரை முயன்றிருக்கின்றோமா? ஆம் என்றால்... மகிழ்ச்சி! பாராட்டுக்கள்!!

நாம் இலக்கியத்தினுடோக சமூகத்திற்குச் சொல்ல வேண்டிய செய்திகளுள் சுற்றாடல் பற்றி வாசக்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் செய்திகளும். அடங்க வேண்டும். எனவே! அன்பான ‘செங்கத்தீர்’ வாசகர்களே! எழுத்தாளர்களே!! இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். இது நமது தார்மகப் பொறுப்பு என்பதை உற்றிந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் எழுதுகோலைக் கையிலெடுங்கள். பாரதியைப் போல யதார்த்தங்களோடும், சமகாலப் பிரச்சினைகளோடும் சிந்தித்து வாசகரை வகுப் படுத்துமாறு எழுதுங்கள். ஒரு சமூகத்தை வசப்படுத்தும் வல்லமை இலக்கியங்களுக்கு உண்டு.

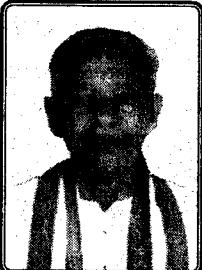
பாரதி கூறுவதுபோல... காற்றுத் தேவனை வள்ளுக்கொவாம். அவன் வரும் திசையில் சேரு தங்கலாகாது. நாற்றும் இருக்கலாகாது, அழுகின் பண்டங்களைப் போடலாகாது. புழுதி படிந்திருக்கலாகாது. எதுவிதமான அக்குறும் கூடாது

■ வன்புதைக் குழாஸ் (துண்ணோசிரியர்)

எதிரிப் புத்தி

‘செங்கந்தீர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி
பெரிய கல்லாறு பண்டிதர்
சீ.தம்பிராசா
அவர்களாவார்.

பெரிய கல்லாறு பண்டிதர், தமிழ் ஓளி சீ.தம்பிராசா

- அன்புமணி

மட்டக்களப்பு தமிழ் அறிஞர்களுள் ஒருவரான பண்டிதர் சீ.தம்பிராசா, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களத்தின் ‘தமிழ் ஓள்’ விருது பெற்றவர். பல இலக்கியக் கட்டுரைகளை எழுதியவர். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். இதுவரை 7 நூல்களை வெளியிட்டவர். இந்த நூல்களின் மூலம் தனது தமிழ் ஆளுமையை வெளியிட்டதியவர். இவருக்குத் தற்போது 76 வயது ஆகிறது. இந்த வயதிலும், தனது தமிழ்ப் பணியைத் தொடர்ந்து, மேற்கொள்கிறார்.

02.02.1924ல் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் பெரியகல்லாறு கிராமத்தில் இவர் பிறந்தார். கல்லாறு கிராமத்தைக் கல்வியாறு எனச் சிலர் குறிப்பிடுவர். இவரும் அதில் ஒரு பங்களிப்பாளர் எனலாம்.

1945-1946 காலப் பகுதியில் மப்ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று, பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியர் ஆனார். 01.07.1947ல் தி/தம்பலகாமம் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் நியமனம் பெற்றார். அங்கு கற்பிக்கும் போது பால பண்டிதர் பயிற்சியில் சித்தி எய்தினார்.

1950 - 54 காலப்பகுதியில் தி/வெள்ளமணல் அத.க. பாடசாலையில் ஆசிரியர் ஆனார். அங்கு கற்பித்தபோது பண்டிதர் பர்ட்சையில் சித்தி எய்தினார். அங்கிருந்தே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பர்ட்சையிலும் சித்தி எய்தினார்.

இத்தகைய சாதனைகள் அவரது தமிழ் ஆற்றலையும் சுய தேடல் முயற்சிகளையும் எடுத்துக் காட்டுகிறதல்லவா. இந்த வரிசையில், யாழிப் பாணம், ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்தின் பிரவேசப் பர்ட்சையில் சித்தி எய்தியதையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

03 | இந்தீர்
நிலை 2010

1954ல் பெரிய கல்லாற்றில் அவரது திருமணம் நடந்தேறியது.

பண்டிதர் ஆற்றிய ஒரு பாரிய சமயப் பணியின் மூலம் இவர் பெயர் எங்கும் பரவியது. அதாவது, 1951 முதல் 1971 வரையிலான 20 வருடங்கள் இவர் பெரிய கல்லாறு சைவ மகா சபையின் செயலாளராகத் தொடர்ந்து பணியாற்றியுள்ளார். இதுவும் மக்கள் மத்தியில் அவருக்குள் பெருமதிப்பை எடுத்துக்காட்டும்.

இக்காலப்பகுதியில் 1964ல் இம் மகாசபை ஒரு பாரிய சமய விழாவை நடாத்தியது. 3 நாள் நிட்த இப்பெருவிழா பெரிய கல்லாறு என்ற பெயரை நாடெங்கும் பரப்பியது. செயலாளர் என்ற வகையில் பண்டிதர் தம்பிராசா இவ்விழாவை மிகச் சிறப்பாக நடாத்தி முடித்தார்.

இவற்றுள், ஒருநாள் விழாவுக்கு, யோகிஸ்வரர் சக்சிதானந்தர் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்தார். இச்சபை, சைவ சமய வகுப்புக்களை நடாத்தி, பரிட்சையில் முதல் மூன்று இடங்களைப் பெற்ற மாணவ மாணவியருக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

அதுமட்டுமல்லாது, தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்த திருமுருக கிருபானந்தவாரியார், குன்றக்கும் அடிகளார் முதலியோரை வரவேற்று சமய உரைகள் வழங்கும் நிகழ்வுகளும் நடாத்தப்பட்டன.

இவரது சமய இலக்கியப் பணிகளுக்காகப் பலவேறு கௌரவங்களும், பரிசுகளும் இவருக்குக் கிடைத்துள்ளன.

- (i) தமிழ்மறைக் கழகம் நடாத்திய ‘திருக்குறள்’ கட்டுரைப் போட்டியில் முதற்பரிசு (1962). இதற்கான பரிசுளிப்பு விழா 18.05.1962ல் வேல ஜையில் நடைபெற்றது. டில்லியிலிருந்து முனைவர் சாலை இளந்தி ரையன் வந்து பிரதம விருந்தினராகப் பங்குபற்றியிருந்தார். இவ்விழா வில் பண்டிதர் தம்பிராசாவுக்குத் தங்கப்பதக்கம் குட்டப்பட்டது.
- (ii) இந்து சமய கலாசாரத் தினணக்களம் ‘தழை ஒள்’ விருதை இவருக்கு வழங்கியுள்ளது.
- (iii) இவை தவிர பல இடங்களில் இவருக்கு பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை இவரது பின்வரும் 7 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

- (அ) ‘கிருபா கிருபாகு’ (1993) இலக்கியம்
- (ஆ) ‘கத்ர்காமம்’ (2002) வரலாறு / சமயம்

- (இ) ‘சங்க இலக்கிய சமுத்திர முத்துக்கள்’ (2005) இலக்கியம்.
- (ஈ) ‘பெரிய கல்லாறு சர்வார்த்த ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் தோத்தூப் பாட்டகள்’ (2007) சமயம்
- (உ) ‘கல்லாற்றுக் கடல் நாச்சியார் குழிமஸ்’ (2007) சமயம்
- (ஊ) ‘பெரிய கல்லாறு மண்டபத்தடிப் பிள்ளையார் ஆலை வரலாறும் திருப்பொன் ஞாந்தலும்’ (2008) சமயம்
- (எ) ‘எனது இலக்கியச் சீந்தனைகள்’ (2010) இலக்கியம்

இறுதியாக வந்த ‘எனது இலக்கியச் சீந்தனைகள்’ நூலின் வெளியீட்டு விழா 07.03.2010 அன்று கல்லாறு இந்து கலாசார மண்டபத்தில் சர்வார்த்த ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலை வண்ணக்கர் திரு.க.பேரின்பராசா தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரதம அதிதியாக அருட்சகோதூர் கலாநிதி எஸ்.ஐ.மத்திய அவர்கள் கலந்துகொண்டார்.

‘எனது இலக்கியச் சீந்தனைகள்’ நூலில் 21 இலக்கியக் கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன. இந்நூலில் இடம்பெறும் பலவேறு உரைகள் இந்நூலின் சிறப்புக்குச் சான்று பகர்கின்றன. ஒருசில குறிப்புகள் வருமாறு,

- (i) ‘பெரு மதிப்புக்கரிய பண்டிதர் சீதம்பிராசா அவர்கள் முத்த பாம்பரை யைச் சேர்ந்த தமிழ் முதறிஞர். பாரம்பரிய தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களைத் துறைபோகக் கற்ற பேற்றிஞர்’ - அருட்சகோதூர் கலாநிதி எஸ்.ஐ.மத்திய (ஆசியுரை)
- (ii) ‘மனிதப் பழம் பண்டிதர் சீ.தம்பிராசா அவர்களின் ‘இலக்கியச் சீந்தனைகள்’ என்ற இந்த அருமையான நூலுக்கு ‘அணிந்துவர’ என்ற ஒன்று அவசியமேயில்லை என்பது எனது கணிப்பு’. - கலாநிதி.பாதன கந்தசாமி (அணிந்துவரை)
- (iii) ‘இந்நால் வருங்கால ஆய்வாளர்களுக்கு ஓர வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டு உண்மை. இதில் முனேவும் ஆக்காப்பட்டு, ஒவ்வொரு ஆக்கத்திலும், நதியாகச் சொற்கள் பாய்ந்து உவமைகள் மயமாகிப் பொருள் தருகிறது’. - மு.மன்மதராசா (மதிப்புரை)
- (iv) ‘பல நூல்களை ஆக்கிய அனுபவத்தின் பயனாக பண்டிதர் சீ.தம்பிராசா அவர்கள், தெளிவான தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பின்னணியுடன், தெளிவாக, இலக்கண இலக்கிய மொழிநடையில் ஆய்வு செய்துள்ள மையைச் சிறப்பாகப் பாராட்டுகிறேன்’. - கமறுல்பன்னான் எஸ்.எம்.எம். ரபீக், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (சிறப்புரை) ■

சிறுகளுக்கான போல்

வாசலில் அழகாக கிளைவிரித்து நிழல் பரப்பிக்கொண்டிருந்து மாமரம் பந்தல் போட்டது. போல நல்ல நிழல். கீழே பட்டுப் போன்ற வெண்மணை. மாலை வேளையில் அன்னம்மா அதன் கீழ்தான் வந்து உட்காருவான். மதியச் சாப்பாட்டு வேலை கள் முடிந்ததும் ஒரு குட்டித் தூக்கம். மணவில் இருப்பதற் கென்றே ஒரு பாய் வைத் திருக்கிறான். பாயை விரித்து வெற்றிலைத் தட்டத்துடன் வந்து உட்கார்ந்து விட்டான் என்றால் சிறிய கூட்டம் ஒன்றும் கூடிவிடும்.

அந்த இடத்தில் நல்ல காற்று. பக்கத்து வீட்டு மரகதம்

தொடர்ந்து இன்னும் சிலர். எல்லோரும் சேர்ந்தால் அரட்டை அரங்கம் ஒன்றை ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஊரிலுள்ள நல்ல, சங்கதிகள் எல்லாம் அவ்விடத்துக்கு வந்து அலசி ஆராய்ந்து விரசிக்கப்படும்.

அன்னம்மாவுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள். இருவரும் அவளின் இரண்டு கண்கள் மாதிரி. ஒரு கண் விஸ்வா என்றால் மற்றது செல்வி. அவர்களுக்கு ஒன்று என்றால் அவளால் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியாது. அத்தனை பாசம் பிள்ளைகள் மீது.

வேலை வேண்டும்

மண்ட்ரே சகுந்தலா

தொடர்ந்து இன்னும் சிலர். எல்லோரும் சேர்ந்தால் அரட்டை அரங்கம் ஒன்றை ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஊரிலுள்ள நல்ல, சங்கதிகள் எல்லாம் அவ்விடத்துக்கு வந்து அலசி ஆராய்ந்து விரசிக்கப்படும்.

அன்னம்மாவுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள். இருவரும் அவளின் இரண்டு கண்கள் மாதிரி. ஒரு கண் விஸ்வா என்றால் மற்றது செல்வி. அவர்களுக்கு ஒன்று என்றால் அவளால் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியாது. அத்தனை பாசம் பிள்ளைகள் மீது.

அன்றும் வழுமை போல அன்னம்மா மரநிழலில் பாயில் அமர்ந்து பாக்கு வெட்டிக் கொண்டிருந்தாள். இன்னும் கூட்டம் கூடவில்லை. அம்மா மட்டுந்தாள். நல்ல சந்தர்ப்பம். விஸ்வா வந்து அம்மாவின் அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

சுற்றி வளைக்காமல் நேரே விஷயத்திற்கு வந்தான். “அம்மா, என் ணோட படிச்சவங்கெல்லாம் இப்ப வேல பார்க்கிறானங்க. நீயும் அவனுகளுப் போல ஒழுங்கா எல்லாத்தையும் படிச்சு முடிச்சிருந்தா உனக்கும் வேல ஒன்று கிடைச் சிருக்கும் தானே”

“அத விடம்மா, அதெல்லாம் எப்பவோ முடிஞ்ச பழைய கத. இப்ப நிலம் வேறுமாதிரிப் போகுது”

“அது பழைய கத எண்டா இப்ப புதுக்கத என்ன சொல்லப் போற மகனே”

“அப்படிக் கேள்மா. இப்ப எல்லாரும் காசு குடுத்துத்தான் வேல எடுக்கிறாங்க. எனக்கும் ஒரு வேல வேணும் அம்மா. நானும் உத்தியோகம் பார்க்க வேணும்”

மகனின் தேவை அம்மாவுக்கு விளங்கி விட்டது. வேலை எடுக்கக் காசு வேணும்.

“நல்ல சம்பளம் எடுக்கிற ஒரு வேலைக்கு பத்து லட்சம் பதினைந்து லட்சம் எண்டு குடுத்து வேல எடுக்கிறாங்க தெரியுமா”

அன்னம்மாவுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. “இவ்வளவு குடுத்து வேல எடுக்கிறதா இப்பிடி அன்னிக் குடுக்க நடக்கு வேணுமே அப்பா, இது என்ன சின்னக் காசா? அப்பவே நீ நல்லாப் படிச்சுப் பாஸ் பண்ணியிருந்தா வலிய வேல கிடைச்சிருக்கும் தானே, ஜஞ்சு கடமும் குடுக்கத் தேவெல்லையே. இப்ப நாம எங்க போறது?”

“அம்மா அது சம்பளம் கூடுன் பெரிய வேலைகளுக்குத்தான் அப்பிடிக் குடுக்க வேணும். நமக்கு அவளவு தேவைப்படாது”

அவனும் கெட்டிக்காரன்தான். நன்றாகத்தான் படித்தான். விதியின் விளையாட்டோ. என்னவோ நிறைமயாகச் சித்தியடைந்து பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியவில்லை. ஏ.எல்லுடன் தான் வேலை தேடுகிறான்.

அன்னம்மா எதுவும் பேசவில்லை. கணவன் எடுக்கும் சம்பளம் அவனுது தேவைக்கு மட்டுந்தான். போதுமாக இருந்தது. குடும்பத்தைப் பற்றிய அக்கறையே இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் குடித்துத் தீர்த்துவிடுவான். அன்னம்

மாவிள் கெட்டித்தனத்தால் குடும்ப வண்டி நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. சேமிப்பு என்று ஒன்று இருந்தால்தானே படிப்பு, வேலை, திருமணம் என்று வரும் பிள்ளைகளின் கட்டாயத் தேவைகளையும் ஓரளவு நிறைவேற்றலாம். எதுவுமே இல்லாமல் வெறுங்கையுடன் இருக்கும்போது பண்ததுக்கு எங்கே போவது. எதை நம்பிக் கடன் வாங்குவது எதுவுமே புரியவில்லை. மௌனமாக யோசித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

தன்மீது அக்கறையில்லாமல் அலட்சியமாக அவள் இருப்பதாக விஸ்வா நினைத்தான். ஏமாற்றத்துடனும் ஏரிச்சலுடனும் எழுந்து வெளியில் சென்றுவிட்டான்.

மகனுக்கு ஒரு உத்தியோகம் இல்லை என்று அவளுக்கும் கவலை தான். இத்தனை இலட்சத்துக்கு எங்கே போவது... யோசிக்க யோசிக்க மன்றை விறைத்தது.

இருவ எட்டு மணி தாண்டிய பிறகு வீட்டுக்கு வந்த விஸ்வா யாருடனும் பேசவில்லை, சாப்பிடவுமில்லை. போய்ப்படுத்துவிட்டான். அன்னம்மா பல தடவை சாப்பிடக் கூடப்பட்டுப் பார்த்தாள். பசியில்லை என்று மட்டும் சொல்லி விட்டு திரும்பிப் படுத்துக்கொண்டான்.

அடுத்தநாள் காலையிலும் யாருடனும் எதுவும் பேசவில்லை. மிகவும் பிந்தி எழும்பி மீண்டும் வெளியில் சென்றுவிட்டான். சோறு தன்னிடுல்லாமல் மகன் திரிவதை அன்னம்மாவால் தாங்கிக் கொள்ளமுடியவில்லை. பெற்ற பிள்ளை பசியிடனும், மனவேதனையுடனும் திரியும்போது யாருக்குத்தான் மனம் தாங்கும். அவளும் சாப்பிடவில்லை.

மிகுந்த கவலையுடன் வாசலைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அவள் எதிர்பாராத மாதிரி விஸ்வா அமைதியாக, சாந்தமாக அவளருகில் வந்து அமர்ந்தான். ‘என்னவாயிருக்கும் வேலைக்குப் போற விஷயத்தை விட்டுட்டானோ’ அவள் யோசிக்க முதலே அவன் ஆரம்பித்தான்.

“என் அம்மா நம்மிடமிருக்கிற காணித்துண்டை விற்றால் என்ன... வேல எடுத்த பிறகு தேவையெண்டால் வேற கணி ஒன்று வாங்கலாம் தானே”

அன்னம்மாவுக்கு மற்றொரு அதிர்ச்சி

அவளுக்கென்று இருக்கிற அந்த மூன்று ஏக்கர் வயல்தான் இப்போது அத்தனை பேருக்கும் சோறு போடுகிறது. அதையும் விற்றுவிட்டால் எல்லோரும் பட்டினிதான்.

“விஸ்வா அந்தப் பூமிதான் இன்றைக்கு வரையும் நமக்குச் சோறு போடு சீதேவி. கொப்பர் உத்தியோகம் பார்த்து சம்பளம் எடுக்கிற லட்சனத்தில்

அதுவும் இல்லாட்டி நாம் எப்பவோ பட்டினியால் செத்திருப்பம். அந்தச் சீதேவிய விக்கிறதா. அத வித்து வேல எடுக்கிறத விட அந்தப் பூமியில் வெள்ளாமை செய்தே சீவிக்கலாம். வருஷத்துக்கு ரெண்டு போகம் செய்யிற பூமி. நல்ல விளைச்சல் நிலம் அப்பா”

பணமும் இல்லை. அருமைக்கு இருக்கிற சொத்தையும் விற்றுக் காக எடுக்க முடியாது. அம்மா சொல்வதும் உண்மைதான். “சோறு போடு சீதேவி” அத விற்கக் கூடாதுதான். இந்த நிலையில் உத்தியோக ஆசையும் தேவையா... அவனால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. குழப்பத்துடன் மீண்டும் வெளியில் சென்றுவிட்டான்.

மத்தியானமும் சாப்பிட வரவில்லை. பெற்ற உள்ளம் தாங்கவில்லை. அவளும் மதியம் பட்டினி. இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்ப்பது? விஸ்வா மனதில் உத்தியோக ஆசை குடியேறிவிட்டது. நமது பிள்ளைக்கும் ஒரு அரசாங்க உத்தியோகம் கிடைத்தால் அவனும் கஷ்டமில்லாமல் வாழ்வான்.

தீர்மானித்துவிட்டாள் அன்னம்மா.

திருமணத்துக்கு முதல் ஓரளவு வகுப்பாக வாழ்ந்தவள் அவள். அப் போது பெற்றோரால் அவளுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட்ட அந்தத் தங்க நகைகள் கண்ணென்றிரே தககத்தன. கணவன் குடிப்பதற்கு சம்பளக் காச் போதா விட்டால் அன்னம்மாவின் நகைகளையும் கேட்பான். எப்படி அந்த நகைகளை அவளிடம் கொடுத்து அழிக்காமல் பாதுகாக்கலாம் என யோசித்தான். நல்ல தொரு ஜித்யா பட்டுத் தெரித்தது. “செக் பண்ண வந்த ஆழிக்காரன் அலுமாரி யிலிருந்த நகைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான்” இப்படிச் சொல் விக் கணவனை நம்ப வைத்து, நகைகளை யார் கண்ணிலும் படாமல் தானும் போடாமல் மறைத்து வைத்துவிட்டாள். இது இன்றுவரை தாய்க்கும் பிள்ளை களுக்கும் மட்டுந் தெரிந்த ரகசியம்.

கல்யாண வீடு, கோயில் திருவிழு என்று எதுக்கும் ஒரு நகைகூட அவளால் போடுமிடியவில்லை. கழுத்தில் ஒரு சிறிய சங்கிலி மட்டுந்தான். கையிலிருந்தும் வாய்க்கு எட்டவில்லை. சிறிய கவலைதான். என்றாலும் அவ்வளவும் பத்திரமாகப் பாதுகாக்கப்படுகிறதே என்ற சந்தோஷம். தன் ஒரே மகள் செல்விக்காக எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொண்டாள். பிள்ளை ஒரு வேலையில் சேர்ந்து விட்டான் என்றால் பிறகு செய்து கொள்ளலாம் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் மகனிடம் அப்படியே கொடுத்து விட்டாள். “இது செல்விக்கு என்று ஒளிச்சி வைச்ச சாமான். இத விற்று ஒரு நல்ல தொழில் எடு. பிறகு சம்பளத்தில் அவளுக்குச் செய்து குடு”

விஸ்வாவின் கைகளில் நகைகள், முகத்தில் மகிழ்ச்சி, ஆச்சரியம்.

அவன் இதை எதிர்பார்க்கவேயில்லை. அவனின் ஆளுந்தத்தைப் பார்த்து அன்னையும் பூரித்துப் போனாள்.

இரு நம்பிக்கையின் பேரில்தான் எல்லாம் நடந்தன. அன்றைய தினமே நகைகள் பண்மாக மாறி ‘வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுக்கொடுக்கும் அந்த நபர்’ கைக்கு மாறிவிட்டது.

விஸ்வா நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டான். பாதிவேலை கிடைக்க மாதிரி அவனுக்கு, “இன்னும் ஒரு மாதத்துக்குள் வேலை கிடைக்க விடும். அப்பொயின்மன்ற லெட்டர் அனுப்புவார்கள். பயப்படத் தேவையில்லை” அந்த நபர் தெரியமுட்டிவிட்டான்.

கற்பனை உலகில் மிதந்தான் விஸ்வா. வேலைக்குப் போக நல்ல உடுப்பு வேணும். தன்னிடம் நல்ல உடுப்புக்களும் இல்லை. யாரிடமாவது கடன் வாங்கித்தான் வாங்கவேணும். சம்பளத்தில் கடனைக் குடுத்திரலாம். ஏதேதோ கற்பனைகள் ஒவ்வொரு நாட்களாக எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். நாட்கள் நெருங்க நெருங்க தபால்காரர்கள் எதிர்கொண்டு கடிதம் இருக்கிறதா என்று விசாரிக்கவும் தொடங்கிவிட்டான்.

அந்த நபர் சொன்ன ஒருமாதம் தாண்டிவிட்டது. கடிதம் எதுவும் கைக்குக் கிடைக்கவில்லை.

வேலை கொடுக்கும் நபரைத் தேடி ஒடினான். குறிப்பிட்ட முகவரியில் அவன் இல்லை. வெளியூர் சென்றிருப்பதாக யாரோ கொள்ளார்கள்.

இங்கு விஸ்வாவும், விஸ்வாவைப் போல பல விஸ்வாக்களும் அவனைத் தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நபரோ பலரிடமும் பல இலட்சங்களை வாங்கிக் கொண்டு வண்டன் மாநகரிலே தனக்கென வாங்கப்பட அழிய வீட்டில் குடும்பத்தினருடன் உல்லாசமாக இருக்கிறான். ■

புதம்

காட்டில் கிழந்த முங்கில் ஒருநாள் கந்தியால் வெட்டப் பட்டது. நெருப்புக் கம்பி தன்னைத் தூணைத்தபோது ‘ஜயோ உடல் புண்ணாக்குதே..’ என்று கதறி அழுத்து. ‘கொஞ்சம் பொறுத்தையாக இரு..’ என்று முங்கிலைப் பார்த்து வழுதல் சொன்னது காற்று. முங்கில் புண்ணாக்குழல் ஆனது. மேடையில் - உலகமே மயங்கும் கிசையை அள்ளிப் பொழுந்து கொண்டிருந்த புண்ணாக்குழலைப் பார்த்து மேனி சீர்த்தது காற்று. அது சொன்னது - ‘புண்பட்டவன் பண்பட்டவன்’.

நாம் : ‘கார் ஆளுந்தன் கதைகள்’

எனக்குப் பிடித்த என் கதை

ஆத்து முத்த சீருக்கதை எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்குப் பிடித்த தாங்கள் எழுதிய கதைகளை கிள்கே தருகிறார்கள்.

அன்புமணி (கிரா.நாகலிங்கம்) வெர்கள் 06.03.2010 என்று பவளவிழாக் கண்ட மூத்த எழுத்தாளர். மட்டக்களப்பிலிருந்து 1970களில் வெளிவந்த மலர்’ சஞ்சிகையின் மூச்சியர். இப்போதும் உந்சாகம் குன்றாமல் சஞ்சிகைள், பத்திரிகைகளுக்கு எழுதி வருபவர். தான் எழுதியவற்றுள் தனக்குப் பிடித்த சீருக்கதையாக ‘வரலாற்றுச் சுவடுகள்’ எனும் கிக்கதையைத் தருகிறார். இது ‘தொண்டன்’ கிடழில் வெளிவந்ததாகும்.

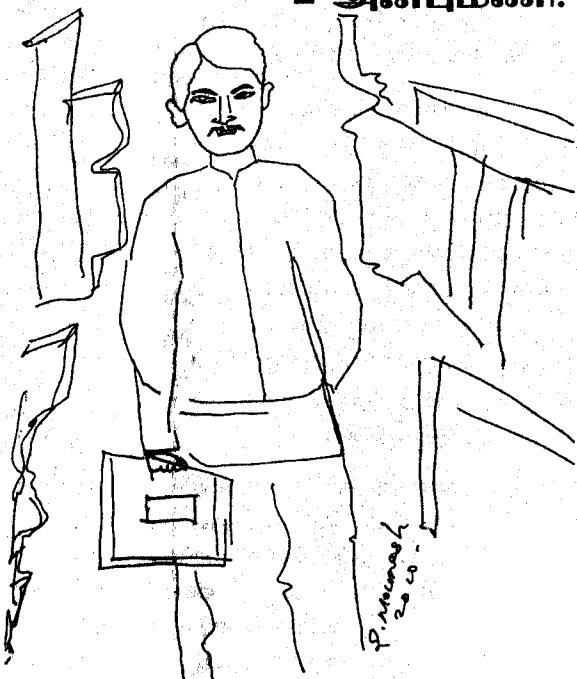
வரலாற்றுச் சுவடுகள்

- அன்புமணி.

கோட்டைப்

புகையிரத் நிலை யத்தை விட்டு வெளியே வந்தான் குமாரசிங்கம். கொழும்பு தானை இது? அனுகுண்டு போடப்பட்ட ஹிரோ ஷிமா, நாகசாகி பற்றிப் படித்தது அவன் நினை வில் மின்னி மறைந்தது.

பஸ்கக்காகக் காத்து நிற்கும்போதே நாலைந்து தெருப் பொறுக்கிகள் அவனை, அவனுடைய பிரயாணப் பையை முறைத்து முறைத்துப் பார்த்தனர். அவனுக்கு மங்களத்தின் நினைவு வந்தது. ‘இஞ்சாருங்கோ கஷ்டத்தை எப்படியா வது சமாளிப்பம் கடவுள் இருக்கிறார். கொழும் புப்பயணம் இப்ப வேணாம்’.

“நாலு நாள் பயணத்துக்கே இப்படி அங்கவாய்க்கிறாயே. கொழும் பிலே அட்டுழியம் நடந்தபோது அகப்பட்ட பெண்கள், குழந்தைகள் எல்லாம் என்ன பாடு பட்டிருக்குங்கள்!”

“அது சரி, இப்பற்றிக்கொட்டு விடப்போய் ஆபத்தில் மாட்டிக் கொள்ள வேணுமா?”

“என்ன செய்யிற்று? நாலு நாள் ட்ராவலிங் கிளெய்மில இருந்தாலும் சூபாயாவது தேறும். அதைவிட முக்கியம் (ரகசியம்) கடன்கைப் பாரியாலயத்தில் கிடக்கும் கடன் மனு. ட்யூட்டி வாரண்ட் சான்ஸ் கிடைத்திருக்கிறது. தவறவிடலாமா?”

தெருப் பொறுக்கிகளின் பார்வை நல்லாவே இல்லை.

குமாரசிங்கம் பையை இறுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு அடுத்த பஸ் நிறுத்தத்தை நோக்கி வேகமாக நடந்தான். அழகான கறுப்புத் தோல் பை அது. காரியாலய உபயம். அதன் கண்ணாடி ஜன்னலுக்குள்ளே டைப் செய்த காகிதத்துண்டு ஒன்று ‘குமாரசிங்கம், கணக்காளர்’ என்று இவ்வெண்ப் பார்த்து இலித்தது. வேதனையோடு சிரித்துக்கொண்டான்.

எல்லா அரசாங்க ணாழியர்களையும் போலவே, ‘பெட்டி பீதல் வாய்க்கட்டுப் பெலன்’ வகையைச் சேர்ந்த பதவி நிலை உத்தியோகத்தன் அவன். பேர்தான் கணக்காளர். ஆனால் கடன் எடுக்காத இடம்

இல்லை. சேமநலக் கங்கம், ஜீஸிபிள, எடிசிளஸ், பாங்க் இப்போது கடன் கைப்.

கலவரத்துக்கு முன், மாதம் இரண்டு கொழும்புப் பயணமாவது தேடிக்கொள்வான். ஆனால் இப்போது அது ஆபத்தானது. நெடுநாளாகக் கொழும்பு கடன் கைபத் தலைமை அலுவலகத்தில் தேங்கிக் கிடக்கும் அவனது கடன் மனு ஒன்று உயிரைத் திரணமாக மதித்து அமைச்சில் நடக்கும் மகாநாட்டில் கலந்துகொள்ளும் ஆசையைக் கொடுத்தது. அதன் விளைவுதான் இந்தக் கொழும்புப் பயணம்.

மினி பஸ் ஒன்றில் துணிச்சலுடன் ஏறி, ஒசியில் தங்குவதற்கு இடம் தேடும் படலத்தைத் தொடங்கிய குமாரசிங்கம் வழி நெடுக, ஹிரோ ஷிமா, நாகசாகிக் காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றான். ஏற்றது, சிதறுண்ட, குட்டிச் சுவர்களும், கற்குவியலுமாகக் காட்சியளித்த தெருக்களின் மத்தியில் ஆங்கங்கே பிரமாண்டமான புத்தர் சிலைகள் மட்டும் பளிச்சென்று தெரிந்தன.

அவன் தேடிவந்த நண்பர்கள் யாருமே அகப்படவில்லை. எதிர்பார்த்ததுதான். தெகிவளை, வெள்ளவத்தை, பம்பலப்பிட்டி, கொள்ளுப்பிட்டி என்று அலைந்து இறுதியாக வைவெம் சின அல்லது போல் சிக்ஸ் சென்டரில் ரூம் எடுக்கவேண்டும் என்று அவன் தீர்மானித்தபோது, விக்டர் எதிர்ப்பட்டான். அப்பாடா நாறு ரூபாய் பிழைத்தது!

“விக்டர் என்ன ஒன்றும் பேசாமல் வருகிறாய்?”

“பேசுவதற்கு என்ன இருக்கிறது குமார். ஏதோ உயிருடன் இருக்கிறோம். அவ்வளவுதான்”

அவன் வேதனையைக் கிளற விரும்பவில்லை குமாரசிங்கம். பேசாமல்நடந்தான் கொள்ளுப்பிட்டி ‘ஏராசில் அவன் புகுந்தபோது, அவன் திகைத்து நின்றான்.

“வீட்டை ஏரித்துவிட்டார்கள். இப்போது இங்குதான் ரூம் எடுத்திருக்கிறேன்”

“அந்தப் பெரிய வீட்டையா?”

“அதைவிடப் பெரிய தொழிற் சாலைகளையே தரை மட்டமாக்கியிருக்கிறார்கள்”

“அங்கிருந்த பிரிட்ஜ், வாஷிங் மேவிள், குக்கர், டெலிவிஷன், டெக், சோபா செட், தளபாடங்கள்....”

“அத்தனையும் சாம்பல்”

ரூம் கதவு திறந்தது. குட்கே சின்மேல் ஒரு சிறிய யேசுநாதர் படம்.

அடுத்த கேள்வி வாய் நுனி வரை வந்துவிட்டது குமாரசிங்கத்துக்கு. ஆனால் கேட்பதற்குத் தயக்கமாக இருந்தது.

“அப்படியானால் உன் மனைவி குழந்தைகள்?”

“கேட்காதே. கேட்டுவிடாதே. இப்போது நான் தனிக்கட்டை”

காலைப்பொழுது மிகச் சோகையாய், சோகமாய் புலர்ந்தது.

இருள்போல் கப்பிய மெளைத் தினாடே குமாரசிங்கம் காலைக் கடன் களை முடிந்து, கடமைக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகினான்.

“காலையில் கணக்காளர் மாநாடு. அது முடிந்ததும் கடன்கைப் பூபிசில் கொஞ்சம் வேலை இருக்கிறது. பின்னேரம் திரும்பிவிடுவேன்”

“முன்னெப்போல கண்டப்படி ணங்கும் திரியாடே. ஓபில் கான்டினிலே சாப்பிடு. வெளிக் கடைக்குப் போக வேண்டாம். பின்னேரம் ஆறுமணிக்கு முன் ரூமுக்குத் திரும்பிவிடு”

“நீ புறப்படவில்லையா?”

“எனக்குப் பக்கத்தில்தான். போய்க்கொள்வேன்”

குமாரசிங்கம் கறுப்புத் தோல் பையுடன், கனத்த இதயத்தைச் சமந்து கொண்டு புறப்பட்டான்.

விக்டர் எவ்வளவு நல்லவன்; எப்படி வாழ்ந்தவன்; அவனுக்கா இந்தக் கதி. அவன் மனைவி, குழந்தைகள் எப்படி முடிந்தார்களோ? எத்தனை பெரிய பயங்கரங்களை அவன் மனதுக்குள் புதைந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறானோ? எந்நேரமும் கலகலப்பாகவே இருப்பவன் இப்பொழுது மெளன விரதம் அனுட்டிக்கிறான். வார்த்தைகளில் சிக்கங்கள். தமிழில் பேசுவே யைப்படுபவன் போல் மிரண்டு மிரண்டு பார்க்கிறான்.

முன்பெல்லாம், வெள்ளவது தையில் உள்ள விக்டரின் வீட்டுக்குப் போனால், ஏதோ உல்லாச மேற்கூட்டு இருக்கும். பிரிட்ஜ் முதல் வீடியோ டெக் வரை எல்லா வசதிகளும் அங்கு உண்டு. கணவனும் மனைவியும் விழுந்து விழுந்து உபசரிப்பார்கள். பெண்கள் இருவரும் அங்கின், அங்கின் என்று அளவில்லாத அன்பைச் சொரிவார்கள். கடைக்குடி ராஜாவை ‘பேரி’ என்று எல் லோரும் செல்லமாக அழைப்பார்கள். அந்த வீட்டின் பிரகாசம் முழுவதற்கும் அந்தக் குழந்தையே காரணம்.

விக்டர், எலக்ரோனிக்ஸ் உபகரணங்கள் விற்பனை செய்யும் நிறுவனம் ஓன்றின் சேல்ஸ் மனேஜர். வீடியோ, ஒடியோ உபகரணங்கள் அங்கு தாராளம். ராஜா பிறந்தபின் அவனுக்கு உதவி மனேஜராகப் பதவி உயர்வு கிடைத்தது. வீட்டில் செல்வம் பெருகியது எல்லாம் கந்தியின் கருணை என்று மட்டுமே அவன் கூறுவான்.

வீட்டில் எங்கு திரும்பினாலும் கிறிஸ்தவ மனம் கம்பும். கம் பெனிபின் பார்ட்டிகள், மற்றும் இது ‘கவர்ச்சிகள்’ எதுவுமே அவளைக் கறைப்படுத்தியதில்லை. அத்தனை புளிதமானவன் விக்டர். அவனுக்கா இந்தக் கதி? அவனுடைய அன்பு மனைவியும், ஆசைக் குழந்தைகளும்... ஓ! கடவுளே!

கணக்காளர் மாநாட்டில், அமைச்சின் செயலாளர் வழக்கம் போல ‘அறுத்’ துக்கொண்டிருந்தார்.

விளக்கெண் என முகங்களுடன் கணக்காளர்கள். அவர்களின் முகங்களில் ஏளனமும், எக்தாளமும் கொட்டப்பளித்தன. பிராந்திய அலுவலகங்களில் உள்ள நடைமுறைப் பிரச்சனைகள் பற்றி எதுவுமே தெரியாமல் அவர் உள்ளிக்கொட்டியபோது அநேக கணக்காளர்கள் தலையில் கை வைத்துக் கொண்டார்கள்.

‘என்ன நடந்திருக்கும் எப்படி நடந்திருக்கும். வீட்டோடு சேர்த்து எரித்திருப்பார்களோ... கழுத்தில் டயரைக் கட்டி பெட்ரோல் ஊற்றியிருப்பார்களோ? கண்முன்னே பெண்களைக் கற்பழித்துவிட்டு... ஓ, கடவுளே! கடவுளே’

‘ஆகவே கணக்காளராகிய நீங்கள் மாதாந்த அறிக்கை அனுப்பு வதற்குமுன் செலவினங்கள் பற்றிய ஒரு ‘பளாடி’ நிப்போர்ட் தலைமையக் கத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும். அடுத்த மாதத்துக்கான நிதி ஒதுக்கட்டைக் கணிப்பதற்கு இது பெரிதும் உதவியாக இருக்கும்...’

இரக்கமற்ற அரக்கர்கள்... பச்சைக் குழந்தையை, பெண்களைப் பலிகொண்ட கிராதகர்கள்... யாருக்கும் எவ்வித தீங்கும் நினையாதவன் விக்டர். எத்தனையோ சிங்களவர்களுக்கு உதவி செய்தவன்.. நல்ல காரியங்களுக்கு அள்ளிக்கொடுத்தவன்.

எப்படிக் கொன்றார்களோ... எப்படித் துடித்தார்களோ... விக்டர் எப்படித் தவித்தானோ? ஓ! கோட்!

நல்லவர்களுக்கு என் இந்தத் துன்பம்?

கணக்காளர் மாநாடு கூடிக் கலைந்தது. முன்முனுப்பும் வெடுவெடுப்புமாகக் கணக்காளர்கள், கறுத்தத் தோல்பையுடன் வெளியே வந்தார்கள். தமிழ்க் கணக்காளர்கள் பயத்தை மறைத்துக் கொண்டு இரண்டொரு வார்த்தைகளுடன் கலை, குமாரசிங்கம் கடன்சபை அலுவலகத்திற்குச் சென்றான்.

கடன்சபை அலுவலகத்தில் கால் வைத்ததுமே அங்கிருந்தவர்களின் காட்டினார். அவர்கள் ஓவ்வொருவருக்கும் ஒரு சோகக் கதை இருந்தது. இறுதியாக இந்தியக் கப்பல்கள் வந்து அகதிகளை யாழ் ப்பானத்துக்கு ஏற்றிசென்றபோது அவரும் சென்றார்.

மிகுந்த பிரயத்தனத்தின் பேரில் அவர் சொன்ன சோகக்கதை இது.

வெள்ளவத்தையில் தமிழர் வீடுகளை மட்டும் தெரிந்து ஓவ்வொன்றாக எரித்துக்கொண்டு வந்த காடையர் கூட்டம், பேரிரைச்சலுடன் விக்டரின் வீட்டிற்கு வந்தபோது, விக்டர் அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பியிருக்கவில்லை. மிரண்டுபோன அவர்மனைவி, இருபெண்களையும், குழந்தையையும் அழைத்துக்கொண்டு பாத்ருமில் ஓளிந்திருக்கிறார். காடையர்கள் செய்த அட்டகாசத்தில் பயந்துபோன குழந்தைகள் வீரிட்டமுதிருக்கின்றன. காடையர்கள் பாத்ருமை உடைத்து, அவர்களை வெளியே இழுத்தெடுத்து தாயின் கண்முன்னாலேயே பெண்கள் மேல் தங்கள் மிருக வெறியைத் தீர்த்திருக்கிறார்கள். விக்டர் வீடு திரும்பிய போது வீட்டில் யாரும் இல்லை. வீடு

‘ஆ! விக்டர். அருமையான மனிதர். அவரோடு பத்து வருஷப் பழக்கம் எனக்கு ஆளால்...’ திடீரென்று மெளனமான சிலவா, கணக்கலங்கினார்.

“கலவரத்தின்போது அகதி

தமிழ்நாட்டை கண்டுபிடித்தார்களால், அங்கு கண்டுபிடித்தார்களால்,

திடீரென்று அறையின் தள்ளுக்கதவைத் திறந்துகொண்டு பியன் ஒருவன் உள்ளே நுழைந்தான். சில்வா பேச்சை நிறுத்திக்கொண்டார். அவன் ஏதோ பைலைத் தேடுவதுபோல் பாசாங்கு செய்துவிட்டு, வெளியேறியதும், தணிந்த குரவில் சில்வா கூறினார். “இன்னமும் பதட்ட நிலை நீங்க வில்லை. மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் தான் நாம் கதைக்கவேண்டும்”

குமாரசிங்கம் அதிர்ச்சியிலிருந்து மீளமுடியாமல் தலித்தான். தங்கவிக்கிரகம் போன்ற விக்டரின் இருபெண்கள், குத்துவிளக்கை நிகர்த்த அவர் மனைவி, கொள்ளை இன்பந்தரும் அவர் குழந்தை அவர்களுக்கு நேர்ந்த அவலச்சாவு, அந்தப் பயங்கரத்தை மனதில் புதைத்துக்கொண்டு விக்டரின் நெஞ்சுறுதி. மீண்டும் கொழும்பில் வேலை பார்க்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம். எப்படித் தாங்கிக் கொள்கிறான் இவன்.

குமாரசிங்கத்துக்குத் தன் கடன் விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசவே தோன்ற வில்லை. சில்வா போன்ற நல்ல மனிதர்களின் குரல் அமுக்கப்பட்டிருப்பது அவனுக்குப் புரிந்தது. ஏதோ வந்த நற்குத் தன் கடன் விண்ணப்பத்தின் தொடர்பிலக்கத்தை சில்வாவிடம் கொடுத்து முடிந்ததைச் செய்யுமாறு வேண்டிக்கொண்டான்.

கலவரத்தின்பின் இரவு ரயில் கள் ஓடுவதில்லை. அதிகாலை ஜூந்து

மணிக்கு கொழும்பு - மட்டக்களப்பு புகைவண்டி புறப்படும். நாலுமணிக்கே எழும்பி வெளிக்கிடவேண்டும். ஆனாலும் குமாரசிங்கத்துக்குத் தூக்கம் வரவில்லை.

“விக்ரர், எப்படி ந் எவ்வளவு பெரிய இடியைத் தாங்கிக்கொண்டு சாதாரணமாக இருக்கிறாய்?”

“மிகவும் கலபம். சொன்னால் புரியாது. அனுபவிக்கவேண்டும்”

“எனக்கு இந்தத் தத்துவங்கள் புரியாதப்பா”

“தத்துவமில்லை குமார். தெளிவு. எனக்கு ஏற்பட்ட கதி மட்டும் உனக்குத் தெரியும். ஆனால் அகதிகள் முகாமில் ஒவ்வொருவரும் கூறிய கதைகளைக் கேட்டால் அதிர்ச்சியிலேயே நீ உயிரை விடுவாய். அவர்களின் துயரத்துக்கு முன்னால் என்னுடைய இழப்பு தூக்குக் கமானம். நேற்றுவரை ராஜாக்கள்போல் வாழ்ந்த தொழில் அதிபர்கள் கூட அளித்தையும் இழந்து, கட்டிய துணியோடு அகதி முகாமிற்கு வந்திருந்தார்கள். அறுச்சை உணவை உணவை உண்பதற்கே அடம்பிடிக்கும் செல்லவக்குழந்தைகள், ஒரு காய்ந்த பாண் துண் உக்காக ஆலாய்ப் பற்றார்கள். யாழிப்பாணத்தில் உள்ள வீடு வளவுகளையெல்லாம் விற்று லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை வியாபாரத்தில் முடக்கிய வர்த்தகர்கள் ஒட்டாண்டிகளாக யாழிப்பாணத்துக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள். கணவனை இழந்த மனைவி, மனைவியை இழந்த கணவன், குழந்தைகளை இழந்த பெற்றோர், பெற்றோரை இழந்த குழந்தை

கள் அப்பப்பா, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்களும், பெண்களும் அகதிகள் முகாமில் பட்ட துன்பங்களும், கப்பவில் பட்ட துன்பங்களும் வாயினால் சொல்லமுடியாது”

“நல்லவர்களுக்கு என் இத்தையை துன்பம் வரவேண்டும் என்பது தான் எனக்குப் புரியவில்லை”

“அதுதான் அப்பா கர்த்தரின் அருள். துன்பப்படுகிறவர்கள் பாக்கிய வான்கள் என்று யேசு கூறவில்லையா? அதன் அர்த்தம் என்ன? நமக்குத் தீமை என்று தோன்றுகிற விஷயங்களிலும் கர்த்தர் நன்மையே செய்கிறார்”,

“என்ன நன்மை?”

“இந்தக் கலவரத்தை எடுத்துக் கொள். எத்தனையோ லட்சாதிபதிக் குக்கு இது ஒரு கண் திறப்பு. எப்போதுமே அயல் வீட்டைவிட நம் சொந்த வீடுதான் பாதுகாப்பானது என்று உண்மையை இது நமக்குச் சொல்ல வில்லையா? அந்திய மக்களைவிட நம்

சொந்த மக்கள்தான் நமக்குத்துணை என்பதை இது நிருபிக்கவில்லையா? நம் கிராமத்தவர் வறுமையில் வாடும் போது நாம் உல்லாச வாழக்கை நடத்த வேண்டாம் என்ற ஞானோதயம் நமக்கு ஏற்படவில்லையா? எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக...”

“எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக?”

“கொழும்பில் நிரந்தரமாகத் தங்கிவிட்ட தமிழர்கள் எப்படி வெளியேற முடியுமென்ற பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கிடைத்துவிட்டதல்லவா?”

“அப்படியானால் நீ என் இன்னும் கொழும்பில் வேலை பார்க்கி நாம்? வெள்ளவதையில் உள்ள உன் சொத்துக்களை விற்றுவிட்டு யாழிப்பா சொல்லமுடியாது”

“சொத்துக்களை விற்பதா? அது எப்படி முடியும்? பாதிக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் அனைத்தும் அரசாங்கத்தின் உரிமை என்று சட்டம் வந்திருப்பது உள்குத் தெரியாதா? எங்கள் வீடு வாசல்களை விற்கவோ, கடைகண்ணிகளின் அழிவுகளுக்கு இன்குரன்ஸ் பணம் பெறவோ எங்களுக்கு இப்போது உரிமை இல்லை. அவை எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே கவனித்துக்கொள்ளும். சுருக்கச் சொன்னால், பிறக்கும் பொழுது கொண்டு வந்ததில்லை. பிறந்து மன்மேல் இறக்கும் பொழுதும் கொண்டு செல்வதில்லை...”

“நல்ல சாமியாராகி விட்டாய் நீ”

“உண்மையில் எனக்கு இப்போது மரணம், துன்பம் இவற்றுக்கெல்லாம் புதிய அர்த்தம் புலப்பட ஆரம்பித்திருக்கிறது. என் மனைவி, குழந்தைகள் மறைவைக் கூட கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறக்க முயற்சித்து வருகிறேன். உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடாது, மனத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டால், எத்தையை துன்பத்தையும் தாங்கிக் கொள்ள முடியும் என்று நம்புகின்றேன்” துன்பங்கள் ஆத்மாவைப் புனிதப்படுத்துகின்றன. மரணம் ஆத்மாவுக்கு விடுதலை அளிக்கிறது.

‘இப்படியே போனால், இப்போது பார்க்கும் வேலையையும் விட்டு விட்டு ஆச்சிரமத்துக்குப் போக வேண்டியது தான்’

“வேலையை விட்டுவிடு வேன். ஆனால் கம்பெனி நிலை குலைந்து விடும். நமக்கு இத்தனை நாள் வாழ்வளித்த கம்பெனிக்கு நஷ்டம் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் மீண்டும் கொழும்புக்கு வந்து வேலை பார்க்கிறேன். கம்பெனி தனி பாக்களா கொடுக்க முன் வந்தது. நான்தான் வேண்டாம் என்று மறுந்து விட்டேன். எளிமையாக வாழப்பழகிக் கொண்டு வருகிறேன். இதோ இந்த குட்கேஸ், யேசு படம் இவைதான் இப்போது என் சொத்துக்கள்”

நான் வியப்போடு விக்டரைப் பார்த்தேன். துயர்க்கூலில் நீந்த வேண்டியவன் இப்படி ஒரு புதிய தெம் போடு வாழ்க்கையை எதிர்நோக்கு வதென்றால்? எல்லோராலும் அது முடியுமா? என் முடியாது? இழப்பதற்கு எதுவுமே இல்லை என்ற நிலையில் வாழ்க்கை எவ்வளவு இலேசாகிவிடுகின்றது.

நடுநிசி கடந்துவிட்டது போலும். ஊதல் காற்று ஜூன்னல் ஊடே நுழைந்தது. ஜூன்னலைச் சாத்திலிட எழுந்துசென்றேன். ஜூன்னலோரும் நின்ற மல்லிகைச் செடியின் புதிய துளிர்கள் கொண்டு வருகிறேன். இதோ இந்த குட்கேஸ், யேசு படம் இவைதான் இப்போது என் சொத்துக்கள்”

சௌ

என்ன சில 2 மாஸ்கள் எந்தை
ஒரு உழை ஏற்பட்டது
உழைக்காலு ஏற்கும்படி
ஏற்கும்படி ஏற்கும்படி ஏற்கும்

சூ

என்ன 2 மாஸ்களிலும் யோசித்து எந்தைகள்
ஏற்கும்
ஏற்கும் ஏற்கும் ஏற்கும்
ஏற்கும் ஏற்கும் ஏற்கும்

சௌ

என்னும் சில 2 மாஸ்கள் விழுதுவாக்காலிட்டுதை
பார்த்தை ஒருங்கும்பட்டு
2 மாஸ் ஒருங்கும்பட்டு
ஏங்கள் ஒருங்கும்பட்டு

சூ

எங்களும் சில 2 மாஸ்கள் விழுதுவாக்காலிட்டுதை
என் 2 மாஸ்களை
2 மாஸ்கள் எங்களும்
பார்த்தை எங்களும்

- பெரிய ஜாஸ்கரன்

நாக்கள்.....

■ பாலை

“சிங்கள் நாவல் இலக்கியமும் பொதுக்களமும் ஓமலி நீண்டாயக்கவன் மூலம் புற்றிய நெற்றுக்கம்

கந்தையா சண்முகலஸ்கம்

“இன்றைய மேற்கத்தைய சமூக, அரசியல் குறித்த உரையாடல்களில் மிகவும் முக்கிய இடத்தை வகிப்பது வெற்பாட்டின் தத்தவ நால்கள் அடங்கும்”

(பக் - 14) இரா. முரளி, ‘ஹபர்மாஸ் பரிசு வெளியீடு’ (2006 டிசம்பர்)

யூர்கன் ஹபர்மாஸ் பிராங்பேர்ட் மார்க்ஸியப் பள்ளியின் இரண்டாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்த சிந்தனையாளர். இவர் பல தத்துவ நூல்களை எழுதியள்ளார். “பொதுக்களத்தை அமைப்பியல் மாற்றம்” (The Structural Transformation of the Public Sphere) என்னும் நூல் யேர்மன் மொழியில் 1962-ஆம் ஆண்டில் ஹபர்மாஸால் எழுதப்பட்டது. இந்நூல் 1989ம் ஆண்டு ஆங்கிலத்திற்கு மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இந்நூலில் ஹபர்மாஸ் முன்வைத்த கருத்தாக்கமீன் “பொதுக்களம்” (Public Sphere) மேற்குலகின் அரசியல், இலக்கியம், பண்பாடு பற்றிய விவாதங்களில் முக்கியமாகப் பேசப்படும் ஒரு கருத்தாகும். தென்னாசியச் சூழலிலும் இக் கருத்தாக்கம் பயனுடையது என்றும் விவாதிக்கப்பட வேண்டியது என்றும் கூறும் விமல் திலைநாயக்க என்னும் பேராசிரியர் “சிங்கள் நாவல் இலக்கியமும் பொதுக்களமும்” (Sinhala Novel and The Public Sphere) என்ற தலைப் பில் ஒரு நூலை 2009ம் ஆண்டு எழுதிப் பிரசுரித்துள்ளார். விமல் திலைநாயக்க வின் நூலின் மையமான கருத்தாக்கமான “பொதுக்களம்” என்னும் கருத்தாக்கத்தை முதலில் நோக்குவோம்.

பொதுக்களம்

மனிதர்கள் சமுதாய வாழ்க்கையில் பொதுக்கருத்துக்களை (Public Opinion) உருவாக்கிக் கொள்வதற்கான இடம் அல்லது வெளியினை “பொதுக்களம்” என்று ஹபர்மாஸ் கூறுகிறார். ஐரோப்பிய சமூகங்களில் 17ம் 18ம் நூற்றாண்டுகளில் பொதுக்களம் உருவாகியது. மத்திய கால ஐரோப்பாவில் பொதுசன் அபிப்பிராயம் என்றோ சமூகத்தின் பொதுப் பிரச்சினைகள் பற்றிய விவாதத்திற்கான களம் என்றோ கூறக்கூடிய அமைப்புக்கள் இருக்கவில்லை. அச்சு ஊகங்களின் விருத்திதான் பொதுக்களத்தை உருவாக்கியது. வர்த்தக விருத்தி, நகரங்களின் வளர்ச்சி, புதிய புத்திலீவி வர்க்கத்தின் தோற்றும் ஆகிய மாற்றங்களும் பொதுக்களத்தை உருவாக்க உதவின. பாரிஸ், லண்டன் போன்ற நகரங்களில் காப்பி அருந்தும் கடைகளிலும் ‘சலுான்கள்’ எனப்படும் படித்தோர் கூடும் இடங்களிலும்

விவாதங்கள், உரையாடல்கள் இடம்பெற்றன. பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் இவை வெளியிடப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான மக்களிடம் இக்கருத்துக்கள் சென்றுடைந்தன. மனிதத் தொடர்பாடலில் இது ஒரு பெரும் புரட்சியான மாற்றமாகும். இரா.முரளி தமது நாலின் 48ம் பக்கத்தில் பொதுக்களம் பற்றி கூறியிருப்பதை மேற்கோளாகக் கீழே தந்துள்ளோம்.

'விமர்சனத்தன்மை கொண்ட அலசல்களுக்கான பொதுக்களங்களாக ஊடகங்கள் பணிபுரிகின்றன. (பிரிட்டிஷ்) ஆங்கிலேய வியாபாரிகள் காபியங்களில் சந்தித்து தங்களின் வர்த்தகம் பற்றியும் பிற செய்திகள் பற்றியும் பேசி வந்தார்கள். இலண்டனில் 3000க்கும் மேற்பட்ட காபியங்கள் 18ம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் தோன்றின. இவற்றுக்கு வழக்கமாக வரும் நூக்ரவோர்கள் இருந்தனர். சிறுவட்டங்களாக ஒரு காபி அருந்தி பல விஷயங்களைப் பேசத் தொடங்கிய இவ்வமைப்புகள், அரசின் நிர்வாகம் அரசியல் போன்றவற்றை பேசுவது, செய்தித்தாள்கள் குறித்துக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்வது என்பதாக மாறின. ஆயிரக்கணக்கான இம்மாதிரி குழுக்கள் இருந்தன என்பது முக்கிய விஷயம் ஆகும். இதே போல் பிரான்சில் பொது நிறுவனங்கள், காபியங்கள் சலுங்கள் அரசியல் விமர்சனத்திற்கும் முக்கிய பங்கு ஆற்றின. முதலில் தோன்றிய பூஷ்வாதன்மை கொண்ட இலக்கிய வட்டங்களும் அரசியல் விமர்சனம் செய்யுமளவிற்கு மாறின. ஜெர்மனியில் மேஜை சமூகங்கள் என்று அமைக்கப்பட்ட விவாத வட்டங்கள் பல சமூக, அரசியல் விஷயங்களை விவாதித்தன. இவற்றில் ஈடுபாடத் பொது மக்கள் என்பவர் சிலரே!"

அரசு, சிவில் சமூகம் என்ற இரண்டு வெவ்வேறு களங்கள் சமூகக்கட்டமைப்பில் நவீன காலத்தில் வெளிப்பட்டன. சிவில் சமூகத்தின் தோற்றுத்துடன் சிவில் சமூகத்தில் இருந்து தனித்து நிற்கும் 'பொதுக்களம்' ஒன்றும் உருவாகியது. 17ம் 18ம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் தோன்றிய உருவாகியது. 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் பொதுக்களம் போன்றதோரு நிலை 20ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் உருவாகியது. தமிழில் பொதுக்களத்தின் தோற்றுத்தை முன்னுணர்ந்து கூறிய இலக்கிய மேதை பாரதி, "ஒரிண்டு வருட நூற் பழக்கம்" உடைய சாதாரண மக்களையும் எடும் காவியங்களை படைக்க வேண்டிய தேவையை நன்கூண்றந்து செயற்பட்டான். பாரதியின் சமகாலத்தவர்களான ராஜும் ஜயர் (கமலாம்பாள் சரித்திரம்) அ.மாதவையா (பத்மாவதி சரித்திரம்) ஆகிய இருவரும் தமிழில் நாவல் இலக்கியத்தின் செழுமையான வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டனர்.

சிங்கள சமூகத்தில் பொதுக்களத்தின் தோற்றும் நாவல் என்னும் புதிய இலக்கிய வடிவத்திற்கு உந்துதலாக அமைந்தது. விமல் திஸ்நாயக்க

வின் நூல் இவ்விடத்தையே ஆராய்கிறது. அவர் தமது ஆய்வுக்காக முன்று நாவலாசிரியர்களைத் தெரிந்து கொள்கிறார். பியதாச சீர்சேன (1875 - 1946) மார்டின் விக்கிரமசிங்க (1891 - 1976) ஆகியோரும், 1984ல் "கமணக்கஞ்சை" என்ற நாவலில் தொடங்கி ஏழ தொடர் நாவல்களை 22 வருட காலத் திற்குள் எழுதியுள்ள குணதாச அமரசேகரவும் விமல் திஸ்நாயக்காவின் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படும் படைப்பாளிகள் ஆவர்.

பொதுக்களம் - ஒரு வலுமிக்க கருத்தாக்கம்

விமல் திஸ்நாயக்கவின் நூலின் முதலாவது அத்தியாயத்தின் தலைப்பு 'The public Sphere as a Capacious Concept' என்று உள்ளது. அதாவது ஹெப்ர்மாஸ் கூறிய பொதுக்களம் நாவல் என்ற இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுக்கு மிகுந்த பயன்தரும் வலுமிக்க கருத்தாக்கம் என்கிறார் விமல் திஸ்நாயக்க. நாவின் இரண்டாவது அத்தியாயம் 'இலங்கையின் பொதுக்களம்' (The Public Sphere in Sri Lanka) என்று தலைப்பிப்பட்டுள்ளது. 32 பக்கங்களையடைய இந்த அத்தியாயம் (பக் 55 - 86) இலங்கையில் பொதுக்களம் ஒன்று உருவாகி வளர்ச்சிபெற்ற வரலாற்றையும் அதன் அடிப்படை இயல்புகளையும் அலசுகிறது. விமல் திஸ்நாயக்க இலங்கையின் பொதுக்களம் பற்றிக் கூறுவதை எனது மொழிபெயர்ப்பில் தருகின்றேன்.

"பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சிங்களவர் மத்தியில் 'பொது' என்று சொல்லக்கூடிய விடயம் அல்லது பொதுக்களம் (Public Sphere) முன்னணிக்கு வந்தது. இதன் பொருள் இதற்கு முன்னர் சிங்கள மக்கள் பொதுவில் கூடிப் பேசுவதோ விவாதிப்பதோ கிடையாது என்பதல்ல. அவர்கள் தனித்திருந்து சிந்தித்திருக்கலாம், பொதுவான உரையாட்டில் ஈடுபடவில்லை என்று அர்த்தப்படுத்தக் கூடாது. திறந்த விவாதமும் உரையாடலும், பெரும் கூட்டமாக மக்கள் ஒன்று கூடுதல், பொதுசன ஊடகங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய தொடர்பு சாதனங்களை உபயோகித்தல், எதிர் எதிராக நின்று விவாதித்தல், பொதுசனக் கருத்தை உருவாக்குதல், அரசாங்கத்திற்கு எதிராக கருத்துக்களை முன்வைத்தல் என்பனவெல்லாம் நவீன காலத்திற்குரிய புதிய விடயங்களே"

(பக் 55 - 56)

'பொது' என்ற சொல் சிங்கள மொழியில் புதிய அர்த்த விஸ்தரிப்பைப் பெறுகிறது. தமிழிலும் இதுபோன்றே 'பொது' என்ற விடயம் விரிவான பொருளைப் பெறத் தொடங்குகிறது. 'தேசத்தார்' 'ஊர்க்காரியம்' 'பொது' 'பொதுஜனம்' பொதுமக்கள் 'பிரசுரம்' ஆகிய தமிழ்ச்சொற்கள் புதிய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் முறையில் உபயோகத்திற்கு வந்தன என்று திஸ்நாயக்க கூறுகிறார். அவர் பட்டியலிடும் சிங்கள மொழிச் சொற்களையும் தொடர்களையும் கீழே தமிழ் மொழிபெயர்ப்படுன் தருகின்றேன்.

- பகிரங்கச் சொற்பொழிவு
- பொதுச்சொத்து
- பொது நூல்கம்
- பொதுசன அபிப்பிராயம்
- பொதுவாசகர் (Reading Public)
- பொது மக்கள் உரிமை
- ஆரோக்கியமற்ற பிரச்சாரம்
- பொதுக்கருத்து, உண்மை
- பொதுவிடத்தில், வெளியே
- அரசாங்கப் பிரசரம்

ஆங்கிலத்தில் இத்தொடர்கள் யாவும் Public என்ற அடைமொழி யைப் பெறுவதையும் (து+ம் Public Lecture, Public Property) சிங்களத்தில் சில இடங்களில் மட்டும் ‘பொது’ என்ற அடைமொழியும் பிறவற்றில் ‘பிரச்சித்த’, ‘மகஜன்’, ‘ஜனதாவு’, ‘பொதுஜன்’, ‘பிரச்சத்’, ‘எலிபிட்ட’, ‘பிரகாசனய்’ என்றவாறு பல பதில்டிடுச் சொற்கள் உபயோகத்திற்கு வருவதையும் திலநாயக்க சுட்டிக்காட்டுகிறார். புத்தாக உருவாகிய பொதுக்களத்தின் பலவேறு பரிமாணங்களையும் சிங்கள மொழி வெளிப்படுத்த முயல்வதை அவர் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

‘பொது ஜனய்’, ‘ஜனய்’, ‘ஜனதாவு’ ஆகிய சொற்கள் மக்கள் தீரள், பொதுமை, தடையற்ற அனுமதி, (‘சேரவாரும் செகத்தீரே’) கருத்துப் பரிமாற்றம் ஆகிய பல்வேறு அர்த்தங்களையும் உள்ளடக்கிய சொற்களாக மாறின என்றும் அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ‘ஜனதாவு’ என்ற சொல் இன்று பிரபலமாகிவிட்ட சொல். ஆரம்பகட்டத்தில் சிங்களப் பத்திரிகைகளிலும், பருவ வெளியீடுகளிலும் நாவல்களிலும் ‘ஜனதாவு’ என்றசொல் ‘சிங்கள பெளத்துர்’ என்ற கருத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக ஏகாதிபத்திய காலனித்துவ அடிமைத்தனத்திற்கு உட்பட்ட சிங்கள பெளத்த ஜனதாவு என்ற கருத்து அமுத்தும் பெற்றது. மிக அண்மைக் காலத்தில் ஜனதாவு என்றால் சாதாரண உயர் வகுப்புக்களில் இருந்து வேறானவர்) என்ற மக்கள் (உயர் வகுப்புக்களில் சிரியைகளின்றது. விவசாயிகள், தொழிலாளர் என்ற உழைக்கும் மக்களை குறிக்கும் வர்க்க நோக்கிலான அர்த்தம் இச்சொல் விற்கு இன்று உள்ளது. 1970க்கு பிற்பட்ட காலத்தில் ‘ஜனதா சாகித்திய’ என்ற கருத்து உருவானதையும் விமல் திலநாயக்க குறிப்பிடுகிறார். பத்திரிகைகளும், சுஞ்சிகைகளும் பொதுக்களத்தின் உருவாக்கத்தில் செய்திருக்கும் பங்களிப்பு நூலின் இரண்டாம் அந்தியாயத்தில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பிளாவுபட்ட பொதுக்களம்

இலங்கையில் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து உருவான

பொதுக்களம் இரண்டு தெளிவான பிரிவுகளை உடையது என்று திலநாயக்க கூறுகிறார். ஹெப்ராவின் ‘பொதுக்களம்’ கருத்தின் மிகுந்த ஆக்கப்புரவமான பிரயோகமாவும், இலங்கையின் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தும் சிறந்த முன்மொழிவாகவும் இதனைக் குறிப்பிடலாம். இலங்கையின் பொதுக்களம் ஆரம்பம் முதலாக இரு பிரிவுகளாக தொழிற்பட்டது.

1. மைய நீரோட்டம் (Main Stream) இது ஆங்கில மொழிப் பயிற்சியூட்ட யோரான உயர்குழுவினர், படித்த நடுத்தரவகுப்பினர் பங்கு பெறும் பொதுக்களம் ஆகும். இதனை ‘English Language Public Sphere’ (ஆங்கில மொழிப் பொதுக்களம்) என்று கூறலாம்.
2. சுய பாலைப் பொதுக்களம்: இது மைய நீரோட்டத்திலிருந்து விலகி நிற்கும் பொதுக்களம். சிங்கள மொழி மூலம் செயற்படுவது.

இந்த இரு பொதுக்களங்களும் தத்துவார்த்த நோக்கில் வேறுபட்டவை. அவற்றின் விழுமியங்கள் வேறுபட்டவை. ஆங்கில மொழிப் பொதுக்களத்தின் அடிப்படை இயல்புகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்திக் கூறலாம்.

- (i) ஜோரோப்பிய நவீனத்துவத்துடன் (Modernity) தொடர்புடைய விழுமியங்களை இது பரப்பியது.
- (ii) காலனித்துவ ஆங்கில மொழிக் கல்வி ஊாக இந்த விழுமியங்கள் புகுத்தப்பட்டன.
- (iii) காலனித்துவ அதிகாரக் கட்டமைப்பைப் பலப்படுத்துவதற்கு ஆங்கில மொழிப் பொதுக்களத்தின் விழுமியங்கள் பயன்பட்டன.

சுய பாலைப் பொதுக்களம் நவீனத்துவத்தால் கவரப்பட்ட ஒன்றே ஆயினும் அது நவீனத்துவத்தை அதன் தூய ஜோரோப்பிய வடிவத்தில் ஏற்க மறுத்தது. ஜோரோப்பாவின் தேசியவாதம் மதச்சார்பின்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இலங்கையின் தேசியவாதம் பெளத்த தேசியவாத மாக பரிணமித்தது. 1906 - 1944 காலத்தில் 19 நாவல்களை எழுதியவரான பியதாச சிறிசேன சிங்கள மொழி வாரப்பத்திற்ரிகையான ‘சிங்கள ஜாதிய’ வின் ஆசிரியராக 1905ஆம் ஆண்டில் பொதுக்களத்தில் பிரவேசித்தார். பிரித்தானிய அரசாங்கம் 1915ம் ஆண்டில் திவாரைச் சிறையில் அடைத்து பியதாச சிறிசேனவின் நாவல்கள் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் உருவான சிங்களப் பொதுக்களத்தின் தத்துவார்த்த நோக்கில் ஆராயப்பட வேண்டியன.

பொதுக்களத்தின் தெளிவான இருப்பிரிவுகளின் அடிப்படைகளை திலநாயக்க தமது நூலின் முடிவுரை என்ற பகுதியில் சுருக்கமாக எடுத்துக்

சூறுகிறார். “The Colonial Linguistic Divide” ‘காலனித்துவ கட்டத்து மொழிப பிள்ளை’ என்று திலநாயக்க குறிப்பிடும் இந்த விடயம் இலங்கையின் பொதுக்களைப் பற்றிய பரிசீலனையில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவம் உடையது.

சமூகக்கோட்பாடுகள் – விரிவான அலசல்

நூலின் தலைப்பு ஹெபர்மாஸ் கூறிய ‘பொதுக்கள்’ என்ற கருத்தாகக் கம் பற்றிய விடயத்திற்கு முதன்மை தருவதாக இருப்பினும் நூலாசிரியர் முக்கியமான ஓரோப்பிய சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்கள் பற்றிய விரிவான கோட்பாட்டு அலசலை நிகழ்த்துகிறார். சிங்கள நாவல் இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வில் மேற்கூலக சமூகவியல், அழகியல், இலக்கிய விமர்சன கருத்தாகக்கங்களை பிரயோகித்து நூட்பமான கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுகிறார். இந்நாலில் ஆராயப்பட்டுள்ள முக்கியமான கோட்பாடுகள், கோட்பாட்டாளர்கள் பற்றிய சுருக்கமான தகவல்களை வாசகருக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் கீழே அட்வணைப்படுத்தியுள்ளேன்.

1. பியதாச சிறிசேனாவின் நாவல்கள்

பியதாச சிறிசேனவின் நாவல்கள் பற்றிய அத்தியாயத்தில் பண்பாட்டுத் தேசியவாதம் (Cultural Nationalism) என்னும் கோட்பாடு பரிசீலிக்கப் படுகிறது.

பெண்டிற் அண்டர்சன், அந்தனி டி.சி.மித் ஆகியோரின் கோட்பாடுகள் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன (பக் 92 - 94). பியதாச சிறிசேன மதச்சார்பற்ற நவீனத்துவத்தை (Secular Modernity) தேர்ந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் காலனித்துவத்தின் சார்பிலிருந்து வேறாக்கப்பட்ட மதச்சார்பின்மை என ஒன்று அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை. அப்படியொன்று இருந்திருந்தால் சிறிசேன அதனை விரும்பி ஏற்றிருக்கக்கூடும் என்று திலநாயக்க கூறுகிறார்.

பண்பாட்டுத் தேசியவாதம் பயன்படுத்திய நாவல் உத்திகளில் போதனை செய்தல், பாத்திரங்கள் ஊடாக விவாதங்களை நடத்துதல் என்பன முக்கியமானவை. அழகியல் கோட்பாடுகளின் பின்புலத்தின் இவை பற்றி விளக்குகிறார். பியதாச சிறிசேனவின் நாவல்களை ‘பின் காலனித்துவம்’ என்றும் கோட்பாட்டின் (Post - Colonial Theory) பின்னணியிலும் பரிசீலிக்கலாம் என்று கூறிவிட்டு அதுபற்றி ஜந்து பக்கங்களில் (113 - 118) அலசுகிறார். பல தப்பிதமான கருத்துக்களை களைவதாக உள்ள இப்பகுதியில் விமல் திலநாயக்கவின் புலமை வெளிப்படுகிறது.

2. மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் நாவல்கள்

மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் நாவல்கள் பற்றிய ஆய்வில் திலநாயக்க மார்க்கீய அழகியல் கோட்பாட்டை பிரயோகிக்கிறார். மேம்பட் வில்லியம் The English Novel : From Dickens to Lawrence என்னும் நூலில் அறிமுகம் செய்துள்ள ‘Knowable Community’ (அறியக்கூடிய சமூதாயம்) ‘The Structure of Feeling’ (டன்ரவுகளின் கட்டமைப்பு) ஆகிய கருத்தாக்கங்களை மிக அழகாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துக்கூறி மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் நாவல்களின் பகுப்பாய்வுக்குப் பயன்படுத்துகிறார். (பார்க்க பக் 138 - 143)

மார்க்கள் கூறிய கருத்தியல் என்ற கருத்தாக்கம் அதற்கு கார்ல் மன்றோய் முதல் அல்தூசர் வரையான பலரும் கொடுத்துள்ள விளக்கங்கள் என்பனவும் ஆராயப்படுகின்றன. (பார்க்க பக் 145 - 148) மார்ட்டின் விக்கிரம சிங்கவின் நாவல்கள் பற்றிய வர்க்க ஆய்வில் ஈ.பி.தோம்சன் கருத்துக்களையும் நயமுற நூலாசிரியர் எடுத்துக்கூறுகிறார்.

3. குணதாச அமரசேகரவின் நாவல்கள்

குணதாச அமரசேகரவின் ஏழ நாவல்களைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் ஆசிரியர் ஜோர்ஜ் லூக்காச் (Georg Lukacs) ‘The theory of Novel’, ‘History of Class Consciousness’ ஆகிய நூல்களில் எடுத்துக் கூறிய கருத்தாக்கங்களை விளக்கி அமரசேகரவின் நாவல்களை புரிந்து கொள்வதற்கு உதவுகிறார் (பார்க்க பக் 158 - 175) ஜோர்ஜ் லூக்காசின் கருத்துக்களை விமல் திலநாயக்க எடுத்துச் சொல்லும் எளிமையும் அவற்றை பிரயோகிக்கும் நூட்பமும் அவரது புலமையாற்றலை வெளிப்படுத்துகிறது.

விமல் திலநாயக்க

1960க்கு முற்பட்ட காலத்தில் ஆங்கிலம் போதனா மொழியாகவிருந்த கட்டத்தில் உயர்குழாத்தின் ஏகபோகமாக பல்கலைக்கழக உயர்கல்வி இருந்தது. அந்த உயர்குழாத்திற்குள்ளும் வடக்கடிய இன்னொரு சிறு உயர்குழாம் மட்டுமே ஆங்கில இலக்கியத்தை சிறப்புப் பாடமாக நான்கு ஆண்டுகள் கற்கும் பாக்கியத்தை பெற்றிருந்தது. ஆங்கில இலக்கியக் கல்வி என்பதுடன் கூடிய அடையாளமாக சிங்களம், தமிழ் ஆகிய சுயமொழி இலக்கியம், பண்பாட்டு விவாதங்களில் பங்குபற்ற முடியாமை என்னும் அம்சமும் சேர்ந்து கொண்டது. அதாவது பொதுக்களத்தின் சுயமொழிப் பிரிவிலிருந்து விலகிப்போன புத்தி ஜீவிகளாக ஆங்கில இலக்கியம் கற்றோர் இருந்தனர். மாத்தளையின் கிராமியப் பின்புலத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, உயர்குழாமின் பயிலிடமாக இருந்த கண்டி ரினிட்டிக் கல்லூரி யில் கற்றுப் பேராதனை சென்று, ஆங்கில சிறப்புப் பட்டதாரியாகிய

விமல் திஸாநாயக்க சிங்கள மொழிப்பேராசிரியர், ஆங்கிலப் பேராசிரியர் என்ற இரு சிறப்புக்களையும் பெற்றவர். இவர் வியப்புக்குரிய ஒரு ஆளுமையே. பேராசிரியர் விமல் திஸாநாயக்க ஹவாய் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்புடைக் கல்விப் பீடத்தில் (Academy for Creative Media) பேராசிரியராகத் தற்போது பணியாற்றுகிறார். பண்பாட்டு கற்கை, இலக்கியம், சினிமா, தொடர்பாடல் என்பன அவரின் சிறப்புத்துறைகள்.

மேற்கத்தைய சமூகவியல், இலக்கியக் கோட்பாடுகளை இலங்கைச் சூழலில் பயன்படுத்தி முறையில் பிரயோகித்து ஆக்க பூர்வமான விமர்சனம் ஒன்றை அவரின் “சிங்கள நாவல் இலக்கியமும் பொதுக்களும் - முன்வு எடுத்துக்காட்டான கட்டங்கள்” என்ற நூல் முன்வைக்கின்றது. தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுள்ளோரும், தென்னாசியாவின் ஓப்டீடு இலக்கியம் குறித்த அக்கறை உடையோரும் இந்நாளினால் பெரும் பயணம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இலங்கையில் 20ம் நூற்றாண்டில் எழுச்சிபெற்ற சிங்கள பெளத்து தேசியவாதத்தின் இலக்கிய பண்பாட்டு பரிமாணங்களின் புரிதலுக்கும் இந்நால் பயன்படும். ■

■ கத்திரமுகம்

உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்கத்தின் வகு மாநாடு 21.02.2010 ஞாயிற்றுக்கிழமை இந்தியா, தமிழ்நாடு, நெல்லை மாவட்டம், குற்றாலம், Kerala Palace என அழைக்கப்படும் திருவிதாங்கூர் அரசுமன்றயில் சங்கத்தலைவர் கவிஞர் வத்சை பிரபா தலைமையில் நடைபெற்றது. மாநாட்டில் பின்வரும் இலங்கைச் சிற்றிதழ்களுக்கு விருதுகள் வழங்கப் பெற்றன.

- ◆ வல்லிக்கண்ணன் இதழியர் விருது (முத்த இதழாளருக்கான விருது) நெந்தனீஸ்வா ஆசிரியர், 'கொழுந்து'.
- ◆ தமிழ்த்தாய் அறக்கட்டளை விருது தி.ஞானசேகரன் ஆசிரியர் 'ஞானம்'
- ◆ அப்யன் திருவள்ளுவர் இலக்கிப் பேரவை விருது செங்கத்தோன் த.கோபாலகிருஷ்ணன் ஆசிரியர் 'செங்கத்திர'
- ◆ இனியமனா இலக்கிய விருது கலைஞர் பரண்தூன் ஆசிரியர், 'ஜீவநதி'

இலங்கையிலிருந்து அந்தசிறீபாவும், செங்கத்தோன் த.கோபாலகிருஷ்ணன் ஜூம் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டனர்.

(மார்ச் 2009 மாதத் தொடர்ச்சி....)

இடையிலே ஏழாம் நாளில்
எருவிலில் இருந்து தோளில்
குடையுடன் பையும் தூங்க
குடுமியும் கடுக்கன் காதில்
நடையிலே வந்த ஆளின்
நாமமோ நாக நாதன்
'சடைமுடிச் சாமி' என்பர்
சாத்திரம் சொல்ல வல்லார்.

செல்லனோ ஓடிச் சென்று
சிரசினைத் தாழ்த்தி “ஐயா!
நல்லொரு நேரம் எம்மை
நாடியே வந்தீர். எல்லாம்
வல்லவன் செயல்தான். எங்கள்
வாரிசின் குறிப்பை இன்று
சொல்லுங்கள்” என்றான். சாமி
“சொல்லவே வந்தேன்” என்றார்.

குழந்தையின் பிறந்த நேரம்
குறித்துப் பின் கணக்குப் பார்த்து
குழந்தையின் முகத்தைக் கணக்கள்
குத்திட நோக்கி நன்றாய்
அனந்தனர் கண்ணால் பின்னர்

ஆணியைப் பதித்து ஏட்டில்
முழங்கையோ முகத்தைத் தாங்க
முறுவலோ முகத்தில் தேங்க.

எழுதினார் குறிப்பை ஏட்டில்
எடுத்ததை மஞ்சள் நீரில்
கழுவினார் பின்னர் நன்கு
காயவும் காத்திருந்து
“வழுவிலாப் பிள்ளை வந்து
வாய்த்தது! வாழ்வு ஒங்கும்!

பழுதிலாக் குறிப் பிதுபோல்
பார்த்ததே இல்லை. மேலும்

பரணியில் பிறந்த பிள்ளை
பாருங்கள் இருந்து. பின்னால்
தரணியை ஆள்வான். செல்வம்
தானாக வந்து சேரும்.
வரமென வந்தான் வாழ்வில்
வளமெலாம் பெருகும். பெற்றோர்
தரமெலாம் ஒங்கும்” என்றார்.
தாளினைப் பணிந்தான் செல்வன்.

(இன்னும் விளையும்...)

காலதீதை அளக்கும் குதைகள்!

ஐப்பி 2008 - மார்ச்சி 2009 காலப்பகுதியில்

‘சொக்கதிர்’ கீல் வெளிவந்த வேல் அமுதனின்

12 குறுப்புக்குதைகள் பற்றிய பார்வை)

| குலமணி

மாழுரம் வேதநாயகம்பிள்ளை நூக்கு முதலில் தமிழ் நாவல் - ‘ஸ்ரீதாப முதலியார் சரித்திரம்’ தந்தவர். ராஜும் ஜூஸர் ‘கமலாம்பாள் சரிதம்’ கொடுத்தவர். இவை கள் குதைகளா? நாவல்களா? இலக்கியங்களா? விவாதங்கள் இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை. தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் பல மாற்றங்களைப் பதிய வைத்த நாவல்களுண்டு. ஒரு மறுமலர்ச்சியினை, இனமொழி உணர்வினை, சுயமரியாதைச் சிற்றளைகளை, ஒழுக்கநெரிகளை ஒரு படித்த இளைஞர் சமூகத்திடம் பதியவைத்து, ஆழமான ஒரு மெளனப் புரட்சியின் மூலம் வர்ணா சிரம வக்கிரங்களை வலிதெரியாமல் மழுங்கடித்த எழுத்துக்கள் முனைவர் முவரதராசனாருடையைது. இதைத் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து ஆய்வுசெய்த வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சி நிரூபித்திருக்கிறது. தன் நாவல்களின் மூலம் அழகான தமிழ்ப்பெயர்களை நமக்கு அறிமுகப்படுத் தவம், தமிழில் எதுவும் முடியும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தவும் முயற்சித்தவர் முனைவர் முவ.

புதுமைப்பித்தன் சிறுகுதைகளை இலக்கியமாக உலவவிட்ட பெருமகள். யதார்த்தத்தை விரசமில்லாமல் விளங்க வைத்த எழுத்துக்களின் சொந்தக்காரன். இன்றுவரை அவரே ‘சிறுகுதைகளின் மன்னன்’ எனப் புகழுப்படுகிறார். அந்தப் புதுமைப்பித்தனோ ‘மெளனி’யைப் பார்த்து ‘கிவர் சிறுகுதைகளின் திருமூலர்’ என்றிருக்கிறார். தேடிப்படிக்கும் ஒரு அறிவார்ந்த வாசகர் கூட்டத்தை திரட்டியவர் கள் இவர்கள். இன்றும் அதிகம் வாசிக்கும் வாசகர் கூட்டம் சிறுகுதைகட்டுத்தான் உண்டு.

நம்முடைய எஸ்போ. அரை நூற்றாண்டுக்கு முன், கல்சி இதழில் எழுதிய கீதைக்குதைகள் புதிய குறுங்குதை வடிவம் கொண்டவை. எஸ்.பெ.வின் ஆளுமையைக் கண்டு அதிசயித்தார் மூதறிஞர் இராஜாஜி அந்நாட்களில். நமது கவிஞர் காசி ஆளந்தன் குதைகள் ஆழமும் அற்புதமும் இடித்துரைக்கும் இலட்சிய வேட்கையும் கொண்டவை. “அவை எழுத்துக்கள் அல்ல - ஈட்டி கள்” என்று கலைஞர் மு.க.பாராட்டியிருந்தார். நம் சாந்தன் அவர்களின் குறுங்குதைகள் சமூகப் பார்வையின் அப்பழுக்கற்ற வெளிப்பாடுகளாக இருந்தன. இவைகட்குப் பின் இந்தத் துறையில் ஒரு நீண்ட இடைவெளி இருந்து வந்தி ருக்கின்றது. ‘குறுப்புக்குதைகள்’ என்ற கருத்து ஒவியங்களைக் காணக் கிடைக்க

| 29 | புந்தீர் நிலை 2010

28 | புந்தீர் நிலை 2010

வில்லை. அந்த மெளனம் இப்போது கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘வேல்லீருத் தனின்’ முயற்சியின் மூலம், ஓரண்டினமேல் ‘செங்கதீர்’ தேக்கத்தில் இவரது இந்தச் சிற்றலைகள் ஏற்படுத்தியிருந்த சலவன்கள் பற்றிய ஒரு சிறு பார்வை இது:

பரணி: ('செங்கதீர்' ஜூப்ஸி 2008 - வீச்சு 10)

வழக்கமான மாமி - மருமகள் சமாச்சாரம். அது வீட்டுக்கு வீடு விலக்கப்படாத வேதம் - நிர்ந்தரமான தோலைம். ஆனாலும் ஜயங்கொண்டாரப் போல பரணிபாடும் மகோன்னத மாமியாருக்கு, தம் சுபநலத்துக்காக இளக்களின் எதிர்காலத்தைப் பாழடிக்கும் பயித்தியகாரத்தனம் இனியும் வேண்டுமா? அனுமதிக்கப்படலாமா?

விங்கிதம்: ('செங்கதீர்' மார்க்ஷி 2008 - வீச்சு 12)

இன்று உலகில் அருகிப்போன கலாசாரம் இங்கிதம். தன்னலம் இந்த இங்கிதத்தைப் புதைத்துவிடுகின்றது - புலப்படாமல் செய்தும் விடுகிறது. நான் - என்னுடையது என்கின்ற என்னம் இதைத்தான் நியதியாக்கும். “ஜூந்து வீடுகளையாவது கொடுத்துவிடு” என்று இரந்த கர்ணனின் இங்கிதமான மொழிகள் துரியோதனன் செவிகளில் ஏறவில்லை. அதன் பலாபலன் உலகம் அறிந்த கதை, “மோதி மிதித்து விடு! முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு!” எனக் கூற வேண்டும் மகாகவியைப் போல. அப்போ இங்கிதம் தானாக வரும் - தன்னலம் தலை தாழ்ந்து நிற்கும். இந்தக் கதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதை இழுந்து நிற்கிறது.

கிரட்டை நாக்கு: ('செங்கதீர்' தை 2009 - வீச்சு 13)

வள்ளுவர் “மக்களே போல்வர் கயவர்” என்றார். காரணம் கயவனுக்கு உதாரணமாக வள்ளுவரால் எதையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதனால் கயவன் நல்லவனைப் போலவே இருப்பான் என்பது வள்ளுவரின் முடிவானது. இரட்டை நாக்கு மாஸ்டர்நும் அப்படித்தான். அங்கே திருந்துவதற்கோ திருந்தப்படுவதற்கோ இடமில்லை. அது முடிந்த முடிவு, அதுதான் மக்களே போல்வர் கயவர் என்பது. சந்தர்ப்பவாதிகள் இப்படித்தான் இருப்பார்கள் என்பது கதை.

களங்கம்: ('செங்கதீர்' மாசி 2009 - வீச்சு 14)

திருமண ஆற்றுப்படுத்துநரான அமுதன், இன்னொரு திருமணாப் பொருத்துநரை இதில் அறிமுகம் செய்கிறார். களங்கத்தைக் கச்சிதமாகத் தன் சொல்லாட்சியில் சொருகி வைத்து தன் தொழிலைத் தொடரும் கைங்கரியம் அவருடையது என்பதை அவன் எப்படியோ மோப்பம் பிடித்து விடுகிறான். என்பதுதான் கதை உள்ளார்த்தம். களங்கம் ஒரு கதையாகத் தெரியவில்லை.

அனுபவமாகத் தெரிகிறது. நம்பிடை நடத்திவிட்டு வேட்க்கை பார்க்கும் தரகர்களும் இருந்தார்கள். நடத்திய பின்னே தம் திறமையை தாமே மெச்சிக்கொண்ட தரகர்களும் இருந்தார்கள். குழப்பம் என்பது குடும்பம் என்றாகிவிட்டபோதுதான் தெரிகிறது. அதை விதி என்று விட்டு விடலாமா? முடியாது என்பதுதான் கதை.

பரிசு: ('செங்கதீர்' பங்குனி 2009 - வீச்சு 15)

போட்டுத்தான் முளைக்கட்டும். கேட்டுத்தான் கிடைக்கும். ஈற்றாடலைப் பற்றிய அக்கறையில் குழு இருப்பவரைப் பற்றிய கரிசனை என் வரவில்லை? என்றொரு கேள்வி வருகிறது இக்கதையில். சுத்தம் சுகந்தரும். ஆனால் சுத்தப் படுத்துவதில் ஏற்படும் அவதானமின்மை துயரத்தைத் தரும். பார்த்து நடக்கா விட்டால் அதன் பாதகம்தான் பரிசாகும் என்பதுதான் கதை.

அரக்கன்: ('செங்கதீர்' சீத்திரை 2009 - வீச்சு 16)

இந்தக் கதையில் ஒரு முரண்பாட்டை உணருகின்றேன். இறுதி நேரத்திலும் தன் மகனைக் காட்டிக்கொடுக்காத தாயா? அல்லது இந்த மகன் இப்படி வளர்க் காரணமான தாயா? இதில் எந்தத் தாயைப் போற்றலாம்? அரக்கன்கள் வளர் அனுமதிக்கும் அம்மாக்கள் அந்த அரக்கன்களால் அழிவு நிலையை அடைவார்கள் என்பதா? எப்படியாயினும் இந்த அம்மாவை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு சமூக விடிவுக்காகவாது தன்னலத்தை மறந்து அரக்கன்களை அழிக்கும் அம்மாக்கன்தான் வேண்டும் கதை எதைச் சொல்லுகிறது?

லாவகம்: ('செங்கதீர்' ஜூன் 2009 - வீச்சு 18)

சிந்தனையைச் செய்யப்படுத்த திறமை வேண்டும். அதற்கான லாவகமும் வேண்டும். கசிவே அற்ற இறுக்கமான பாறாங்கல் கடப்பாரைக்கு விட்டுக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் பசுமரத்தின் வேருக்கு நெக்குவிடும் என்கிறவர் ஒளவையார்.

கல்யாணம் வரை: ('செங்கதீர்' ஜூட் 2009 - வீச்சு 19)

யாழிப்பாளன் சமூகம் தமது பொருள்வளம் எல்லாவற்றையும் இழுந்தா வது தன் பிள்ளைக்குக் கல்வித்திரும் உயர்ந்த என்னமுடையது, என்ற உணர்வுடன் ஆரம்பித்து தன் எதிர்கால வளமான வாழ்வுக்கு வழிவகுக்குமென்ற ஒரு சர்ப்புநிலை தன்னலத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்கிறது இந்தக் கதை. குறிக்கோள்கள் பின்பு எதிர்பார்ப்புக்களாக எழுந்து நிற்கின்றபோது எதிர்பாராது ஏமாற்றத்தைச் சந்திக்கவேண்டியதாகிறது. சார்பு நிலை வாழ்க்கையின் தன்னலத்தை வெளிக்கொணர்ந்தும் விடுகிறது. அதனால் மதிப்பை இழுந்து விடுகிறது என்கிறது கதை. கருத்து சற்று உறைப்பானது. குணவை: ('செங்கதீர்' ஜூவனி 2009 - வீச்சு 20)

ஒரு சமூகத்தின் பின்னடைவுக்கு முக்கியமான காரணி வரட்டுப் பிடிவாதங்களும், வர்ணாசிரம அடிவருடல்களும்தான். கிளிக் சோதிடினிடம் இருக்கும் கிளி அவன் அழைத்தவுடன் வெளிபில் வந்து ஒரு அட்டையைத் தூக்கிப்போடுகிறது. அதை வாசித்துக் கேட்கிற மனித சமூகம் அதனை நம்புகிறது. ஒன்றை யதார்த்தமாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். குறிப்புச் சொல்லும் கிளி கூட்டினுள் தான் அடைப்பட்டிருக்கிறது. தனது தலைவிதியை அல்லது விடுதலையைக் கணிக்கமுடியாதவன் தரணிக்கு அறிவு கூறமுடியுமா? என எவரும் சிந்திப்பதில்லை. நட்சத்திறம் என்பது ஒரு கோள் அஃறினைப் பொருள். விஞ்ஞானத்தின்படி ஜூப்போருள். எதையும் தரவோ தடுக்கவோ அதனால் முடியுமா? இரண்டு இதயங்களை இளையவிடாமல் செய்யும் பணியை பரணி செய்யுமா? பறியெத்தான் செய்யுமா? பகுத்தறிவு தேவையாகிறது.

புறக்கணிப்பு: ('செங்கதீர்' புரட்டாதி 2009 - விச்ச 21)

குறைகுடம் எப்போதும் தமும்பும் தன்மையது. அரைகுறைப் படிப்பும் அதனால் வரும் தடுமாற்றமும் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்போல் பேச ஆசைப் படுகிறது - அடுத்தவர்களுக்கும் காட்ட முயல்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா ஆங்கிலத்தில் துறைபோனவர். தமிழில்பேசும் போது தவறிக்கூட ஆங்கிலம் வராது. பேராசான் காலஞ்சென்ற சின்னத்தும்பி அவர்களை ஒருமுறை 'Good morning Sir' என்று விழித்தேன். பதிலுக்கு அவர் 'நன்றி மகனே!' என்றார். அவர் நிறை குடம். அவர்முன்னே நான்.....? புறக்கணிப்பு புலப்படுத்துவது இதைத்தான்.

நுணுக்கம்: ('செங்கதீர்' மூடி 2009 - விச்ச 19)

இப்போ தமிழ் சமூகம் எங்கோ விழுந்தடித்து ஒடுகிறது. மேடு பள்ளாம் தெரிவதில்லை. விழுந்தாலும் திருந்துவதில்லை. எழுந்தாலும் தெளிவில்லை. இங்குதான் நுணுக்கமான சிந்தனை தேவைப்படுகிறது. கொண்டு விட்டுக்குலம் பார்ப்பதை விடுத்து அதன் கோலத்தைத் தெரிந்துகொண்டு கொழுக்கியை மாட்டாதவாறு தவிர்ப்பது நன்றான். இளைய சமூகம் தம் பெற்றோர்களை உதாசீஸ்படுத்துவதும் ஒரங்கட்டுவதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அந்த என்னத்தை நுணுக்கமாக இக்கதை கீண்டுகிறது.

விடிவு: ('செங்கதீர்' மூவனி 2009 - விச்ச 23)

இதற்குத் தெளிவு என்று தலைப்பு வைத்திருக்கலாமா? வர்ணா கிரமத்தை மழுங்கடிப்பது என்பது இலேசுப்பட்ட காரியமல்ல. அரை நூற்றாண்டுகள் அடிமை வாழ்வை எதிர்த்துப் போரிட்ட ஒரு இனத்துள் இப்படியும் பலவீணங்கள் உண்டு என்பதை களத சொல்லுகிறது. "குனிந்து கொண்டிருந்த வன் ஒருநாள் நிமிர்ந்து என் குட்டுகிறாய்?" என்று கேட்டுவிட்டால் உள்ளால்

பதில் சொல்லிவிட முடியாது. அதுதான் புரட்சியின் முதல்வெட்டு என்பார் பேரறிஞர் அண்ணா.

கூச்சம்: ('செங்கதீர்' மார்க்கு 2009 - விச்ச 24)

"முழுக்க முழுக்க நனைஞ்சபிள்ளை முக்காடு எதற்கு? முக்காடடை நீக்கித் தலை ஈர்த்தைப் போக்கு" இப்படி ஒரு பாடல் கவியரசருடையது. என்னை தூய்மையானால் எடுத்ததை முடிக்க வேண்டியதுதான். கூழுக்கு ஆசையானால் மீசை இருக்காது. மீசைக்கு ஆசையானால் கூழ் உட்போகாது. வாழ்க்கைத் துணை என்பது அது வயதுக்கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்டதா? நெல்கன் மண்டேலாவைப் பார்க்கலாமே "ஆபாசம்தான் இருட்டை விரும்புகிறது" என்கிறது சுத்திய சோதனை. கூச்சம் என்பது இங்கே ஒரு கோணங்கித் தனம். தூய்மையானது அல்ல என்பதே கதை.

இதுவரை வேல் அழுதன் குறுங்கதைகள் சிறு பார்வையைத் தந்தோம். எனக்குத் தெரிந்தவரை இன்றைய கால கவகாசமின்மையில் இக்கதைகள் கவன ஈர்ப்புகட்டுக்கையன. மழைந்த மானியரும் தலைவர் ஏரிகாம் ஸிங்கன் அவர்களின் குழந்தைக்கட்கான குறுங்கதைகள் பிரசித்தமானவை. சொல்ல வந்ததை நழுகிகள்கூற சொல்வதில் கருத்தாக விதைப்பதில் வெற்றியிருந்தன்பது மிகச் சாதாரியமான காரியம். அழுதனுக்கு அவர் சார்ந்திருக்கும் தொழில் அனுபவமாக அதை அள்ளித் தருகிறது எனலாம். இத்தொழில் பற்றிய வெளிச்சம் இதுவரை எவ்வாறும் ஒந்தளவுக்கு வெளிக்கொணரப்படவில்லை. செயற்படுத்தப்படவில்லை. அதுதான் உண்மை.

வூர்வி “அர்த்தமுள்ள சம்பிரதாயங்கள்”

நூல் : “அர்த்தமுள்ள சம்பிரதாயங்கள்”

மூச்சியர் : “கலைஞர்”, சிவஞானதூந்தர்,

**M.S. முந்தியாளன் B.A, (Cey),
PGDE, MPhil.**

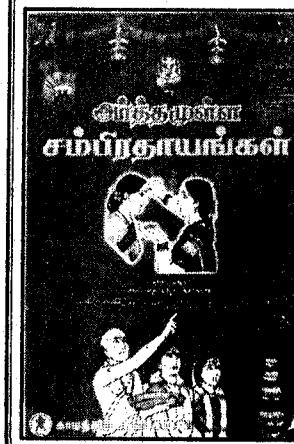
முதற்பதிப்பு : 28.02.2009

வெளியீடு : “காயுந்திரி பிளிக்கலை”

த.ப.இ.ல. - 64, தெகிலவளை,
இலங்கை.

தொ.பேசி : 011 - 4981906

விலை : : 200/-

நானும் ஒரு அரசாங்க ஊழியர்தான் ஆனாலும் ருந்தவொரு சொந்தமயன் வீதில்லை வாடகைதான் சீதனமாய் வந்தவரும் ஆதனமாய்க் கானியட்டும் தந்தறினால் சொந்தமாக வீடுகட்ட ஏலவில்லை. பின்னளைகளோ முறைத்துவம் பெண்ணாகப் பெற்றுத்தனால் பெண்சாறி நஸ்சிருக்க எடுத்தவுடன் வீடுகட்ட நம்மஹாருங் சப்டமென்ன குஞ்சப்பன் போட்டதுவா? நமக்கேத்த மாறிரித்தான் வீட்டிறுக்கா? காசிருக்கா?

வீடுகட்டக் கடனிடுப்பயம் எனமலிசி நான்சொல்ல வங்கிசொல் வியல்முல்லாம் காப்புவைத்துச் சூலவழித்துக் கால்கடுக்க நடந்ததல்லாம் வீடுகட்டக் காஶவந்து கனவில்லம் உருவாகிப் பூசலார்போல் நானிருக்க கடன்தஞ்சும் வீட்டிற்கு வரைபடம் வேண்டுமென்றார், டங்கிற ஆஸ்தேடிக் குசினியோடு விறாந்ததயும் படுக்கையறை மலூடம் கிணறோடு சிறுமுற்றும் கற்பனை வீட்டையவர் கடதாசி யாய்த்தந்தார்,

அதைக்கொன்று வரிக்காசு, யடக்காச நான்கட்டி பரிசோ தகர்வந்தும் நான்பார்த்துக் காத்திருந்தேன் அவர்வந்து அடிக்கொலால் அங்குல மாயளந்து படத்ததயும் நிலத்ததயும் பலனுறு கோணமநில் பார்த்தறிந்து பார்த்தளந்து பக்கத்து மலூடம் முச்சந்தி தோட்டோறும் அயல்டைக் கிணற்றோறும் எல்லாம் ஆராய்ந்து தச்திலை பிழையுகின்று ருளிர்பானம் நானருந்திக் கடைசியில் நான் சொன்னார்,

து

எ

இ

ஒ

ஓ

ஃ

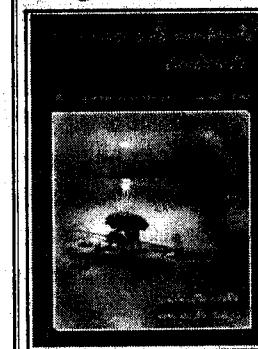
ஃ

பிறகுகளுக் கனவில்லம் மறுமாறும் உருமாறி மாறுமாறு யர்த்தையறில் என்வீடும் சிற்றிபொ ஸேசைக்குத் தன்னிவைத்தேன் பார்த்துவர்கள் பிழையுமிழ்க முப்பது நாளின்பின் மீண்டும்பிழை உருத்தவெற்று கூதும்வர வீவீபோட்டு வீடுகட்டும் ஆதாரமினால் முன்பட்ட கக்கிச்சுதை இரண்டாலே நான்பெருக்கி மறுகாப்பு சுடுவெற்று மீண்டுமொரு படையெற்று வெற்றிபெற்றுக் கனவில்லம் கைக்குவர நானமுடிநேன்,

மதனவிக்கும் மகஞக்கும் மறுவீட்டு மாமிக்கும் டங்க்காட்டிப் படங்காட்டி கனவாலே குடியெற்றி மறுபொழுது வங்கியிலே கால்கடுதூய் படம்நிட்ட பார்த்துவீட்டு வங்கியரும் “வீடுகட்ட வந்தபனம் எல்லாம் கொந்த்தார்சு, மறுமுறையுங் கேட்டிருக்கு வந்தபின்னால் மிறகுவாங்க எப்பவரும் எத் தெரியா” சொல்கேட்டு நானியுடிந்தேன் கனவில்லம் வரைபடமாய் காரிவரும் போறினிலே வீடுகட்ட இநுப்போனா?

■ சீவா . பத்மநாதன்

வூடு

“வேலிகளைத் தாண்டும் வேர்கள்”

அனுராதபுர மாவட்ட தமிழ்க் கவிகதைகள் தொகுதி - ஒன்று

நால் : “வேலிகளைத் தாண்டும் வேர்கள்”

தொகுப்பாளர்கள் : நாச்சியாதீவு பர்வீன் எல்.வள்ளிம் அக்ரம்

முதற்பதிப்பு : ஜனவரி 2010

வெளியீடு : “மாதாநி பத்ரிகை” - அனுராதபுரம்

விலை : 200/-

மகத்துமான மனிதம்!

இந்திய தேசம் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த காலம். பல ஆங்கி லேய அரசு அலுவலர்கள் தயிற் நாட்டில் பணியாற்றி வந்தார்கள். இந்திய மன்னையும் மக்களையும் தப்பால் ஸ்ரத் ஆங்கிலத் துரைமார் வரிசையில் முதன்மைப்பட்டவர். ‘பெனிகுக்’ என்ற மராமத்துப் பொறியிலாளர். கம்பீரமான மிசையுடன் கூடிய அவரது உருவக்கிலையை தமிழ்நாட்டிலுள்ள உத்தமபாளையத்திலும் மதுரை தல்லா குளம் பொதுபணித்துறை அலுவலக முன்றிலும் இன்றும் காண முடிகின்றமை, தமிழ் மக்களின் நன்றி மறவாமையை நினைவு படுத்துகின்றது. அப்குதியில் வாழும் பல குழந்தைகளின் பெயர்கள், பெரியவர்களின் பெயர்கள் இன்றும் ‘பெனிகுக்’ என்று இருப்பதை அவதானிக்கலாம். அந்தளவுக்கு மக்களிடையே வாழும் மனிதராக அவர் இருக்கிறார். இங்கிலாந்தில் பிறந்து பொறியில் பட்டத்தின் பின் இந்தியாவில் பணியாற்ற வந்த இந்த ஆங்கிலேயரிடம் இந்நாட்டு மக்களுக்கு என் இத்துணை மதிப்பும் நினைப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது? வரலாற்று உண்மையான மனிதாமானப் பணியின் பெருமைதான் அது. இதோ அந்த உண்மை வரலாறு:

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்திய மன்னில் ஒரு மராமத்துப் பொறியிலாளராகப் பணியேற்றார் பெனிகுக் பிரடு. ஆடும்பரான மனிதர். முறைக்கிலிடப்பட்ட மீசை. முரட்டுத் தோற்றும், தொப்பி அணியும் துரைத்தளம், குதிரைச்சுவரி என்று இவரது அட்டகாசங்கள் அலாதியானவை, மிடுக்காக நடப்பார். எதிர்ப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் வாழ்த்துச்சொல்லுவார். மராமத்துப் பணிக்காக தமிழகத்தின் பல பாகங்கட்கு இவர் செல்லவேண்டி வந்தது. பலவிதமான மக்களையும், அவர்களின் அவலங்களையும் இவர் சந்திக்க நேர்ந்தது. வளமற்ற பகுதிகளில் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் மக்களின் இழிநிலை இவரது இதுயத்தைத் தொட்டது. அந்த மக்கள் காட்டிய பணியில், அன்பும், நேர்மையும், விசுவாசமும் இவரை அவர்கள்பால் ஸ்ரத் தது. இவர் பணியாற்றிய காலத்தில் மதுரை, இராமநாதபுரம், உத்தம பாளையம் என்று பல இடங்களைப் பார்த்தார். அங்கு குடிநீருக்காக அங்குளம்க்கும் வறிய மக்களை இவரது கண்கள் கூர்ந்து நோக்கின. இவர்களுக்குக் குடிநீர் தந்தால் என்ன என்று

என்னம் மனதுங் கருக்கடியது. அப்பறும் வயல்களில் வாடவதங்கூடிய பரிக்களையும், உபரி நிலங்களையும் அவை நிரின்றிப் பயன்றுக் கிடப்பதையும் பார்த்தார். சோகமான முகத்துடன் தன்னிர் சுமக்கும் தாய்க்குலங்கள் பால் இரக்கங்கொண்டார். அதற்கான ஒரு ஆய்வைத் தொடங்கினார். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி அபிக் குவில் வெவிதமான யலுவின்றிக் கலந்துபோகும் ஆறுகள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்ட போது ‘முங்கை பெரியாறு’ இவர் கண்ணில்பட்டது. மேற்கு ஞோக்கிப் யாழ் இந்நிலையை அணைக்கிடக் கிறுக்கே திருப்பிலிட்டால் வறங்கு போய் கீட்கும் மதுரை தொடக்கம் இராமநாதபுரம் வரை தொடரும் நிலங்கள் விளை நிலங்களாக மாற்றமடைய வாய்ப்புங்கு என்ற ஒரு எண்ணம் மனதுங் எழுந்தது.

இவரது செயற்றிட்டத்துக்கு குறுக்கே நின்றவர்கள் ஆட்சியாளர்களை கூகூலியிக்கன மாத்திராமல்ல - மறித்து நின்ற மேற்கு தொடர்ச்சி மலையும்தான். அந்த மலையின் பாறைகளைக் குடைந்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியால் என்ன என்று எண்ணியோ. அதற்கான திட்டங்களை வரைந்து அரசிடம் சமர்ப்பித்தார். அரசு இலகுவில் ஓப்புக்கொள்ள மறுத்தது - இமுத்தடத்துது இவரும் சளைத்துப் போகவில்லை - காரியத்தை மறந்துவிடவில்லை. ஒன்றல் இரண்டல் ஆறு ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக இவர் போராடவார். இறுதியில் இறங்கி வந்தது அரசு. ஓப்புதலை உறுதியாக்கி, அந்த அணையை அணைக்கும் பணியையும் இவருக்கு வழங்கியது. வாழ்நாளின் பெரும் போராக இவர் மகிழ்ந்து போனார். திட்டம் ஆரம்பானது. ஆயிரக்கணக்கான வேலை ஆட்கள் கடமைக்கு அமர்த்தப்பட்டன. முழுமராக பணி தொடர்ந்தது. மலையையும் வெற்றிகருமாகக் குடைந்து மழுமைக்கு நிரைக் கொண்டுவரும்போது இயற்கை இவருக்கு எதிராகக் கிளம்பியது. அடைமறை - கட்டுப்படுத்த முடியாத காட்டாற்று வெள்ளம் கரைபரண்டது. இந்தேரம் பார்த்து அங்கு கடமையற்றிய இந்தியர்களும், இவரது சகாக்களும் காலை வாரிவிட்டார்கள். அணை உடைந்தது. இவரது உள்ளும் அதுபோல் உடைந்துபோனது. எனினும் தான் எடுத்த முயற்சியை இடைநடுவில் தவிர்த்துவிட விரும்பாதவராக சிலநாட்கள் வேதனையில் ஆற்றார். ஒரு துணிவுடன் மீண்டும் தன் மேஜ் அதிகாரிகளின் தயவை நடைனர் பெனிகுக் கூட்டுத் தொகை அங்கும் அம்போ என்க கைவிட்டுவிட்டனர். அந்துடன் அவர்களும் அந்த உயர் அதிகாரிகளும் அம்போ என்க கைவிட்டுவிட்டனர். அத்துடன் அவர்களும் ஒருக்காற்று நடவடிக்கைக்கும் உத்தரவிடப்பட்டது. குடிமக்களுக்கு நல்லதைச் செய்யப்போன இந்த நல்லதையும் குற்றவாளிக் கூண்டிலே இப்போது நின்றது. எனினும் சோர்ந்துபோய் விடவில்லை பெனிகுக். ஒருமுறை இங்கிலாந்துக்குப் போய்வா தன்னை அனுமதிக்குமாறு இவர் ஆட்சியைக் கேட்டுக்கொண்டார். நீண்ட விசாரணையின் பின் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

இங்கிலாந்தின் இல்லத்தில் தன்முன் வந்துறிந்தும் தன் துணைவரைப் பெனிகுக் கீமாட்டி ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தாள். தன் கணவரின் வேதனையை அவள் பகிர்ந்து கொண்டாள். இருவரும் இரவு முழுதும் யோசித்தார்கள். முடிவில் அந்த நல்ல இதுயக்களின்

இங்கிலாந்திலிருந்த சொத்துக்கள் அனைத்தும் விற்கப்பட்டன. தன் துணைவியுடையும் சொத்துக்களை விற்கிறதுத் தனத்துடையும் இந்தியாவில் மீண்டும் காலடிவைத்துர் பெனிகுக். ஆச்சியியப்பத்தக்க விதமாகப் பணிகள் மீண்டும் ஆரம்பமாயின. தன் சொந்தப் பணத்தில் எவரது உதவியுமினி அனையைத் திறுப்பிக் கட்டத்தொடங்கினார் இவர். ஒரு பைத்திய காரணப் பார்ப்புதுபோல இவரது சகோக்கள் இவரைப் பார்த்தனர். இவர் எதைப்பற்றியும் அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. பசி நோக்காலை, கன் துஞ்சாமல் பணி தொடர்ந்தது. அந்த விடாழுயற்சியின் தொடர் பேராட்டத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் கற்பாறைகள் கரையத் தொடங்கின. ஆறுமாத கடின உழைப்பின்பீன் கீழக்கே ஆறு வெற்றிகரமாகத் திருப்பப்பட்டது. வறண்டுபோன மனிதருக்கும், வயல்களுக்கும் வாற்வ கிடைத்தது. குடிநீர்ப்பிரச்சினை தீர்ந்துபோயிற்று. குடிமக்கள் குதாகவித்தார்கள். அரசு எதிர்பார்க்காத அளவுக்கு மக்கள் இவரைக் கொண்டாடினார்கள். தமது தோள்களில் சுமந்து ஊர்வலம் போனார்கள். தங்களுடன் சிலகாலமாவது வாழுவேண்டுமென மக்கள் வற்புறுத்தினார்கள் - மன்றாடனார்கள்.

சிலநாட்கள் தன் துணைவியார் சகிதம் அந்த மக்களுடனேயே தங்கியிருந்தார் பெனிகுக். அதன்பின் அந்த இலட்சியத் துப்பதியினர் இங்கிலாந்து பயணமானார்கள். எவ்வித எதிர்பார்ப்பின்றி இந்த எழைகட்காக தன்னையும் தனது சொத்துக்களையும் அற்பணித்து இவர் ஆற்றிய அந்த நியாகத் திருப்பணிக்காகவே அப்பகுதி மக்களிடையே ஒரு தெய்வமாக மதிக்கப்படுகிறார் பெனிகுக். இவரது பெயர் இன்னும் நிலைப்பற்றிருக்கிறது. இன்று ஒங்கி உயர்ந்து நிற்கும் ‘மூல்லை பெரியாறு’ அனையும் நீர்த்தேக்கமும் எவ்வித பிரதியுகரமுமின்றி அந்த வெள்ளைக்காரர் தமிழ்நாட்டிற்குக் கொடுத்த கொடை - அல்ல போட்ட பிச்சை எனவாம். இந்த இனையற்ற சேவைக்கு ஈடு எது? இனை எது? இன்று, இந்தப் பெரியாறு அனை பிரச்சினைக்குள்ளாகி நிற்கின்றது. கேரள மாநிலம் அதை கப்ஸ்கரம் செய்ய முன்நிற்கிறது. தமிழக அரசோ தடுக்கமுடியாமல் தலை தாங்குது நிற்கிறது. இறுதியாக ஒரு உண்மையை வேதனையுடன் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். மூல்லைப் பெரியாறு இழக் கப்பட்டால்; கெல்சம் பேருக்கு குடிநீர் கிடைக்காது; 2 லட்சம் ஏக்கர் விவசாய நிலங்கள் பழையடி தரிசு நிலங்களைகிடிடும். ஒரு வெள்ளைக்காரன் மனமிரங்கிப் போட்ட ஒரு பிச்சையைக்கூடத் தமிழ்நால் காப்பாற்ற முடியாமற்போன களங்கம் வரும்.

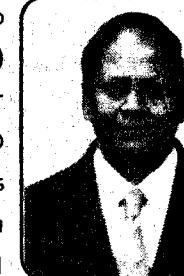
“உலகியலில் உதவிசெய்வோரின் பெரும்பான்மையினர் அதில் ஏதும் பயனுண்டா என்று கருதியே உதவவர். பயனைப்பறி ஆராயாமல் செய்த உதவியின் நன்மை கடலைவிடப் பெரியதாகும். பயன்கருதாது உதவும் உதவிகளால்தான் உலகின் மிகுதியான பயன் விளைகிறது” என்கிறார் வள்ளுவர். இதோ ‘பெனிகுக்’ என்ற உயர்ந்த மனிதரை வள்ளுவும் இப்படி இளம்கண்டிருக்கிறது.

“பயன்கூக்கார் செய்த உதவி நயன்கூக்கின்
நன்மை கடலைப் பெரிது” - [குறள் : 103 - ‘செய்ந்தியிடுதல்’]

பக்ரீவு

எழுத்தாளர்களே! / கலைஞர்களே! / உடைகவியாளர்களே! / இலக்ஷ்ய முரசைர்களே!
நீங்கள் பழுத்தாந் - பாந்துநாந் - கெட்டநாந் - முத்தாந் தீங்கிக் கவுன்துபூந்தாந்.

கண்டியில் வரி ஆலோசகராகப் பணியாற்றிவரும் காசிப்பிள்ளை தவபாலச்சந்திரன் (கா.தவபாலன்) ஒரு இளைப்பாறிய வரிமதி ப்பாளர் ஆவார். இவர் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத்தை முக்கிய பாடமாகவும் தமிழ் இலக்கியம், ஆங்கில இலக்கியம் ஆகிய பாடங்களை உபபாடங்களாகவும் கற்றுத்தேர்ந்த B.A பட்டதாரி ஆவார். உள்நாட்டு இறைவரிச் சேவைச் சங்கத்தின் மத்தியகுழு உறுப்பினராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் அதன் தமிழ் செய்திப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியதோடு கண்டி சத்தியசாயிநடனப் பள்ளியின் மத்திய குழு உறுப்பினராக இருந்தபோது அதன் ஆண்டு மலர் தொகுப்பாசிரியராகக் கடமையாற்றிய அனுபவத்தையும் கொண்டுள்ளார். பேராதனை இந்துக்கல்லூரியின் அபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளராகக் கடமையாற்றிய இவர் தற்போது கண்டி தமிழ்ச் சங்க செயற்குழு உறுப்பினராகவும் அதன் நூலாகப் பொறுப்பாளராகவும் செயலாற்றி வருகின்றார். இவரது இலக்கிய ஆக்கங்களும் கட்டுரைகளும் முறையே ‘ஞானம்’ சஞ்சிகை, ‘தீணக்குரல்’ பத்திரிகை ஆகியவற்றில் வெளி வந்துள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ‘செங்கதீர்’ சஞ்சிகையைப் பொறுத்தவரையில் இவர் புதிதாக அறிமுகமாகியுள்ள எழுத்தாளராவார். முதலில் தனது அனுபவமொன்றை இங்கே பகிர்ந்து கொள்கிறார்.

‘கவண்டென்ற்’ உத்தியோகட்.

கா.தவபாலன்

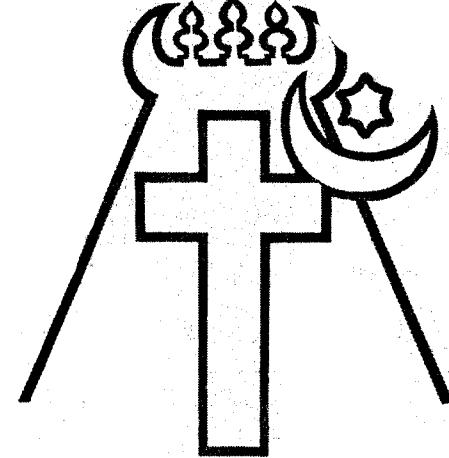
வரி விபரத்திரட்டைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய இழுதிநாளாகிய நவம்பர் 30ம் திகதி எனது வரி விபரத்திரட்டைக் கையளிக்கவேணக்கண்டி உள்நாட்டு இறைவரித் தினைக்களத்துக்குச் சென்றேன்.

39 | புதியத்துறை நிலை 2010

‘அமருங்கள்’ என்று ஆசனத்தைக் காட்டினார் வரி மதிப்பாளர். ‘தாங்க் யூ’ என்று கூறியபடி நான் உட்கார்ந்து கொண்டேன். வரி விபரத்திரட்டைப் பெற்றுக்கொண்டு அதற்கான பற்றுச் சீட்டை என்னிடம் தந்தார்.

“தமிழும் அரசுகரும் மொழி என்று அரசுமைப்புச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள போதிலும் திணைக்களத்தில் இருந்து எனக்கு வரும் கடிதங்கள் எதுவும் தமிழில் வருவதில்லையே ஏன்” என்று நான் அவரைக் கேட்டேன். இக்கந்தோரில் சிங்களத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பு செய்வதற்கு மொழி பெயர்ப்பாளர் எவரும் இல்லை; தமிழில் ரைப் செற்றிங் தெரிந்தவர்களும் இல்லை; தமிழ் வரிமதிப் பாளர்களோ, வரி உத்தியோகத்தர்களோ ஒருவரும் இல்லை; அதனால் எமக்குத் தமிழில் வேலை செய்வதில் பலத்த சிரமங்கள் இருக்கின்றன” என்று அவர் கூறினார். “ஏன் உள்ளாட்டு இறைவரிச் சேவையில் தமிழரைச் சேர்ப்பதில்லையா” என்று நான் எதுவும் தெரியாதது போலக் கேட்டு வைத்தேன். “யுத்த சூழ்நிலை காரணமாக அரசு வர்த்தமானிகள் தமிழ்ப் பகுதிகளைச் சென்றுடைவதில் சிரமங்கள் இருந்தன; எப்படியோ ஒருவிதமாகத் தகவல் கிடைத்து அங்குள்ளவர்கள் விண்ணப்பம் அனுப்பினாலும் அவை விண்ணப்ப முடிவுத் திகதிக்குள் கொழும்பு வந்து சேரும் என்று கூறிவிட முடியாது; ஒரு சில விண்ணப்பங்கள் உரிய காலத்துக்குள் வந்து சேர்கின்றன என்று வைத்துக்கொண்டாலும் போக்குவரத்துப் பிரச்சினை காரணமாக நேர்முகப் பரிட்சைக்கு அவர்கள் சமுகமளிப்ப திலும் பிரச்சினைகள் இருந்தன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக யுத்தம் காரணமாகத் தமிழர்களின் கல்வியிலும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது தானே, இத்தியாதி காரணங்களால் கவர்மென்ற உத்தியோகங்களில் தமிழர் சேர்வது மிகவும் குறைந்துவிட்டது” என்று அவர் நீண்ட விளக்கமொன்றை அளித்தார். நான் கூறவேண்டிய எல்லாவற்றையும் இவரே கூறிவிட்டாரே என வியந்த நான் “எல்லாம் சுரிதான் இப்போ யுத்தம் முடிந்துவிட்டது தானே இனியாவது நல்லது நடக்கும் என்று எதிர்பார்ப்போம்” என்று கூறினார். இவர் ஒரு மனக்சாட்சியுள்ள சிங்களவர் போலும் என எண்ணிய நான் நன்றி கூறி விடைபெற்றுக் கொண்டேன். ■

மனிதப் பரிதும்

யௌனின்தால் மழை;
வழந்தால் வவ்ளை;
சுரந்தால் புனல்;
கூரந்தால் கடல்;
மூலம் நீர்; நீர்!

பறந்தால் சூசு;
தவழ்ந்தால் மழைலை;
நடந்தால் குழந்தை;
வளர்ந்தால் வால்பன்;
வளைந்தால் கிழவன்;
மூலம் மன்தன்!

வருடும் தென்றல்;
வாட்டும் கொண்டல்;
ஆட்டும் புயல்;
அனைத்தும் வளி!

பயற் பற்பல;
அழப்படை ஒன்று;
எல்லா உயிர்களும்,
எல்லாப் பொருட்களும்
மூலமும் ஒன்றாய்.
மூடிவும் ஒன்றாய்
அமைதல் பற்ற
அழகவைப் பற்ற
புதல் மன்தம்
அமையும் வற்ற
அமைத் தீடு!

மன்னுள் மறைந்தும்,
நீரல் கறைந்தும்,
காற்றல் கலந்தும்
கடைசியல் புஜ்யம்
கானும் மன்தம்,
நிலையா நிலையை
நிலையன்றைள்
நீச்த் தனங்கள்
புதல் முறையா?
நிலையா நிலையை
நினைவுல் நிறுத்த,
குலையா மன்தம்
கொள்தல் புதும்!

-ஏறாவூர் தாவூர்

சொல்லாம் பெருக்குவோம் (12)

- பங்கமயிலிப்புவரி து.காங்கரத்தினால் -

மொழியிலைப் பொறுத்தளவில் மொழிகளை வகைப்படுத்தலாம். ஒவியைக் கருவியாகக் கொண்டு வகைப்படுத்தலாமோ எனின், அது யென்ற முயற்சி என்பதைக் காண்போம். காரணம், பல ஒவிகள் மொழிகளுக்கெல்லாம் பொதுவாக உள்ளன. இரண்டாவதாகக் காலப்போக்கில் ஒவிவகையில் மாறுதல்கள் பல நிகழ்கின்றன.

உறவுல்லத் இரு மொழிகளுக்குள்ளும் ஒரு சில சொற்கள் ஒத்திருக்கும் உதாரணமாக ஆங்கிலத்தில் எட்டு (Eight), பிரஹல் (Prize), மம்மா (Mamma) என்பனவற்றை எட்டு, பரிசு, அம்மா என்றும் தமிழ்ச் சொற்களுள் ஓமிட்டுப் பாருங்கள்.

மறுபக்கத்தில் நெருங்கிய உறவுள்ள இரு மொழிகளுள் பல சொற்கள் வேறுபட்டு நிற்பதனையும் காணலாம். உதாரணமாக அவன், உள், ஏழுபது என்றும் தமிழ்ச் சொற்கள் வாடு, வோ, டெப்பை என்றும் தெலுங்குச் சொற்கள் உறவு அற்றவை போல் தோன்றுகின்றன. தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் என்ற மொழிகளின் அகராதிகளை ஒப்பிடும்போது இந்த உண்மை புலனாகும்.

சொற்கள் அடிக்கடி உருவம் மாறலாம், கெட்டுப்போகலாம், ஒருசொல் அழிந்து போக அந்த இடத்தில் முற்றும் தொடர்பில்லாத வேறு சொல் அமையலாம்.

எனவேதன் ஒலியிலையும் (Phonetics), சொற்பிறப்பையும் (Etymology) ஆராய்து சொல்லமையப்பை (Morphology) ஆராய்கின்றோம். சொல்ல மைப்பினைக் கொண்டு மொழி நிலையை மூன்று வகைப்படுத்தலாம்.

அவையாவன, தனிநிலை (Isolation), ஒட்டுநிலை (Agglutination), உட்பிணைப்பு நிலை (Inflection) என்பனவாம்.

தனிநிலையில்,

சொற்கள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டாமல் தனித்தனியே நின்று வாக்கியமாக அமைந்து பொருள் உணர்த்தும். இந்நிலையிலுள்ள மொழியில் பெயர் வினைகளாகிய சொற்கள் பெரும்பாலும் ஓரசைச் சொற்களாகவே இருக்கும். (Monosyllabic) தமிழில் நீ, போ, மண, பார், பு, தா என்பன ஓரசைச் சொற்கள்.

அன்றியும் சொற்களைல்லாம் அடிக் சொற்களாக (Roots) இருக்கும். இவை வாக்கியப் பொருளைத் தரும்.

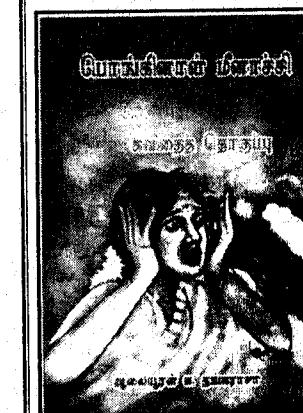
சங்க இலக்கியத்தில் பெரும்பாலும் ஓரசைச் சொற்களும், ஈரசைச் சொற்களும் உள். சினமோழி, சயாம்மோழி, பர்மியமோழி, தீபத்துமோழி என்பன தனிநிலை வகையைச் சாரும்.

ஒட்டுநிலையில் (Agglutinations) அடிக்சொல் (Roots) இரண்டும் பலவும் ஒட்டி நிற்கும் உதாரணமாக ‘கண்ணன் பார்த்தான்’ என்றும் வாக்கியத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இதில் கண்ணன் என்னும் சொல் ஒட்டுநிலையாக அமைந்துள்ளது. ‘கண்’ என்ற சொல்லும் ‘ஆன்’ (அன்) என்ற சொல்லும் ஒட்டி ‘கண்’ என்ற சொல் சிதையாமல் நிற்க, பின்னதாகிய ‘ஆன்’ குறுகி (அன் ஆகி) கண்ணன் என்று ஆயிற்று. பார்த்தான் என்பதிலும் பார் என்பதோடு வேறு சில (த + த + ஆன்) சேர்ந்து நிற்கின்றன. இச் சொற்களில் முதலில் நிற்கும் கண், பார் என்பனவற்றை இலக்கண நூலார் பகுதி என்பர்.

உலகிலுள்ள சித்திய மொழி தீராவிட மொழிகள், யப்பானியமோழி, கெரியமொழி முதலிய பல மொழிகள் ஒட்டுநிலையில் உள்ளன என்பர். உட்பிணைப்பு நிலையில் (Inflection) அடிக்சொல் இரண்டு சேரும்போது இரண்டும் சிதைந்து ஒன்றுபட்டு நிற்கும். பகுதி விகுதி முதலியனவற்றை எளிதில் பிரித்தறிய முடியாது. ஜூரோப்பிய மொழிகள் பலவும் வடமொழியும் உட்பிணைப்பு நிலைக்கு உதாரணங்களாகும்.

தமிழில் அடிக்சொல் சிதைந்து நிற்கும் நிலைக்கு செத்தான் (சா - பகுதி) சென்றுது செல் - (பகுதி) என்பனவற்றைக் காட்டலாம் உட்பிணைப்பு நிலைக்கு எடுத்துக் காட்டாத் தமிழில் சொற்கள் கிடைத்தால் அரிது எனலாம்.

வருவு

“பொங்கலாள் மீனாச்சி”

கவிதைத் தொகுப்பு

நூல் : “பொங்கலாள் மீனாச்சி”

மூச்சியர் : ஆலையூர் க.தங்கராசா

முதற்பதிப்பு : 02.11.2009

வெளியீடு : “அருளி வெளியிடகம்”
37/7, மத்திய வீதி,
உவர்மலை - திருக்கோணமலை
தொ.பேசி : 026 - 2221507

விலை : 200/-

மட்டக்களப்பின் முதல் தமிழர் பேரவீரர் வித்துவான் ச.பூபாலபிள்ளை

- ஒரு பார்ஷவ -

நா.வாமன்
உதவி விரிவுதாயார்,
கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்.

நவீன கல்வி முறையின் வளர்ச்சி, யாழ்ப் பாண்ததிற்கும் மட்டக்களப்பிற்குமிடையே ஏற்பட்ட சமூக பொருளாதார கலாசார தொடர்புகள் போன்ற காரணங்களால் பத்தொன் பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பல தமிழரினர்களையும் சமயப் புலவர்களையும் சன்றது மட்டக்களப்பு மாநிலம். இவர்களுள் மட்டக்களப்பு தேசத்தாரால் மாத்திரமன்றி யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்களாலும், இந்தியத் தமிழகத்தாராலும் ஒருங்கே போற்றப்பட்டபெருமைக்குரியவர் மட்டக்களப்புத் தமிழரினர் வித்துவான் ச.பூபாலபிள்ளையவர்கள்.

மட்டக்களப்பின் தலைநகராக விளங்கிய புளியந்தீவு சிங்களவாடியில் வாழ்ந்த திருச்தாசிவமிப்பிள்ளை, வள்ளிப்பிள்ளை என்பவர்களது இல்லறவாழ்வின் பயணாய் 1856 ஆம் ஆண்டு பிறந்த குழந்தைக்கு பெற்றோர் இட்ட பெயரே ச.பூபாலபிள்ளை என்பதாகும். இவரது தந்தையார் யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டையை சேர்ந்தவர். தாயார் மட்டக்களப்பு புளியந்தீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். பிள்ளையவர்கள் தம் இளமைக் கல்வியை மட்டக்களப்பிலிருந்த கிறிஸ்தவ கல்லூரி ஒன்றிலேயே கற்றார். ஆங்கிலம், தமிழ், கணிதம் ஆகியவற்றிலே மிகுந்த பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் அரசினர் சேவைப் பரிசைக்குத் தோற்றி சித்தியடைந்து எழுதுவினைஞர் பதவியை பெற்றார். பின் அதில் பதவி உயர்வும் பெற்றுக்கொண்டார். தொழில்வாய்ப்பை பெற்றிருந்தபோதும் அவருக்கிறுந்து தமிழ் அறிவு அவரை மேலும் சுயமாகவே கற்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டியது.

பூபாலபிள்ளையவர்கள் வாழ்ந்த காலச் சூழல் பற்றி புலவர்மனி பெரிய தமிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறியிருக்கும் கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கது. “அது மட்டக்களப்பில் தமிழரினர் என்போர் மருந்துக்குங் கிடையாத காலம்; கிராமங்களில் அங்கங்கே பாரதம் மாத்திரம் படிக்கும் வழக்கம் இருந்தது. வீல்லிப்புத்தாரர் பாரதம் முழுவதையும் வாய்ப்பாடமாகச் சொல்லவெல்ல பலர் கிராமங்களிற் காணப்பட்டனர். இலக்கண அறிவுமில்லை; பிறவூர்த் தொடர்பு மில்லை, இதனால் இவர்களைப் புலவர் வரிசையிற் சேர்ப்பாருமில்லை; நாட்டின் இருள் குழந்த இந்திலைமையை நமது இளைஞர் பூபாலபிள்ளை உணர்ச்சிக் கண்கொண்டு நோக்குகிறார். தமிழை முறையாகக் கற்றுத் தமது தூயகத்தின் தமிழராளி பரப்பவேண்டுமென்று எண்ணினார். வாலிப்பர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க

நினைத்தார். தமது உத்தியோகக் கடமைகளை நேரமையாகப் பிறந்து கொண்டு ஒய்வு நேரம் முழுவதையும் தமிழ் படிப்பதிற் கழிக்கலானார்.”

இயற்றுமிழுப் பேராசிரியரான வல்லவையுர் ச.வைத்திவிங்கம்பிள்ளை அவர்களிடம் இவர் கல்வி பயின்றுள்ளார். நன்னூல், தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களையும், சங்க இலக்கியங்களையும், பூரண இதிகாசங்களையும், சித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் முறையாகக் கற்றுத் தேடினார். இவ்வழிவே பின்னாட்களில் அவர் பல இலக்கியங்களை படைப்பதற்கும் மாணவர் சமூகத்தை உருவாக்கவும் காரணமாய் இருந்தன.

அரசாங்க சேவையிலிருக்குங் காலத்தில் இலக்கியம், இலக்கணம் சம்மந்தமான பல கட்டுரைகளை எழுதி மதுரை தமிழ்ச்சங்கத்து “செந்தமிழ்” பத்திரிகையில் வெளியிட்டார். அறஞ்செய விரும்பு, நோயில்லை வாழ்வு, முப்பொருளாய்ச்சி என்பன இக்கட்டுரைகளில் சிலவாகும். இவரது புலமையை அறிந்த மதுரை தமிழ்ச்சங்கம் தமது சங்கத்தில் அங்கத்தவராக இணைத்துக் கொண்டதோடு அச்சங்கத்தின் பண்டித பரிசைக்குமுனின் பரிசுகராகவும் உள்வாங்கிக் கொண்டது. இது அவர்தம் புலமைக்கு கிடைத்த பரிசென்டே கூறவேண்டும். இந்தியாவிலும் இவருக்கு நெருக்கமான தமிழ் அறிஞர்கள் இருந்துள்ளார்கள் என்பது தெரிகிறது. இவரது முதலாவது நூற்றொகுதியை பதிப்பித்தவரே இந்தியாவின் தமிழரினரும் புதுக வெளியீட்டாளருமான செ.வே. ஜம்புவிங்கம்பிள்ளை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

வித்துவான் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது இலக்கியம் செய்யுள் வடிவில் அமைந்த பெரியதுறைத் திருமுருகர் பதிகம் (1882). இதுணைக் கொடர்ந்து சமயச்சார்புள்ள இலக்கியங்களாக மட்டக்களப்பு புளியங்கர் குளைப்பந்திச் சீத்திவிள்ளேவர் பதிகம் (1905), செல்தோத்திரம் (1906), கணேசர் கலிவண்பா (1922), யாழ்ப்பாணத்து அரசு விநாயகர் அகவல் (1920), சீவாயகல் (1921), கண்சநகர் கத்தோசர் பதிகம், மட்டுநகர் கொத்துக்குளத்து மகாமாரியமன் அந்தாதி (1922), நல்லீசை நாற்பது, கண்சநகர் செல்வ விநாயகர் பதிகம் என்பன தோற்றும் பெற்றன. இங்கு குறிப்பிட்ட பத்துப் பிரபந்தங்களையும் சேர்த்து “தோத்திரக்கோவை” முதற்பாகம் என்ற பெயரில் திருமயிலாப்பூர் செ.வே. ஜம்புவிங்கம்பிள்ளையவர்கள் 1923 ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் அச்சிடு வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

மேற்குறித்த பிரபந்தங்களோடு இவர் இயற்றிய பெருநூல்களாக சீமந்தனி பூரணம், விநாயகமான்மியம், தமிழ்வானு என்பன குறிப்பிடப்படுகின்றன. இதில் “சீமந்தனி பூரணம்” (1894) வல்லவை இயற்றுமிழுப் பேராசிரியர் ச.வைத்திவிங்கம்பிள்ளையவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு சென்னை ஸ்ரீ பத்மநாப விலாச அச்சக்கூடத்திற் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது. இது பத்துச் சருக்கங்கள்

எளையும் 800 விருத்தப் பாட்டுக்களையும் உடையது. சோமவார விரத மகிமையை மக்களுக்கு விளக்கமாக எடுத்துக்கூறுதலே இந்நாலை ஆசிரியர் இயற்றியதன் பிரதான நோக்கமாகும். தமிழிலக்கிய உலகிலே இவருக்கு பெருமை சேர்த்த மற்றுமொரு நூல் “தமிழ் வரலாறு”(1920) என்பது. தமிழ் மொழி, தமிழில் தோன்றிய இலக்கியங்கள், தமிழ்ப்பலவர்களின் வரலாறுகளை எடுத்துரைக்கும் நூலாக இது விளங்குகின்றது. தற்கால நோக்கில் இதனை முழுமையான தமிழ் வரலாற்று நூலாக கொள்ளமுடியாவிட்டாலும் பல தமிழ்ரூப்களும் வாழ்ந்த அக்காலத்திலே தமிழ் வரலாறு எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணம் முதன் முதலில் தோன்றியமை பெருமைக்குரிய விடயமாகும். “விநாயக மாண்பியங்”(1907) என்னும் இலக்கிய வடிவம் பூராண கதையம்சங்களையும், விநாயகரது திரு அவதாரங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றது. வித்துவான் ஸ்ரீ. கலியாண சுந்தர முதலியார், சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் போன்றோர் இந்நாலுக்கு சிறப்புப் பாயிரம் அமைத்துச் சிறப்பித்துள்ளனர்.

“முப்பொருளாராய்ச்சி” என்ற தலைப்பில் அமைந்த இவரது கட்டுரை மதுரை தமிழ்ச்சங்க வெளியீடாகிய “செந்தமிழ்” பத்திரிகையில் வெளியானது. பின் இது நூல்வடிவமாகக்கப்பெற்றதாகவும் அறியப்படுகிறது. தமிழ் வரலாறு நூன்முகத்தில் “முப்பொருளியல் தேறக் கற்கு முறைமையை ‘முப்பொருளாராய்ச்சி’ என்னும் நூலில் விரித்திரிக்கின்றாம். ஆண்டு கண்டு தெளிக்” என இவர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இது தெரிய வருகிறது. சைவசித்தாந்த தத்துவத்திலும் ஆசிரியருக்கிருந்த புலமையை இது வெளிக்காட்டுகிறது எனலாம்.

வித்துவான் ச.பூபாலபிள்ளை அவர்கள் அக்காலத்தில் தமிழ் அறிஞர்களாயிருந்த பண்டிதர் மயில்வாகனனாருடனும் (சுவாமி விபுலாநந்தர்) யாழ்ப் பாணத்தில் வரித்த அறிஞர் நவநீதகிருஷ்ணபாரதியனும் மிகுந்த நட்புக்கொண் டிருந்தற்ற ஆவர் சுவாமி விபுலாந்தகருக்கு முப்பக்தாறு ஒண்டுகள் முத்தவர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. நவநீதகிருஷ்ணபாரதியர் அடிக்கடி மட்க களப்பிரகு வந்து செல்வதனால் இம்முவரும் நெருங்கியப்பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இவர்கள் தம் நட்பின் பயனாய் வெளிவந்ததே “உலகியல் விளக்கம்” எனும் நூலாகும் பண்டிதர் நவநீதகிருஷ்ணபாரதியர் தான் எழுதிய தனிப்பாட்டுக்களைய் அமைந்த நாற்தொகுதிக்கு தனிநிலைச் செய்யுட்கோவை என்று பெயரிட்டிருந்தார். இதற்கு வித்துவான் ச.பூபாலப்பிள்ளை சிறந்ததொரு உரை வகுத்தார். பண்டிதர் மயில்வாகனனார் அதற்கு “உலகியல் விளக்கம்” எனு புதுப்பெயரிட்டு தமது ஆங்கில முன்னுரையை அந்நாலையும் உரையையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். ஆங்கிலம் கற்றவர்களும் இதன் சிறப்பினை அறிய வேண்டும் எனும் நோக்கில் அப்பாட்டுக்களில் சிலவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வேதாந்த கேசரியில் வெளியிட்டிருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு மட்க களப்பிலே தமிழ் ஆர்வத்துடன் தமிழுக்காக உழைத்த பெரியார் தனது அறுபத்

தாறாவது வயதில் 1922 ஆம் ஆண்டு தன் பணியை நிறைவு செய்து இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

நிறைவாக மட்க்களப்பில் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களில் வல்ல தமிழிஞர்கள் மிக அரிதாக இருந்த ஒரு காலப்பகுதியிலேயே வித்துவான் ச. பூபாலபிள்ளையவர்கள் தோன்றினார் என்பது தெரியவருகின்றது. தமிழ் மீது அவருக்கிருந்த பற்று சுயமாகவே தேழக்கற்கும் ஆர்வத்தை தாண்மைதோடு செய்யன் நடையிலும், உரைநடையிலும் பல இலக்கியங்களை படைக்கவும் வழி செய்தது. தனது தமிழ்ப் புலமையினால் மட்க்களப்பிலும் தமிழிஞர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதை இந்தியாவில் உள்ளவர்களும் அறியும் வகை செய்தவர். (இதன் காரணமாகவே மதுரை தமிழ்ச்சங்கத்திலிலும் அங்கத்துவம் பெற முடிந்தது.) வித்துவான் அவர்கள் தமிழ் உலகிற்கு செய்த பணியினை நாம் என்றும் மற்கலாகாது. அவரால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் கூட இன்று கிடைப்பது அரிதாகவேயுள்ளது. எனவே அவற்றை தேடிப்பெற்று எதிர்கால தலைமுறையினரும் அறியும் வண்ணம் அவற்றைப் பதிப்பித்து வெளியிடுதல் பெரியோர் கடனாகும்.

உசாவியவை

1. பூபாலப்பிள்ளை. ச., (1894), “சீமந்தனி பூராணம்”, ஸ்ரீ பத்மநாபவிலாச அச்சக்கடம், சென்னை.
2. பூபாலப்பிள்ளை. ச., (1923), “தோத்திரிக்கோவை”, கம்மர்ஷியல் பிரஸ், சென்னை.
3. கந்தையா, வி. சி., “மட்க்களப்பு தமிழகம்”, (2002), எக்ஸில், பிரான்ஸ்.
4. சிவச்சுரமணியம், வி., “விபுலாநந்த தரிசனம்”, (1993), சுவாமி விபுலாநந்தர் நாற்றாண்டு விழாச் சபை, மட்க்களப்பு.
5. பெரியதம்பிப்பிள்ளை. ஏ., (1999), “புலவர்மணி கட்டுரைகள்”, கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்ச, திருக்கோணமலை.
6. அப்புத்துவர். சி., (2007), “இருபதாம் நாற்றாண்டில் வாழ்ந்த சமுத்துத் தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு”, தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் கழகம், ஸ்ரீவங்கா.

கவிவெள்ள் எழுதுமுறை கட்டுரைத் தொடர்
‘ஏரு படைப்பாளனின் மஹப்பதிவுகள் – 12’
அடுத்த இதழில் தொடரும்.....

பொன் மரை

என்னுடைய முற்றத்துப் புற்பறப்பில் முன்னொருநாள்
சின்னதாய்ப் பொன்னிறமாய்க் சிரித்ததுவே பூவொன்று
என்ன பூ அதுவென்று அறியாத போதினிலும்
கண்கவரும் பூவத்தனக் கண்டு மனக் களிப்புற்றேன்
தரையெல்லாம் பொன்னிறமாய்விரித்தெங்கும் பசுமையிடைப்
பரந்து கிடக்கு மெனிற் பார்க்கப் பரவசமாம் -
என்னுடைய எண்ணாங்கள் இவ்வாறு விரிகையிலே
பொன்மலையோ இருநாளில் வாடி அழிந்ததனால்
உள்ளுக்கோர்ந்து நானிருந்த நாட்களிலே மீண்டுமொரு
மலர் மலர்ந்து பொன்னிறமாய்ப் புற்களிடைச் சிரித்ததுவே
நாட்கள் சில நகர நண்பர்களை நான் அழைத்துக்
காட்டினேன் பெருமையுடன் புற்பறப்பின் புது அழகை
நண்பர் பலர் அதுகண்டு இன்மொழிகள் சொன்னாலும்
கண்டவருள்ளே ஒருவன் கொஞ்சம் மனங்கோணிப்
“பொன்மலைப் புற்றரையிற் படர விடல் தீது
என்னவகைச் செடியென்று ஆய்ந்தறிந்து காணு வரை
புண்டைக் களளந்து சிறு புச்சட்டி தனில் இட்டு
வேண்டிற் சில வாரம் போகவிட்டுப் பார்” என்றான்
அன்னவகைப் பின்னாளிற் கண்டாலும் மனம் வெறுத்தேன்
சொன்னமொழி கேட்டுத் துயருற்ற என்னெஞ்சை
அன்னான் பொறாமையினாற் சொன்னான் எனத் தேற்றி

என்னுள்ளே எண்ணியதை ஏனையாலும் ஏற்றிருந்தார்
விகரவாக நாட்கள் பல வாரங்கள் ஆழிய பின்
இரவினிலே வானத்து விரிகின்ற வெள்ளிகளிபோல்
பொன் மலர்கள் பகற்பொழுதி பொலிவதனால் மக்குறவற்றேன்
இன்புற்று நானிருந்த நாளொன்றில் இகளைய மகன்
முள்ளொன்று பாதத்தில் முண்டிதென முறையிட்டான்
பொல்லாத முள்ளொங்கு முனைத்திருக்க வாமென்று
நாலும் மகனையாலும் நாள் முழுதும் தேடிய பின்
தானாக என்காலிற் தைத்தத்துவே இன்னொரு முள்
பொன்னிறத்துப் பூக்களைவ முள்ளாய்க் கனிந்த விதம்
கண்டறிந்து களளபிழுங்கிக் களளப்புற்ற போதினிலே
பொன்மலைர் உவந்துரைத்த நண்பர்களும் சொன்னார்கள்
“அன்றே நிகளத்தோம் ஆனாலும் சொல்லவில்லை”
சென்றதன் பின் அன்றைக்கு இடித்துரைத்த நண்பனவன்
என்னோடு நின்றான் பொன் பூக் களளபிழுங்க.

- சி.சி.வசேகரம்

**எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்களிட
ஶிருந்து அக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.**

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :
மூச்சியர், ‘சொங்கத்தி’
இல.19, மேல்மாடி வீதி, மட்டக்களப்பு.

கணக்கப்பிள்ளை நாக விங்கம் வீட்டில் இன்றும் மாப் பிள்ளை கேட்டு ஒரு பகுதியின் வந்திருக்கிறார்கள்.

மணமகள் ஒரு டாக்டர். பேர் சோபிதா இருபத்தொன் பது வயது. வலு எடுப்பான தோற்றும். சிவப்பி. சாதகங்கள் உத்தமமாகப் பொருந்துகின்றன எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இருந்தும், என்றும் போல் இன்றும் கணக்கப்பிள்ளை இந்த *Proposal*லை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை!

அவர் முன்வைத்த மறுப்பு

-வேல் சிழுதன்-
வலுவற்றது. சோபிதா இன்னம் நிறைவான டாக்டராகவில்லை. Intern. முடிய வில்லை. படிப்பு முழுமை பெற்றதும் கலியாணம் பற்றிப் பேசலாம் என்பதே கணக்கப்பிள்ளையின் சமாளிப்பு.

இந்நேரம் இன்னொரு உருவும் அவ்விதத்திற்கு வந்து சேருகின்றது இது வேறு யாருமல்ல! கணக்கப்பிள்ளையின் ஒரே மகன். Accountant மனோ கரன். வந்தவர் ‘என்ன விடயம்?, யார் பென் பிள்ளை?’ என விசாரிக்கின்றார்.

விவரம் தெரிந்ததும், சோபிதாவின் புகைப்படங்களையும் பார்வையிடு கின்றார். “எனக்குப் பெம்பிள்ளையை நல்லாகப் பிடித்திருக்கு. நான் தேடுவதும் இப்படியான ஒரு *Proposal*லைத் தான்” என மனோகரன் அறுதியாகத் தெரிவிக்கின்றார்.

நாகவிங்கத்திற்கு நாடி விழுந்து; உதடு மட்டும் சிரித்தது; தனது நீண்ட கால இரகசியத் திட்டம் தவிடுபொடியானதே என அவரது உள்ளம் வாடியது. இருந்தாலும்,

பட்டறிவுக் கணக்கப்பிள்ளையாகிய தான் முதற்தடவையாகத் தோல்வி போனது ஒரு பல்கலைக்கழக பட்டயமும் பெற்ற, தான் பெற்ற பிள்ளையிடம் தானே என மனம் சமாதானத்தைத் தேடிக்கொண்டது!

மனோகரன் தனது நீண்டகால சந்தேகம் தீர்ந்தது! தன் உழைப்பைக் கோதிருக்கச் சுள்ளையை உறஞ்சிக் கவைத்த தன் தந்தை கடைசியாகக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடிப்பட்டு *Surrender*-ராகியமையை எண்ணி ஆறுதல் பெரு மூச்சு ஏறிந்தான்.

-யாவும் கற்பனையல்ல.

“சிரி” கதை

மெல்லவும் முடியாமல், விழுங்கவும் முடியாமல்

ஒரு ஊரில் முற்றும் துறந்த சுவாமியார் ஒருவர் தனது மத்தில் தங்கியிருந்தார். அவர் மிகவும் அருந்துவானவர்- எனிலையானவர்- அவரிடம் தத்தமக்கு விரும்பிய காரியங்களைக் கேட்டால் அக்காரியம் எந்தச் சிரமமுமில்லாமல் எனி தாக முடியும் என அந்த ஊர் மக்கள் நம்பினார்கள்.

சாமியார் ஒருநேரம்தான் உணவு அருந்துவார் - மதியம் - சாதம் ஊர் மக்களும் ஒவ்வொருவராக தவணை முறையாக அவரைத் தத்தமது வீட்டுக் கழைத்து மதிய உணவு பரிமாறுவார்கள்.

ஆனால் சாமியாரிடம் இரண்டு விதிமுறைகள் உண்டு - உணவு அருந்தும் போது தமது வாழை இலையில் ஒன்றும் மிகுதி வைக்கமாட்டார். மற்ற விதிமுறை உணவு அருந்துவிடுது ஒன்றும் பேசுமாட்டார். இந்த இரண்டு விதிமுறைகளுக்கும் ஒப்புக்கொண்டே ஊர் மக்களும் சாமியாரை உசரித்து வந்தார்கள். நடாகள் கடந்தன. ஊர் மக்களும் மதிச்சியாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். சாமியாரும் வரங்கள் வழங்கி, மக்களை வழந்தி வாழ்ந்து வந்தார்.

ஒருநாள் சாமியாருக்கு உணவு வழங்கும் சந்தர்ப்பம் ஒரு இளம் தம்பதியின் ரூக்கு வந்தது.

அனுபவமில்லாத இளம்பெண் - சாமியாருக்கு அறுக்கை உணவு படைத்து தணக்கு மழுவைப்பிறு வேண்டுவதாக எண்ணியிருந்தாள். அதிகாஸுபிலே எழுந்து குளித்து சமையல் செய்தாள். அவியல் துவையல், பொரியல் எனப்பலவிதமான கநிகள் - இறுதியாக முருங்கைக்காய் குழம்பு தாளித்து வைத்தாள்.

சாமியாரும் வந்தார் - அமர்ந்தார் - ளாஹுமிலை போட்டது - தல்ளிரை வைக்கப்பட்டது. அனைத்து கறிகளும் வைக்கப்பட்டன - சாதம் பரிமாறப்பட்டது. பருப்புக்கறி இடப்பட்டு, நெய் வார்க்கப்பட்டது. சாமியார் உணவருந்த ஆரம்பித்தார். சாமியார் அருந்தத் தொடங்கி சொற்ப நேரத்தில் தான் உணவு உபசரித்த இளம்பெண்ணிற்கு தான் சாமியாருக்கு முருங்கைக்காய்க் கறி இடவில்லையே என்பது உறைக்கத் தொடங்கியது. உடனே ஒடோடிச் சென்று முருங்கைக் காய்க்கறியை பயப்படியுள்ள சாமியாரின் இலையில் வைத்தான். சாமியார் சாப்பிடும் போது பேசுதலில்லையே இளம்பெண்ணை ஒரு பார்வை (கேம் பக்கம் பார்க்க...)

வேரும் விமுதம்

இலங்கையின் ஆற்றல் பிச்சுக் குத்த படைப்பாளிகள் பல்லை தமிழ்க்கூரு நல்லுலகின் இணைய தலைமுறை இளம்கண்டிகாள்ளாமல் அல்லது அறியாமல் இருக்கிறது. ஆத்து இலக்கிய விருட்சத்தின் வேர்களாகவும் விருதுகளாகவும் விளங்கும் இத்தகையோரை இணைய சமுதாயத்திற்கு வெளியிடத்தும் நோக்கில் ‘வேரும் விமுதம்’ எனும் இப்பக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

நாளை கவிஞர் சாரணா கெழும்

மொழி வரதன்

வகமாகவும் சரஸ்வாதியாகவும் வெளிப்பாட்டு இவரது கவிதையின் சிறப்பம்மாகும்.

1962-லிருந்து இன்றுவரை ஓயாது, சனைக்காது எழுதிவரும் அவரது பேணை பல நால்களை தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு பிரசவித்துள்ளது. ‘குழந்தை இலக்கியம், குர்ஜுன், ஹந்தீஸ், நபீகள் நாயகம், கவிதை நெஞ்சம், சிறுவர் பாட்டு, நன்னபி மாலை, என் நினைவில் ஒரு கவிஞர்’ ஆகிய நால்களை எழுதியுள்ளார்.

23.05.1938 இல் பிறந்த கவிஞர் சாரணா கையும் எளிமையானவர், பழக இனியவர், தமிழ்மொழியின் பால் பக்தியும் நேசமும் கொண்டவர்.

ஆசிரியராக தனது பணியைத் தொடங்கிய இவர் தமிழ்ப் போதனாசிரியராகவும் பணி ஆற்றியவர் ஆவர்.

ஆரம்பத்தில் குழந்தைகளுக்காகவே கவிதை எழுத ஆரம்பித்த இவர் காலப்போக்கில் சமூகப் பார்வை சார்ந்த கவிதைகளையும் எழுதினார். குழந்தைகளுக்கான இவரது கவிதைகள் மிக இலா

அதுமட்டுமல்லது ஜவா மாகாண கல்வி திணைக்களத்திற்காக சிறுவர் கவிதைகள், சிறுவர் பாட்டு, விஞ்ஞான மேதகள், இவைகள் பேசி னால்... ஆகிய நால்களையும் எழுதியுள்ளார்.

அவரது திறமைக்கு முத்தாய்ப் பாக அவர் 1984இல் வெளியிட்ட ‘அல்லாமா கிக்பால்’ ஞாபகர்த்த மலர் திகழ்கிறது. ஐனாப் பி.எம்.எம். ஏகாதர் அவர்களுடன் இணைந்து வெளியிட்ட இம்மலர் போன்ற மலர் இதுவரை வெளி

வரவில்லை என்பது குறிப்பிட்ட வேண்டியதாகும்.

1998இல் ‘கலாபூஷணம்’ விருதுபெற்ற கவிஞர் சாரணா கையும் குழந்தைக் கவிஞர், இலக்கியச் சட்டி, கவிமனி, நஜ் முல்லப்பூரா (கவித்தாரகை), நாருள் கலீதா (கவிச்கூடர்) ஆகிய பட்டங்களும், விருதுகளும் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கின் நார்.

கலாநிதிப் பட்டத்திற்காக சிறுவர் நால்களை ஆய்வு செய்த திருவாளர் வேதா.கோபாலக்கிருஷ்ணன் M.A (பூவன்னன்) அவர்கள் இவரது ‘குழந்தை இலக்கியம்’ நாலை ஆய்வுக்குட்டுத்த தெரிந்தெடுத்தமையை பெருமையாகக் கருதுகிறார். ‘சிறுவர் பாரதி’ எனும் சுஞ்சிகையை சிறுவர்களுக்காக நடத்திய இவர் ‘விரகேசரி,

தினகரன், ஆழநாடு, சீந்தாமணி, தினபுதி, இன்ஸான்’ போன்ற பத்திரிகைகளிலும் ‘தீபம், கோதுவம், முஸ்லிம் மூரக, மணிவிளக்கு, முதுவன்’ முதலிய இந்திய சுஞ்சிகைகளிலும் தனது ஆக்கங்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

பல்லாபிரக்கணக்கான மாணவர்களை உருவாக்கிய கவிஞர் சாரணா கையும் பதுளை சீந்தனை ஒன்றியம், ஊவாமாகாண எழுத்தாளர் அமைப்பு போன்ற சமூக அமைப்புகளுடனும் தன்னை இணைத்துக்கொண்டவர். இன்று ஆன்மீத் துறையில் தன்னை நெருக்கமாக்கிக் கொண்ட இவர் ஆசிரி யாகத் தொற்று பணியைத் தொடர்ச்சிறார்.

அவரது பணி தொடர வழக்கும் யாம் மேலும் பல்லாண்டு வழக்கேண்டுள்ளது. ■

(கீழ் பக்க சீரக்கைத் தொடர்ச்சி...)

பார்த்துவிட்டு முதலில் முருங்கைக்காய்க் கறியை மிகவும் சிறப்பாக சிவியுங்கினார் - இலையில் ஒன்றும் மிச்சம் விட்கூடாதல்லவா? இதை அவதாளித்த இல்லக்கியத்தி ‘சாமியாருக்கு முருங்கைக்காய்க்கறி மிகவும் இஷ்டம் போவும்’ என்று எண்ணியினி தங்களுக்கும் வைக்காமல் அனைத்துக் கறியையும் சாமியாரின் இலையிலிட்டாள்.

சாமியாரின் விதிமுறைப்படி, சாமியாருக்கோ கதைக்கவும் முடியாது - இலை மிலிப்பாட்டதை மிகுதி வைக்கவும் முடியாது - அவர் பாடு மெல்லவும் முடியாமல், விழுங்கவும் முடியாமல்....

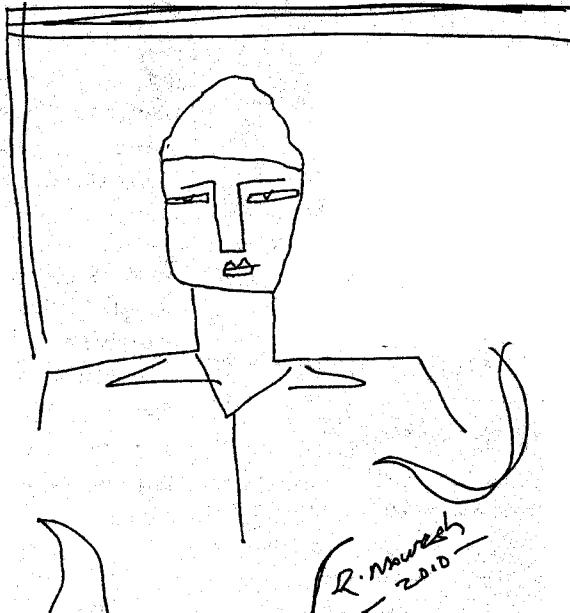
(கொழும்புக் தமிழ்ச்சங்கத்தில் நெருக்குறள் தொடர் வளர்ப்பாறீஸில் கி.ஜெயராஜ் கூறிய கதை)

கட்டு சூரியதூஷ - ‘குழுவா தூஷ’

அன்புதையர்.

உங்களால் இயற்ற அப்பளியிடுத் தொகையை வழங்கி ‘கொள்கூந்’ இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுக்கள். நன்றி.

ஆசிரியர் : சௌந்தரிப்போன் க.கோயாஸ்வரீன்.

சௌகமலம் — 15

பேருந்துப் பயணத்தில் எத் தனையோ இட்ர்பாடுகளைச் சந்திக்க நேரந்தது. பல சோதனை நிலையங்களில் இறங்கி ஏறியதையும், அங்கு தமிழ் மக்களிடம் கேட்கப்படும் கேள்விகளையும் அனுபவ ரத்தியாகக் கண்டு கொண்ட ரகு, தமிழ் மக்களின் தவறான தலைமைகளாலும் வழிகாட்டலை எதுவும் அறியாதவள் போல செங்கமலம் இருக்கையில் இருந்தபடி ஆழந்த உரக்கத்தில் மூழ்கிக் கிட்டினாள். இதையும் ரகு அவதானிக்கத் தவறாலில்லை. அடிக்கடி ரகுவின் மனமோ குற்ற உணர்வால் வெந்து தவித்தது காலை 5 மணியளவில் அவர்களும் கொழும்பை வந்தடைந்தனர்.

அவ்வேளையில் கொழும்புகளில் சோதனைக் கெடுபிடிகளும், அட்கடத்தல்களும், கொலைச் செய்யப்பாடுகளும் முனைப்பாகக் காணப்பட்டன. இந்திலையில் வீடுகளில் தங்குவதற்குப் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. விட்டுச் சொந்தக்காரர்களும் இலகுவில் யாரையும் வீட்டில் தங்கவைப்பதில்லை.

எனவே செங்கமலம், தாய், ரகு மூவரும் விடுதி ஒன்றில் தங்கினர். விடுதியிலும் அவர்களது கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டியிருந்தது. காரணம் அவ்விடுதி சேகோதர மொழி பேசும் ஒருவருடையதாக இருந்ததே.

தங்குவதைப் பதிவு செய்வதற்குக் காவல்லிலையத்திற்குச் செல்லவேண்டியிருந்தது. விடுதியில் செங்கமலமும், அவள் தாயும் ஒரு அறையில் தங்கவைக்கப்பட்டனர். ரகு தனியான ஒரு அறையில் தங்கினான். கணேசன் தனது அறையில் தங்குவதற்காக விடைப்பற்றுச் சென்றுவிட்டான். மழுநாள் கணேசனும், ரகுவும் சிறந்த உளநலச் சிறப்பு மருத்துவரைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள பல சிகிச்சை நிலையங்களுக்கு சென்று அதையும் தெரிந்துகொண்டனர்.

மழுநாள் அச்சிறப்பு உளநலமருத்துவரிடம் செங்கமலத்தை அழைத்துச் சென்று காட்டினர். அவரும் தொடர்ந்து ஒரு கிழமைக்கு மருந்து எடுத்துப் பார்க்கவேண்டுமென்றும், பல சிறப்பு மருத்துவச் சோதனைகளைச் செய்து பார்க்கவேண்டுமென்றும் கூறி னார். அதனை மேற்கொள்ளச் சம்மதும் தெரிவித்தனர். ரகுவும், ஏனையோரும் மீண்டும் விடுதிக்கு வந்து சேர்ந்த போது, ரகுவைச் சந்திப்பதற்காகப் பெரியவர் ஒருவர் காத்திருந்தார்.

செங்கமலமும், தாயும் தமது அறைக்குச் சென்றனர். விடுதி வரவேற்புக் கூடத்தில் இருந்த வரவேற்பாளர் ரகுவிடம் “உங்களைச் சந்திப்பதற்காக இங்கிருக்கும் பெரியவர் நீண்ட

ஞேரம் காத்திருக்கிறார்” எனக் கூறினார். அவரை நோக்கிய ரகு யாரென் அவரைத் தெரியாது விழித்தான்.

“தம்பி! நேற்று நீங்கள் உங்கள் அம்மாவிடம் தொலைபேசியில் கதைத்ததாகவும், நீங்கள் இந்த விடுதியில் தங்கியிருப்பதாகவும் உங்கள் அம்மா திருச்செல்லவும் என்பவரிடம் வண்டனில் கூறியிருக்கிறா. அவர்மூலம்தான் இச்செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது. அதுதான் உங்களைச் சந்திக்க வந்திருக்கிறேன்” என்று அப்பெரியவர் கூறினார்.

“அது சரி! என்ன விடயாக என்னைச் சந்திக்க வந்திருக்கிறீர்கள்?” ரகு கேட்டான்.

“தம்பி, நான் ஒரு கலியானத் தரகர். வண்டனில் இருக்கும் திருச்செல்லவும் என்பவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் தனுசு சேகோதரியின் மகனுக்கு உங்களைத் திருமணம் செய்யும் விடயாக உங்களுடன் கலந்து பேச்சொல்லியிருக்கிறார். அதுதான் உங்களைச் சந்திக்க வந்திருக்கிறேன்” பெரியவர் பதிலளித்தார்.

“ஐயா! எனக்கு இப்போது திருமணம் செய்யும் என்னையில்லை. இதுபற்றி என் அம்மாவுக்கும் தெரியும். அப்படியிருக்க எனக்குத் திருமணம் சம்பந்தமாக யார் கதைத்திற்குப்பார்கள் என்று எனக்கு ஒன்றுமே விளக்காமல் இருக்கிறது” ரகு பெரியவரிடம் பல்வியமாக எடுத்துரைத்தான்.

“எனக்கு எதுவும் தெரியாது. திருச்செல்லவும் என்பவர் தான் செய்தி அனுப்பியதாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள எனக்குத் தெரிந்த அவரது உறவினர்

இதை அறிவித்திருக்கிறார். திருச்செல் வத்தின் சகோதரங்கள், அவரின் பிள் ளைகள் எல்லோரும் இப்போது வெளி நாட்டுக்கே போய்விட்டார்கள். அவரது அக்காவும் அக்காவின் மகனும்தான் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களை யும் வண்ணுக்கு எடுத்து வண்ணன் மாப் பிள்ளையை வரணக்கினால் இல குவாக இருக்கும் என நினைத்துத் தான் உங்களை வரணக்க விரும்பு கிறார்கள்” பெரியவர் உண்மையை உரைத்தார்.

“அப்படியென்றால் திருமணம் செய்ய அவர்கள் நினைப்பது பிள் ளையை வண்ணுக்கு எடுக்கத்தானே தவிர பெண்ணுக்கு ஒரு நல்ல கண வன் அமையவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லைப்போல இருக்கு” ரகு சற்று சூடாக வெட்டிப் பேசினான்.

“அப்படி இல்லைத் தம்பி. உங்களையும் உங்கள் குணத்தையும் அறியாமல் மாப்பிள்ளையாகக் கினின்ற திருக்க மாட்டாங்க” வக்காலத்து வாங்கினார் பெரியவர்.

“தம்பி உங்களுக்கும் வயது போய்க்கொண்டிருக்குத்தானே. திருச் செல்வும் வழிபினர் யாழ்ப்பானத்தில் உடையார் பரம்பரையினர். அவங்க சாதியிலும் சரி, சமூக அந்தஸ்திலும் சரி மிக உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறவங்க. அவங்க குடும்பத்தில் பெண் எடுக்கிறதெண்டா அதுவே ஒரு மிகப் பெரிய கெளரவும். நீங்கள் யாழ்ப்பா ணத்தைச் சேராதபோதிலும் உங்களுக்கு பெண் கொடுக்கவந்திருக்கி றாங்க எண்டா பாருங்களேன். மிகப் பெரிய சொத்துக்கள், காணிகள், பணம், வீடு, வளவு எல்லாம் அந்தப் பெண்

ணுக்குத்தான் இருக்கு. அவ்வளவும் சீதனமாக உங்களுக்குத்தான் கிடைக்கும்” மேலும் யாழ்ப்பானத்துப் பெருமையை எடுத்துரைத்தார் பெரியவர்.

“ஐயா! நீங்கள் சொல்லிற தைப் பார்த்தால் யாழ்ப்பாணத்தில அரைவாசி நிலம் உங்கட உடையாருக்குத்தான் சொந்தமாயிருக்கும். இதெல்லாம் உடையார் பரம்பரையினர் உழைக்குத் கூடியப்பட்டு சம்பாதிச்சதா அல்லது அங்குள்ள சமூக அந்தஸ் தில் குறைந்தவர்களையும், ஏழைகளையும் மாற்றிச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டதா?” ரகு சற்றுச் சூடாகவே கேட்டுக்கொண்டான்.

பெரியவர் பற்களைல்லாம் தெரியச் சிரித்தபடி “இதெல்லாம் பரம் பரை பரம்பரையாக வழி வந்தது அவர் குளுக்கு” சமாளித்தார்.

“ஐயா! இப்படிப் பெரிய நிலச் சுவாந்தராக இருந்த உடையாரின் நிலபுலங்கள் இப்பூம் இருக்கிறதா? அல்லது....” இழுத்தான் ரகு.

“அதை எப்படிச் சொல்லத் தம்பி அவங்கட வயல் காணியள் எல்லாம் இப்ப இராணுவம் பிடித்து வைச் சிருக்கு” பெரியவர் ஏதோ இழுந்து விட்டவர்போல் குரல்கொடுத்தார்.

“ஐயா! ஒன்று மட்டும் உண்மை வடக்குக் கிழக்கில் எல்லாம் எத்தனையோ மக்களை கூடியப்படுத்தி சொத்துக்களை மேற்கூடுக் குடியினர் கபளீ கரம் செய்தபோது குரல்கொடுக்காத தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு ஒட்டுமொத்தமாக அளித்த இயற்கையின் தண்டனையை மட்டும் பார்த்து வேதனைப்படுகிறோம், வெளிநாட்டு சமூகத்திற்குக் காப்பாற்று

மாறு குரல்கொடுக்கிறோம். இது எந்த விதத்தில் ஞாயமானதாக இருக்கும் என எண்ணுக்கிறார்கள். என இப்பழங்கு போர் நடவடிக்கைகளால் இன்னைப்பட்டி ருக்கும் சமூகத்திற்கு உண்மையான மனதுடன் தொண்டு, சேவை செய்யவர் கள் யாரிருக்கிறார்கள். அதிகாரவர்க் கத்துடன் கை கோர்த்துக்கொண்டு கப்பல்கள் வாங்கியும், கடைகள் வாங்கியும் சொந்த மக்களிடையே சுரண்டிப் பணமுதலைகளாக மாறிக்கொண்டு ருப்பவர்கள் எத்தனைபேர்? பக்தி வேச மும், சமய முலாமும் புசிக்கொண்டு எரிக்கீ வீட்டில் பிழுங்கினது லாபமென நடமாடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் எத்தனைபேர்? இவர்களுக்கென இருக்கும் அவர்கள் சார்ந்த சமூகக் கூட்டங்கள் அவர்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்து ஏற்றி நிற்பவர்கள் எத்தனைபேர்? இந்தக் கலியாணத்தைச் செய்து வைத்தால் உங்களுக்கு எவ்வளவு தநுவதாக கூறியிருக்கிறார்கள்?” ரகு பெரியவரின் முகத் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

“ஐயா! நான் கேட்கிற சென்னாடு கோபிக்காதீங்கோ. உங்கட தொழில் அப்படித்தானே. இந்தக் கலியாணத்தைச் செய்து வைத்தால் உங்களுக்கு எவ்வளவு தநுவதாக கூறியிருக்கிறார்கள்” ரகு பெரியவரின் முகத் தீவிரமாக இருக்கிறார் பெரியவர்.

“ஐயா! நான் கேட்கிற சென்னாடு கோபிக்காதீங்கோ. உங்கட தொழில் அப்படித்தானே. இந்தக் கலியாணத்தைச் செய்து வைத்தால் உங்களுக்கு எவ்வளவு தநுவதாக கூறியிருக்கிறார்கள்?” ரகு பெரியவரின் முகத் தீவிரமாக இருக்கிறார் கேட்டான்.

இதை எதிர்பார்க்காத கலியாணத்தரகாரன் பெரியவர், “அப்படி நான் எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை தம்பி. நம்மட ஊர் ஆள் எண்டதால் தான் இவ்வளவு அக்கறை எடுத்தனான். சரி உங்களுக்குச் சம்மத மில்லை எண்டால் நான் என்ன செய்யிறது. சரி நான் வாழன் தம்பி” பெரியவர் அங்கிருந்து நழுவலானார். மேலும் கதைத்தால் தங்கட தருகு வண்டவாளங்களைல்லாம் ஓவ்வொன்று ராக வெளிவந்துவிடும் என எண்ணி னார் போல அந்த இத்தை விட்டு வெளியேறினார். அவர் போவதை மனதினுள் சிரித்தபடி ரகு பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

(தொடரும்...)

புவியில் சூரியும் யசமைப் போர்வை

பிரகாவந்தி மோகன்பிரேம்குமார்

புவியில் சிறப்புக்கற்கை,

ம் வருடம்

கூக்குப் பல்வைக்கழகம்

அறிமுகம்

இன்றைய உலகில் வாழும் மக்கள் மிகவேகமான தொழில்நுட்ப விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் பயனாக பல்வேறுவகைப்பட்ட பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு ரீதியான வளர்ச்சியினைப் பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இதனால் உலக சமீபவையானது பெளதீக் ரீதியிலும், பண்பாட்டு ரீதியிலும் பெருமளவிற்குப் பாரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. உலகினதும், மக்களதும் எதிர்காலம் பற்றி பல்வேறு கோணங்களில் பல்துறைசார் அறிஞர்கள் எச்சரிக்கை செய்கின்றனர்.

இச்செயல் ஒருபூர்ம் இருக்க, பெளதீக் ரீதியில் மக்கள் வாழ்வுக்கு அவர்களை நேரடியாக அறியாத வகையில் பெரும் பாதுகாப்பை உலகில் வியாபித்தி ருக்கும் காடுகள் பெற்றுக்கொடுக்கின்றன. எனினும் உலகில் வியாபித்திருக்கும் காட்டு வளங்களைப் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக வெட்டி அழித்து வருவதனால் மக்களது வாழ்வாதாரங்கள் சீர்க்கலைக்கப்படுவது மட்டுமல்லது புவியின் சமநிலை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு மக்களுக்குப் பல்வேறு பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

காடுகளின் பயன்கள்

காடுகள் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புப் பணியில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. வெப்பம், காற்று, மழை என்பன காடுகளினால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதோடு காற்றுத் தடுப்பான்களாகவும் காடுகள் விளங்குகின்றன. காட்டு மரங்கள் உயிரினங்களுக்குச் சுவாசிப்பதற்குத் தேவையான ஒட்சிசனை ஓளிச்சேர்க்கையின் போது வளிமண்டலத்தில் சேர்ப்பதோடு, காபனீராட்சைட் வாயுவை ஒளிச்சேர்க்கையின் போது மாப்பொருளைத் தயாரிக்க ஒரு மூலப்பொருளாகப் பயன்படுத்துகின்றன.

காடுகள் மன் தின்னலைத் தட்டைசெய்வதோடு பயிர்ச்செய்கையைப் பாதுகாக்கின்றன, வெள்ளாப்பெருக்கை குறைக்கின்றன. மேலும், மழை வளத்தைப் பெருக்க உதவுவதோடு தரைக்கீழ் நீர் வளத்திற்கும் காடுகள் உதவுகின்றன. இவை பலவகை உயிரினங்களின் உறைவிடமாகவுள்ளதோடு பலவகை தாவரங்களின் வளர் இடமாகவும் உள்ளன. இவ் வகையில் பல்லுயிரின மேம்பாட்டிற்கு உதவுகின்றன.

காடுகள் தாயற்றி பெறுதலை உறுதி செய்வதோடு குழல் மாசடைதலைக் குறைக்கின்றன. மனிதனுடைய தொழிற்பாட்டிற்கு உதவுகின்றன. மேலும் காடுகள் மரத்தினங்களையிலான கைத்தொழில் விளைபொருட்களை தருவதோடு எரிபொருட்களாகவும் பயன்படுகின்றது.

காடழித்தல் என்றால் என்ன?

“காடுகள் அதன் சுகாதாரத்தை இழந்தல்” காடழித்தல் எனப்படும். குறிப் பிட்ட காலத்தில் சராசரியாக ஒரு மரத்தின் வளர்ச்சி குன்றுதல் அல்லது ஒரு பரந்த பிரதேசத்திலிருந்து பல வகையான மரங்கள் முற்றாக அழிக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கை இத்தகையதாகும். குறிப்பாக காடுகளை பல்வேறு முறைகளில் வேறுபட்ட காரணங்களுக்காக வெட்டி வீழ்த்துதல், ஏரியூட்டுதல் மற்றும் வேறு வழிகளில் பாதிக்கச் செய்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளே காடழிப்பு எனப் படுகின்றது.

உலக நிலப்பரப்பில் மூன்றிலொரு பங்கில் வியாபித்திருக்கும் காடுகள், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முடிவில் உலகில் ஏறத்தாழ 2890 மில்லியன் ஹெக்டையர் பரப்பில் காணப்பட்டன. ஆனால் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் 7000 மில்லியன் ஹெக்டேயர் பரப்பளவில் காடுகள் காணப்பட்டமை குறிப் பிட்தக்கது. அதாவது 55 சதவீத காடுகள் அழிக்கப்பட்டோ அல்லது அழிந்தோ போய்விட்டது.

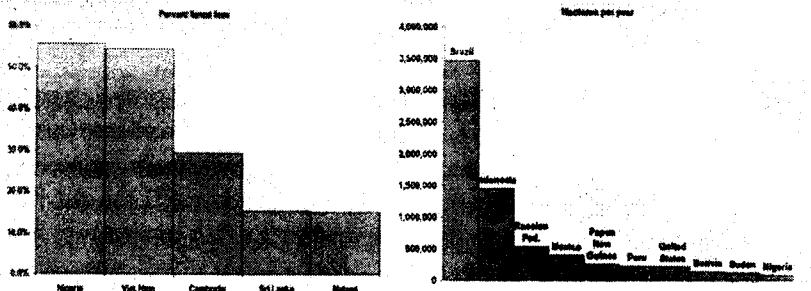
வீதாசார அடிப்படையில் பூகோள் காட்டுப்பரப்பினை நோக்கும் போது அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் 43 சதவீதத்தினையும், அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்ற நாடுகள் 57 சதவீதத்தினையும் கொண்டிருக்கின்றன. (FAO 1997). உணவு மற்றும் விவசாய ஸ்துபானத்தின் (FAO) கணக்கெடுப்பின்படி 1980களில் அயனக் காடழிப்பு வருடத்திற்கு 53,000 சதுர மைல்கள் ஆகும். இதில் 21,000 சதுர மைல் வருடாந்தம் தென்னிமெரிக்காவில் நிகழ்வின்றது. அதிலும் அமேசன் பகுதியே அதிகமாகும்.

1988 இல் மாத்திரம் 6 சதவீதமான (90,000 சதுர மைல்) அமேசன் காடுகள் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டுள்ளதுடன் 16.5% ஆன காடுகள் துண்டு துண்டுகளைக் கப்பட்டு காட்டு எல்லைகள் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. அயன மழைக்காடுகள் 1980 - 1995 காலப்பகுதிகளில் அபிரிக்காவில் 55 மில்லியன் ஹெக்டேயர்களுக்கு ஆசியா மற்றும் ஒசானியாவில் 60 மில்லியன் ஹெக்டேயர்களும், லத்தீன் அமெரிக்கா, கரிபியன் பகுதிகளில் 85 மில்லியன் ஹெக்டேயர்களுக்குமாக அழிக்கப்பட்டுள்ளன.

சீனாவில் மக்கள்தொகை அதிகமாகவிருப்பதால் பயிர்ச்செய்கை நிலங்களின் தேவை அதிகம். அதனால் காடுகள் கூடுதலாக அழிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த நாட்டிற்கு வருடாவருடம் 100 மில்லியன் கனமீற்றர் மரங்கள் தேவைப் படுகின்றன. தனசாளியாவில் ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன் 5000 சதுரகிலோ மீற்றர் காடு இருந்தது. அது இன்று 297 சதுர கிலோமீற்றராகக் குறைந்துவிட்டது.

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் வருடாவருடம் அரைமில்லியன் ஹெக்டேயர் காடு அழிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தாய்லாந்தில் வருடாவருடம் 1.2 மில்லியன் ஏக்கர் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1949 இல் 16.8 மில்லியன் ஹெக்டேயர் மழைக்காட்டினைக் கொண்டிருந்த பிலிப்பைன்ஸ் இன்று 03 மில்லியன் ஹெக்டேயர் காடுகளையே கொண்டுள்ளது. 1965 இல் இலங்கையின் பரப்பளவில் 44% காடாக இருந்தது. இன்று அப்பரப்பளவு 21 சதவீதமாகக் குறுகிவிட்டது.

காடமிப்புக்கான பிரதான முகவர்கள்

- ◆ சேனைப்பயிர்ச் செய்கையாளர்
- ◆ மரம் வெட்டுனர்கள்
- ◆ வர்த்தக ரதியான பண்ணையாளர்கள்
- ◆ விலங்கு வேளாண்மையாளர்கள்
- ◆ விற்கு சேகரிப்போர்
- ◆ குடியேற்றத் திட்டமிடலாளர்கள்
- ◆ மந்தை மேய்ப்போர்
- ◆ உட்கட்டமைப்பினை அபிவிருத்தி செய்வோர்
- ◆ சுரங்கமறுத்தல், பெற்றோலிய உற்பத்தியாளர்கள்

மழைக்காடுகள் மீது இவர்களது அதிகரித்த தலையிடே மிக விரைவாக காடுகள் அழிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகும்.

காடமிப்பதற்கான காரணிகள்

காடுகள் மீதான தலையிடே மழைமுகமாகவும், நேரடியாகவும் இடம்பெறுவ தனால் இதனை இரண்டாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

(அ) மழைமுகமான காரணிகள் :

- ◆ நிதியும் அபிவிருத்திக் கொள்கைகளும்
- ◆ சுந்தை அமுத்தங்கள்
- ◆ இயற்கை வனங்களைக் குறைத்து மதிப்பிடல்

- ◆ நலிந்த அரசு நிறுவனங்கள்
- ◆ பல்தேசியக் கம்பனிகளின் மிலேச்சத்தனமான செயற்பாடுகள்
- ◆ சமூகக் காரணிகள்

(ஆ) நோடிக் காரணிகள் :

- ◆ சேனைப் பயிர்ச்செய்கை
- ◆ வர்த்தக ரதியிலான விவசாய நடவடிக்கைகள்
- ◆ குடியேற்றத் திட்டங்கள்
- ◆ உட்கட்டமைப்பு விருத்தி
- ◆ விலங்கு வேளாண்மையும் மந்தை மேய்ப்பும்
- ◆ சுரங்கத் தொழில் மற்றும் பெற்றோலிய அகழ்வு
- ◆ விறகு சேகரித்தலும், கரி உற்பத்தியும்

இவற்றினைத் தவிர விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகவும், அணைகள் வீதிகள் புகையிரதப் பாதைகளின் உருவாக்கத்திற்கும், மரத் தளபாங்களை செய்வதற்காகவும் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு பக்கமைப் போர்வை நீக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்தகைய மனித செயற்பாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி இன்று புவிச் சூழ்நிலையுடன் தொடர்படையதனால் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு புதிய பரிணாமத்தைக் கொடுத்து புவிக்கோளம் முழுவதையும் பரிதாபகரமான நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது.

காடுகள் அழிக்கப்படுவதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள்

காடமிப்பானது காட்டு வளத்தில் மட்டும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தாமல், குழலிலும் பலவேறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறது. குறிப்பாக இயற்கைச் குழலில் சமநிலையைப் பேணுவதற்குப் பதிலாக தளம்பலை உருவாக்குவதோடு, உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கு ஏற்ற ஓர் குழலை ஏற்படுத்துவதிலிருந்து விலகி யுள்ளது. மேலும் காலனிலையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதோடு, அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கும் ஏரிபொருளுக்காகவும் பயன்படும் மரங்கள் ஒரே நேரத்தில் அழிவடைவதன் காரணமாக CO_2 (காபனீர் ஒட்சைட்) அதிகரிக்கவும் காரணமாகிறது.

1850-1990 வரையில் 122 பில்லியன் மெற்றிக்கொண் காபன் வளிமண்டத்திற்கு வெளிவிடப்பட்டுள்ளது. காடமிப்பினால் மாத்திரம் வருடாந்தம் 1.6 பில்லியன் மெற்றிக் கொண்டும், உயிர்ச்சுவட்டெரி பொருட்களால் 06 பில்லியன் மெற்றிக் கொண்டும் வெளிவிடப்பட்டு வருகின்றது. இவற்றால் வளிமண்டத்தில் வெப்ப நிலை அதிகரிக்கும் போது உயிரினங்கள் வாழுமுடியாது. உயிர்ப்பல்வகைமை பாதிப்பிற்கு உள்ளாகின்றது. இத்தகைய செயற்பாடுகளினால் 2025ம் ஆண்டளவில் புவியின் வெப்பம் 2°C ஆல் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு எனவும் பாலைவனமாதல் துரிதப்படுத்தப்படும் எனவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறு வெப்பநிலை அதிகரிக்கின்றபொழுது ஒட்டுமொத்த வளிமண்டல இயக்கங்கள், புவிமேற்பரப்பு நிலமைகள் யாவுமே குற்பமைப்பத்து குறிப்பாக சூறாவளி, வெள்ளப்பெருக்கு, வரட்சி, அமிலமழை, காட்டுத்தி, பாலைவனமாதல், நோய்கள் என வளிமண்டலத்தினால் தூண்டப்படும் அன்றதங்களின் எண் ணிக்கை புவியில் பெருகிக்கொண்டு செல்லும் இன்று வளிமண்டலத்தில் இருக்கக்கூடிய CO_2 , இன் அளவிலும் பார்க்க 65% மேலதிகமாக உள்ளதாக கண்ட நியப்பட்டுள்ள நிலையில் இதில் 35% காடிப்பின் காரணமாக வளிமண்டலத் தினுள் புகுந்தவையாகும். இதிலிருந்து புவியில் பசுமைப் போர்வை எந்தளவுக்கு அழிக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் என்பதை உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

காடுகளுக்கு ஏற்படுத்தும் பாதிப்புக்கள் மன் அறிப்பை ஏற்படுத்தி, மன் வளமிழத்தலைத் தூண்டுகிறது. நிலம் முற்றிலும் புற்களாலோ, மரங்களாலோ முடப்பட்டிருந்தால் மன்னரிப்புறுதல் மிகமிக அறிதாகவே நிகழும். பசுமைப் போர்வை இருக்கில் மழைந்த நேரடியாக மன்னில் விழாமை, தங்குதடையின் றிக் கழிவுநீராக ஓடாமை மன்னரிப்புக்குத் தடையாகின்றன. மன்னரிப்பு உயிரியல் வேறுபாட்டையும், வனவிலங்கு உறைவிடங்களையும் குறைக்கின்றன.

காடுகள் அழிக்கப்படும்போது இயற்கை வளங்கள் பாதிக்கப்படுவது மட்டு மல்லாது மழைவீச்சியையும் குறைக்கின்றது. காடுகள் காற்றின் வேகத்தைக் குறைப்பதுடன் வளிமாசடைதலின் அளவினையும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. எனவே, இவ்வாறான காடுகளை அழிப்பதனால் காற்றின் வேகம் துரிதப்படுவதோடு வளி மாசடைதலின் அளவும் அதிகரித்துச் செல்கிறது.

மனிதனது செயற்பாடுகளும் காடுகள் தாமாகவே அழிந்து போவதற்குக் காரணமாயுள்ளன. (உதாரணமாக) ரட்சை நிலப்பரப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏரல் கடல், கஸ்பியன் கடல் மற்றும் ஆட்டிக் பகுதிக்குச் செல்லும் அறுகளை திசைதிருப்ப முனைந்ததன் விளைவாக நீர்ப் பற்றாக்குறையினாலும் இக்கடல் கள் வற்றுவது மட்டுமல்லாது அப்பிரதேசச்க் காடுகளும், மீனினங்களும் அழிந்து போகின்றன. குறிப்பாக கஸ்பியன் கடலில் வாழும் விலைமதிப்புள்ள ஸ்ராஜி யான் என்ற மீனினம் அருகிச் செல்வதாகக் கூறப்படுகின்றன. மேலும், தண்சாவி யாவில் மிசா மலைச்சாய்வில் பசுமைப் போர்வை அழிக்கப்பட்டதால் காற்றினாலும் மழையினாலும் வருடாவருடம் 140 தொன் மேல் மன் அறிக்கப்படுவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மனித முயற்சியற்று வளர்ந்துள்ள காடுகளின் பெறுமதிமிக்க மரங்களை வெட்டி சர்வதேச சந்தைக்கு வெப்பவலையப் பிரதேசத்திலுள்ள பெரும்பாலான நாடுகள் ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் தமது நாட்டிற்கு வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றன. இந்தோனேசியா, மலேசியா, பர்மா, தாய்லாந்து, பிஞ்சீலை: வெளிச்செல்லா, கொலம்பியா மற்றும் மத்திய ஆபிரிக்கா நாடுகள் மரப்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்தவன் மூலம் வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன. குறிப்பாக பர்மாவில் உற்பத்தியாகும் தேக்குமரத்திற்கு சர்வதேச சந்தையில் பெருமதிப்பட்டுள்ளது.

(...அடுத்த திதழில் முற்றும்)

ஓன்ன செல்லன்ன! ஆத்தங்கரையோரத்தில் பொஞ்சாதி, புள் யோளோட குருத்துமணல்ல நலல் வடியாயிருந்து காத்து வாங்கிறாப்ப கிடக்கு.

என்ன செல்லா, பங்குனி மாதமும் முடிஞ்சி சித்திரையும் பூற்று பொயித்து, இன்னும் இந்த அகோரம் தணியிற மாதிரிக் காணல்ல? கடல் இருந்து வாற காத்து சுகமும்தான், சுகாதாரமும்தான். இந்தக் காத்தும் இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் நின்டு போயிரும் போல கிடக்கு. மெய் தான் அது. நீங்க சொல்லுறந்தப் போல சித்திரமாத நிலவுக்குப் பூற்குதான் மத்த நிலவெல்லாம்! பாருங்கவன்.

சிவசோதியா எவ்வளவு வடிவா இருக்கு! இத கண்ணிமீ முடாமப் பாத்துக்கொண்டிருந்தா நலல் நலல் கவிதையெல்லாம் எழுத வருமென்டு ஒருவன் சொன்னான். என்ன? அதுக்கெல்லாம் உங்களுக்கு நேரமில்லையா?

அதுசரிதான். கடல் தொழிலுக்குப் போற உங்களுக்கு எங்க நேரம் கிடைக்கப் போகுது? இன்டைக்குத் தொழிலுக்குப் போகல்லு போல? அப்படியா செல்லன்னன. நிலவு முத்தோ

னுமா? முத்தினாத்தான் மீன் புடிப்புமா? நிலவு முத்தினாலும் சரி, பழுத்தாழும் சரி, மீனுக்கு என்ன விலைத்தான் சொல்லுறந்துகள் அந்த நாளையில் ஒரு பத்து ரூபாக்கு மீன் வாங்கினா குழம்பு, ஆணம், பொரியலென்டு நல்ல செல்லா பத்திய மாத் தின்னலாம். இப்படியா! முன்னாறு ரூபாக்கு வாங்கினாலும் பொரிக் கவும் காணாது. துப்பரவாக காலம் மாறித்தான் பொயித்து. இத மறுகாலும் பழைய நிலைமைக்குத் திருப்பறைண்டா எவ்வளவும் ஏலாது சரி இருங்க. நான் இவ்வத்த நம்ம கோரியடிம்பும் ஒரு வேக பொயித்து வாறன். நெங்கிக்க குத்துதென்டு டாக்டரிட்டக் கொண்டுபோய்க் காட்டி னான். அந்தாள் ராவைக்கும், பகலைக்கும் நடக்கட்டாம் என்டுறாரு சரி வரட்டா?

வீராசல் வீராசல்
மதுனன்
2 மே 2010

மனித முயற்சியற்று வளர்ந்துள்ள காடுகளின் பெறுமதிமிக்க மரங்களை வெட்டி சர்வதேச சந்தைக்கு வெப்பவலையப் பிரதேசத்திலுள்ள பெரும்பாலான நாடுகள் ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் தமது நாட்டிற்கு வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றன. இந்தோனேசியா, மலேசியா, பர்மா, தாய்லாந்து, பிஞ்சீலை: வெளிச்செல்லா, கொலம்பியா மற்றும் மத்திய ஆபிரிக்கா நாடுகள் மரப்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்தவன் மூலம் வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன. குறிப்பாக பர்மாவில் உற்பத்தியாகும் தேக்குமரத்திற்கு சர்வதேச சந்தையில் பெருமதிப்பட்டுள்ளது.

63 இங்கந்தி நிலை 2010

இம்மாத (ஒக்டோபர்) செங்கதிர் 'வானவில்' பகுதியில் நீபிஅருளா னந்தம் செங்கதிருக்கு நிறைவான புற்மாலை குடியுள்ளார். அனைத்து விடயங்களிலும் 'விளைச்சல்' என்ற தங்கள் கவிதைத் தொடரே எனக்கு யிகுவும் பிழத்தது. படுவான்கரைப் பேச்சு மொழிக்கு இலக்கிய அந்தஸ்து அளித்துள்ளிருக்கன். அபாரமான கவித்துவம். தொடர் முற்றத்தும் அதை நூலாக வெளியிட வேண்டும் இப்போதே ஆயத்தம் செய்து கொள்ளுங்கள்.

கிரா.நாகலிஸ்கம் (அவ்வுமணி)
34.புதிய வள்ளியர் தெரு, மட்டக்கள்பு

கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களுடனான உங்கள் நேர்காணல் (மாசி மாத இதழ்) நன்றாக இருக்கின்றது. நேர்காணல் என்ற பகுதியை நிரந்தர மாக்கி இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் மற்றும், கலவிமான்களின் பேட்டிகளைத் தொடர்ந்து பிரசரிப்பது நன்று. 'கதை கூறும் குறள்' என்ற தலைப்பில் அறிஞர் அண்ணாயைப் பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரை நன்றாக அனுமதித்துள்ளது. அறிஞர் உயிருடன் இருந்திருந்தால் தமிழன் இந்த அளவுக்குக் கேவலப்படுத்தப்பட்டிருக்க மாட்டான் என்றே என்னத் தோன்றுகின்றது. 'செங்கதிர்' மேலும் வளர் எனது வாழ்த்துக்கள்.

கா.தவபாலன்

404A - A.R.S, Qrs, Gannoruwa, Peradeniya.

வளர்கவே ஜீயம் தொடர்

அகவை முன்றிலே

அகலக் கால்வைத்து

அகத்தின் -

இருளை அகற்றி

எழுக நீ செங்கதிரே!

புதிய விடியலொன்று

பூவாக சிரித்து வர

இலட்சிய வீச்சுடனே

எழுக நீ வையகத்தில்!

சிற்றி தழுக்கான

சிற்பான விருதுபெற்று

வெற்றியின் இலக்கை நீயும்

வேகமாய் பெற்றதாலே

கற்றவர், பெரியோர்

இலக்கிய, காழ்ப்புகளற்றோர்

எல்லாம்,

வாழ்த்துக்கள் தந்தார், அந்த

வாழ்த்திலே இணைந்தேன் நானும்

வாழ்க நீ வையம் போற்ற

வளர்கவே இமயம்தொட்டு!

வெஷ்ல்வீதாசன்
திருகோணமலை.

"செங்கதிர்" கட்டண விபரம் (2010) : (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

விலங்கை	இந்தியா	வெளிநாடு
ஓராண்டுக் கட்டணம்	1000/-	500/- US \$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	10,000/-	5000/- US \$ 100
புரவலர் கட்டணம்	25,000/-	12,500/- US \$ 250

ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் "செங்கதிர்" வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் "செங்கதிர்" வழங்கப்படுவதுடன் "செங்கதிர்" எதிர்காலத்தில் வெளியிடவுள்ள எல்லா நூல்களும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

விளம்பரக்	கட்டணம்
பின் அட்டை வெளிப்புறம்	முழு 5000 1500 US \$ 50
	அரை 3000 1000 US \$ 30
முன் அட்டை உட்புறம்	முழு 3000 1000 US \$ 30
	அரை 2000 750 US \$ 20
பின் அட்டை உட்புறம்	முழு 2000 750 US \$ 20
	அரை 1500 500 US \$ 15

அன்பளிப்பு

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

வங்கி : மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு.

கணக்கு இலை : 11310013858996 (நடைமுறைக்கணக்கு)

காசக்கட்டணம்: அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு.

காசோலைகள் / காசக்கட்டணங்களை த.கோபாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பணமாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

அன்புடையீர்,

தயவு செய்து 2010ம் ஆண்டுக் குரிய சந்தா 1000/= தைச் செலுத்தி 'செங்கதிர்' இன் வரவுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி.

ஆசிரியர் : செங்கதிரோன் த.கோபாலகிருஷ்ணன்.

ஹாநா கிராபிக்ஸ்

Hana Graphics

எமது சேவைகள்

கறுப்பு - வெள்ளைப்
புகைப்படத்தை
வர்ணமாக்குதல்

நீங்கள் விரும்பிய பின்னணியில்
உங்கள் புகைப்படத்தைப்
பொருத்துதல்.

புகைப்படத்தில் இருப்பவரை
ரேகைச் சித்திரமாக்கி
நிறந்தீட்டுதல்

வியாபாரம்
மற்றும் தொழில்
சம்நந்தமான
விளம்பரங்களை
வடிவமைத்தல்

புகைப்படத்தில் உள்ள உங்கள் முகத்தில் காணப்படும் தேவையற்ற பள்ளிகள். பருக்கள் என்பன நீக்கப்பட்டு அழகாக மாற்றப்படும். மற்றும் அனைத்துவிதமான வடிவமைப்புக்களும் மிகவும் குறைந்த விலையில் செய்து தாப்படும்.

இதைத் தவிர பூப்பனித் நீராட்டு விழா, பிறந்தநாள் அழைப்பிதழ்களும் மற்றும் அனைத்துவிதமான அழைப்பிதழ்களும் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

கல்யாண மற்றும் பூப்பனித் நீராட்டு ஆஸ்ம சிறந்த முறையில் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

விங்களத்தில் இருந்து தமிழகத் தமிழில் இருந்து விங்களத்திற்கும் கடிதங்கள், விபரங்கள் மொழிபெயர்ப்பு செய்து தாப்படும்.

இல.15, டயஸ் வீஞ், மட்டக்கள்ப்பு.

தொடர்புகளுக்கு : +94 652224820 / +94 719105237

மின்னஞ்சல் : hanags21@yahoo.com